BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE ROMA
55
12 K
15

C. 12. f

SYNODVS
MELEVITANA.

SYNODVS MELEVITANA PRIMA.

PER

ILLVSTRISS. ET REVERENDISS. D. FR.

D. MICHAELEM HIERONYMVM DE MOLINA

EPISCOPVM MELEVITANVM

Abbatem de Alcolea, & Regium Conſiliarium.

In Melitenſi Cathedrali celebrata Dominica Tertia poſt Pentecoſtem, & die ſequenti, videlicet xxx. Iunij, & 1. Iulij 1680.

R O M AE,

Ex Typographia Angeli Bernabò. M.DC.LXXXI.

SVPERIORVM PERMISSV.

ILLVSTRISS. ET REVERENDISS. DOMINO

FR. D. MICHAELI HIERONYMO DE MOLINA

EPISCOPO MELITENSI, ETC.

Patrono ſuo Colendiſſimo

DOMINICVS DE BENEDICTIS.

PRODIT, ecce, in lucem Synodalium Decretorum Liber, eximium ingenij, & prudentiæ tuæ opus, Illuſtriſs. & Reuerendiſs. Domine; in Vrbe lectus, laudatus, approbatus. In eo ſanè, tanquam in ſpeculo, zelus feruet ſalutis animarum, elucet prudentia, paſtoralis ſplendet ſolicitudo. Aiunt, iterum, cum Luca, & Sociis, Paulum accenſa pyra refici in Inſula Melitenſi, & veluti à Publio Principe

benignè rurſus excipi ; cum quiſque, Præſul Ampliſſime, videat, Eccleſiã, ab Illo in Fidei primordiis fundatam, nouo ſemper tuæ Charitatis ardore ſuccendi, & in dies eximiæ probitatis exemplis foueri. Quod autem ad me attinet, vt pluribus Tibi nominibus, hoc verò maximè me fateor adſtrictum quòd ad hoc bonum Epiſcopi opus excudendum me perhumaniter deſtinare volueris : vnde contigit, vt, maxima cum animi mei voluptate, non vulgaris exiſtimationis, quam de tua pietate, ac virtute Vrbs tota concepit, teſtis adfuerim. Cæterùm, vt plures per annos fauſtè, ac feliciter commiſſo Tibi Gregi præſideas, æternùm mihi erit in votis. Vale. Romæ 4. Idus Iulii MDCLXXXI.

Ex

EX Commiſſione Reuerendiſs. P. Raymundi Capiſucci Magiſtri S. Pal. Apoſtolici, perlegi Synodum Melitenſem; nihilque in ea, quod Fidei, aut Sacris Canonibus non cohæreat, comperi: quin potiùs Illuſtriſs. & Reuerendiſs. eius Author ſalubrium Ordinationum fluentis, candidæ, & ſinceræ Crucis Lignum in Terra deſerta, & inuia, imò in Petra ſalſi maris æſtibus verberata; nequicquam obſtantibus puteorum effoſſionibus, quas faciunt Iſmaëlitæ; virere facit, & germinare, ſicut Lignum, quod plantatum eſt ſecus decurſus aquarum. Adeoq; vt in lucem prodeat, æqui, bonique exiſtimo. Romæ 5. Kalendas Aprilis 1681.

Laurentius Bulbul Clericus Regularis Minor Sac. Congreg. Indicis Conſultor.

Impri-

Imprimatur.

Si videbitur Reuerendiſs. P. Magiſtro Sacri Palatij Apoſtolici.

I.de Ang.Archiep.Vrbin.Viceſg.

Imprimatur.

Fr.Raymundus Capiſuccus Sac. Pal. Apoſt. Magiſter Ord.Prædicatorum.

INDEX

INDEX
CAPITVM.

PARS PRIMA.

De Fide Catholica, & ad eam pertinentibus.

Cap. 1. *De Fidei Orthodoxæ Profeſſione.* pag. 3.
Cap. 2. *De Catholica Fide ab omni errore, errorisque ſuſpicione illibata conſeruanda.* pag. 9.
Cap. 3. *De Catholica Verbi Dei prædicatione.* pag. 11.
Cap. 4. *De Doctrina Chriſtiana.* pag. 13.
Cap. 5. *De Reliquijs, Sacris Imaginibus, Veneratione Sanctorum, & Miraculis.* pag. 16.
Cap. 6. *De denunciatione Vigiliarum, Feſtorum, eorumque obſeruantia.* pag. 19.
Cap. 7. *De Ieiunio.* pag. 27.

PARS

INDEX

PARS SECVNDA.

De Sacramentis, ſeù de pertinentibus ad eorum vſum, frequentationem, & miniſtrationem.

Cap. 1. *De Sacramentis in genere.* pag. 31.
Cap. 2. *De Sacramento Baptiſmi.* pag. 33.
Cap. 3. *De Sacramento Confirmationis.* pag. 37.
Cap. 4. *De Sanctiſsimo Euchariſtiæ Sacramento.* pag. 39.
Cap. 5. *De Sacrificio Miſſæ.* pag. 44.
Cap. 6. *De Sacramento Pœnitentiæ.* pag. 51.
Cap. 7. *De Sacramento Extremæ Vnctionis.* pag. 59.
Cap. 8. *De Sacramento Ordinis.* pag. 62.
Cap. 9. *De Sacramento Matrimonij.* pag. 66.

PARS TERTIA.

De Cultu Diuino.

Cap. 1. *De Sacroſanctis Eccleſijs, Cœmeterijs, eorumque cultu, & immunitate.* pag. 72.
Cap. 2. *De rebus Eccleſiæ conſeruandis, earumque recta adminiſtratione.* pag. 77.
Cap. 3. *De Celebratione Diuinorum Officiorum.* pag. 81.
Cap. 4. *De Funeribus, & Sepulturis.* pag. 84.
Cap. 5. *De Proceſsionibus, & ad eas obligatis.* pag. 89.
Cap. 6. *De pauperum Puellarum maritagijs.* pag. 93.

PARS

INDEX.

PARS QVARTA.

De Eccleſiaſticis Perſonis, earumque varijs Officijs, & obligationibus.

Cap. 1. *De vita, & honeſtate Clericorum.* pag. 95.
Cap. 2. *De Officio Parochi.* pag. 100.
Cap. 3. *De Canonicis, & Capitulo.* pag. 105.
Cap. 4. *De Regularibus.* pag. 108.
Cap. 5. *De Monialibus.* pag. 111.
Cap. 6. *De Bizzochis, ſeu Tertiarijs.* pag. 115.
Cap. 7. *De Confraternitatibus, & Sodalitijs.* pag. 116.
Cap. 8. *De Examinatoribus Synodalibus.* pag. 119.
Cap. 9. *De Iudicibus Synodalibus.* pag. 123.
Cap. 10. *De Teſtibus Synodalibus.* pag. 124.
Cap. 11. *De Foro Eccleſiaſtico, eiuſque Officialibus.* pag. 128.
Cap. 12. *De diebus Ferialibus, in quibus Curiæ vacant.* pag. 130.
Cap. 13. *De diebus, in quibus Canonici hebdomadarium à primis Veſperis in Cathedrali noſtra agere tenentur.* pag. 134.
Taxa generalis Iurium Parochialium. pag. 136.
Cap. vlt. *De Conſtitutionum Synodalium obſeruantia.* pag. 139.

IN

IN APPENDICE.

BVlla Gregorii XV. De exemptorum priuilegiis. pag. 143.

Conſtitutio eiuſdem contra Sollicitantes in Confeſſione. pag. 148.

Decreta C. Concil. de Celebratione Miſſarum. pag. 156.

Declarationes aliquot S. Congreg. Concil. ſuper eiſdem Decretis. pag. 168.

Alia declaratio S. C. ſuper eleemoſyna Miſſarum. pag. 185.

Decretum de conficienda Tabella onerum Miſſarum. pag. 186.

Conſtitutio Clem. X. circa Regularium priuilegia quoad prædicationem Verbi Dei, & Sacramenti Pœnitentiæ adminiſtrationem. pag. 189.

Inſtructio S. Congreg. S. Officij pro examine Teſtium in contrahendis matrimoniis. pag. 201.

Propoſitiones damnatæ, & prohibitæ à S. D. N. P. Innocentio XI. pag. 207.

In

FR. MICHAEL HIERONYMVS DE MOLINA

Dei, & Sanctæ Sedis Apoſtolicæ gratia Epiſcopus Meleuitanus Abbas, de Alcolea, & Catholicæ Maieſtatis Regius Conſiliarius.

Vniuerſo ſuæ Diœceſis Clero ſempiternam in Domino felicitatem.

NOSTRI demandati gregis oues vt ſub ſuaui Chriſtianæ Religionis iugo felicioribus in dies proficiant incrementis, & vt, Ezechielis Prophetæ voce diuina admoniti, *quod perijt requiramus,* *Ezechiel c.34.* *quod abiectum eſt reducamus, quod confractum eſt alligemus, quod infirmum eſt conſolidemus, quod pingue, & forte cuſtodiamus,* peracta à Nobis vniuerſæ Diœceſis viſitatione, præmiſſiſque in omnibus Parochialibus Eccleſijs, noſtræ curæ ſubiectis, ſacris miſſionibus, in quibus verbi Dei prædicatione, ac Sacramentorum frequentia deperditas oues ad caulam Domini reducere curauimus, ad ſacrorum Canonum, Summorumque Pontificum, & Concilij Tridentini præſcriptum, hanc primam Diœ-

ceſanam Synodum congregare duximus, & in ea quæ ad diuinum cultum amplificandum, Eccleſiaſticam diſciplinam conſeruandam, & augendam, quæ ad ſacros Ordines, aliaquè Religionis Officia ritè obeunda, quæ ad mores componendos, vitiaquè radicitùs euellenda, quæ deniquè ad ſalutem animarum, quas immenſo ſui Sanguinis pretio Chriſtus Dominus redemit, Vobis, quorum exemplo cæteri vitam, moreſque componere debent, propoſuimus. Vos igitur, Genus electum, obſecramus in Domino, *quæcunquè ſunt vera, quæcunque pudica, quæcunque ſancta, quæcunque amabilia, quæcunque bonæ famæ, ſi qua virtus, ſi qua laus diſciplinæ, hæc cogitate, hæc ſectemini*; vt ſicuti ad dandam ſcientiam ſalutis plebi eius vos conſtituit Dominus, ità veſtris doctrinæ lumine, & charitatis ardore, vitiorum diſſipata caligine, fideles à mortis faucibus reuocentur ad æuum æternæ felicitatis; & has Synodales Conſtitutiones accipite, & quæ pro noſtrarum virium tenuitate ſanciuimus, non imbecillitatem noſtram attendentes, ſed tanquam Eccleſiæ documenta conſiderantes, debitæ executioni demandate, vt *ſitis perfecti, & integri, in nullo deficientes; ac in omni opere bono fructificantes immarceſcibilem coronam gloriæ percipere poſſitis*.

Ad Philipp. 4. v. 8.

Epiſt. Iacobi 1. v. 1. Ad Coloſ. 1. v. 10.

In Nomine Sanctæ, & Indiuiduæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus Sancti. Amen.

DECRETORVM SYNODALIVM

DIOECESIS MELEVITANAE.

PARS PRIMA.

DE FIDE CATHOLICA, Et ad eam pertinentibus.

CAPVT PRIMVM.

De Fidei Orthodoxæ Profeſſione.

1. CVM Fides, ſine qua impoſſibile eſt placere Deo, vt docuit Apoſtolus huius noſtræ Diœceſis Patronus, & Pater, lumen ſit animæ, oſtium vitæ, fundamentum ſalutis æternæ, cunctarum mater virtutum, & radix bonorum omnium; Idcircò antiquiſſima Sacrorum Conciliorum comprobata conſuetudine adducti, confortati in Domino, & in potentia *Ad Hæbr. cap. 11.* *Chriſoſt. in illud Symboli Credo in Deum.* *Ad Eph. 6.*

virtutis eius, placuit ab eiuſdem Fidei profeſſione noſtrarum Synodalium Conſtitutionum initium ſumere. Hoc enim ſcuto armati, omnia tela ne-
Luc.c.1. quiſſimi ignea extinguere, & lumen veritatis ijs, qui in tenebris ſedent, oſtendere confidimus.

Seſs.25.c.2 de refor. Conſtit. Pij IV. Iniunctum. Idib. Nou.1654. 2. Præcipimus igitur, diſpoſitioni S.Concil. Trid. & Conſtitutioni Pij Papæ IV. inhærentes, vt omnes, & ſinguli Eccleſiaſtica Beneficia obtinentes, quique ad hanc Dioeceſanam Synodum accedere tenentur, Fidei profeſſionem coram Nobis, ſi hactenùs non fecerint, emittant.

Seſs. 24. c. 12. de reform. 3. Eamdē Fidei profeſſionem prouiſi de Beneficijs curam animarum habentibus, coram Nobis, vel noſtro Vicario Generali, infra duos menſes à die adeptæ poſſeſſionis emittant, & adepti Beneficij titulum oſtendant. Prouiſi autem de Canonicatibus, & Dignitatibus in Eccleſia noſtra Cathedrali, non modò coram Nobis, vel Vicario noſtro Generali, ſed etiam in Capitulo, infra idem tempus duorum menſium, idem præſtent; Alioquin prædicti omnes Prouiſi ſciant ſe fructus ſuos non facere, nec illis pacificam poſſeſſionem ſuffragari iuxtà Concil. Trid. & eiuſdem Pij Papæ IV. ſanctiones.

Ex Conſt. 85. Pij IV. In Sacroſancta. 4. Concionatores ſimiliter tàm Seculares, quàm Regulares, Ludi Magiſtri, Præceptores, omneſque alij, qui publicè, vel priuatim quaſcunque artes, ſeu facultates, etiam prima Gram-

maticę

maticæ rudimenta docent, Medicinam quoque; & Chirurgiæ artem profitentes, ad propria obeunda munera, non niſi præuia eiuſdem Orthodoxæ Fidei profeſſione admittantur; propterea Hæbrei, aut Infideles ad medendum non vocentur, ſub poena denegationis Sacramentorum, & priuationis Eccleſiaſticæ ſepulturæ ex Conſtitut. Greg. XIV. *Greg. XIV. Ann. 1591.*

5. Ne vnquam verò ſuper præmiſſis dubitari poſſit, profitentium nomina, & cognomina, beneficia, eorumque titulos, dignitates, munia, & exercitia, vnà cum die, menſe, & anno, in diſtincto libro, quem in Archiuio noſtro conſeruari volumus, per Cancellarium noſtrum referantur.

6. Formula autem profeſſionis Fidei iuxta eiuſdem Pij Papæ IV. Conſtitut. huiuſmodi eſt.

Ego N. firma fide credo, & profiteor omnia, & ſingula, quę continentur in Symbolo Fidei, quo Sancta Romana Eccleſia vtitur, videlicet.

Credo in vnum Deum Patrem Omnipotentem, factorem Cœli, & Terræ, viſibilium omnium, & inuiſibilium: Et in vnum Dominum Ieſum Chriſtum, Filium Dei Vnigenitum, & ex Patre natum ante omnia ſecula, Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero, genitum non factum, conſubſtantialem Patri, per quem omnia facta ſunt; qui propter nos homines,

mines, & propter noſtram ſalutem deſcendit de Coelis, & incarnatus eſt de Spiritu Sancto ex Maria Virgine, & homo factus eſt. Crucifixus etiam pro nobis ſub Pontio Pilato; paſſus, & ſepultus eſt; & reſurrexit tertia die ſecundum ſcripturas, & aſcendit in Coelum, ſedet ad dexteram Patris; & iterum venturus eſt cum gloria iudicare viuos, & mortuos, cuius Regni non erit finis. Et in Spiritum Sanctum Dominum, & viuificantem, qui ex Patre, Filioque procedit, qui cum Patre, & Filio ſimul adoratur, & conglorificatur, qui locutus eſt per Prophetas. Et vnam Sanctam Catholicam, & Apoſtolicam Eccleſiam. Confiteor vnum Baptiſma in remiſſionem peccatorum; Et expecto reſurrectionem mortuorum, & vitam venturi ſeculi. Amen.

Apoſtolicas, & Eccleſiaſticas traditiones, reliquaſque eiuſdem Eccleſiæ obſeruationes, & Conſtitutiones firmiſſimè admitto, & amplector. Item Sacram Scripturam iuxtà eum ſenſum, quē tenuit, & tenet Sancta Mater Eccleſia, cuius eſt iudicare de vero ſenſu, & interpretatione Sacrarum Scripturarum, admitto, nec eam vnquam niſi iuxtà vnanimem conſenſum Patrum accipiam, & interpretabor. Profiteor quoque ſeptem eſſe verè, & propriè Sacramenta nouæ legis à Ieſu Chriſto Domino Noſtro inſtituta, atque ad ſalutem humani generis, licet non omnia ſingulis,

neceſ-

neceſſaria, ſcilicet, Baptiſmum, Confirmationem, Euchariſtiam, Pœnitentiam, Extremam Vnctionem, Ordinem, & Matrimonium: illaque gratiam conferre, & ex his Baptiſmum, Confirmationem, & Ordinem ſine ſacrilegio reiterari non poſſe. Receptos quoque, & approbatos Eccleſiæ Catholicæ Ritus in ſupradictorum omniũ Sacramentorum ſolemni adminiſtratione recipio, & admitto. Omnia & ſingula, quæ de Peccato originali, & de Iuſtificatione in Sacroſancta Tridentina Synodo definita, & declarata fuerunt, amplector, & recipio. Profiteor pariter in Miſſa offerri Deo verum, proprium, & propitiatorium Sacrificium pro viuis, & defunctis: atque in Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento eſſe verè, realiter, & ſubſtantialiter Corpus, & Sanguinem, vnà cum Anima, et Diuinitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti, fierique conuerſionem totius ſubſtantiæ panis in Corpus, et totius ſubſtantiæ vini in Sanguinem, quam conuerſionem Catholica Eccleſia Tranſubſtantiationem appellat. Fateor etiam ſub altera tantum ſpecie totum, atque integrum Chriſtum, verumque Sacramentum ſumi: Conſtanter teneo Purgatorium eſſe, animaſque ibi detentas fidelium ſuffragijs iuuari: Similiter & Sanctos, vnà cum Chriſto regnantes, venerandos, atque inuocandos eſſe, eoſque orationes Deo pro nobis offerre, atque eorum Reliquias

eſſe

eſſe venerandas. Firmiſſimè aſſero Imagines Chriſti, & Deiparæ ſemper Virginis, necnon aliorum Sanctorum, habendas, & retinendas eſſe, atque eis debitum honorem, ac venerationem impertiendam. Indulgentiarum etiam poteſtatem à Chriſto in Eccleſia relictam fuiſſe, illarumque vſum Chriſtiano populo maximè ſalutarem eſſe, affirmo. Sanctam Catholicam, & Apoſtolicam Romanam Eccleſiam omnium Eccleſiarum Matrem, & Magiſtram agnoſco: Romanoque Pontifici, Beati Petri Apoſtolorum Principis Succeſsori, ac Ieſu Chriſti Vicario, veram obedientiam ſpondeo, ac iuro. Cætera item omnia à Sacris Canonibus, & Oecumenicis Concilijs, ac præcipuè à Sacroſancta Tridentina Synodo tradita, definita, & declarata indubitanter recipio, atque profiteor, ſimulque contraria omnia, atque Hæreſes quaſcunque ab Eccleſia damnatas, & reiectas, & anathematizatas, ego pariter damno, reijcio, & anathematizo. Hanc veram Catholicam Fidem, extra quam nemo ſaluus eſſe poteſt, quam in præſenti ſpontè profiteor, & veraciter teneo, eamdem integram, & inuiolatam vſque ad extremum vitæ ſpiritum conſtantiſſimè (Deo adiuuante) retinere, & confiteri, atque à meis ſubditis, vel illis, quorum cura ad me in munere meo ſpectabit, teneri, doceri, & prædicari, quantum in me erit, curaturum,

Ego

Ego idem N.ſpondeo, voueo, ac iuro. Sic me Deus adiuuet, & hæc ſancta Dei Euangelia.

CAPVT II.

De Catholica Fide ab omni errore, errorisque ſuſpicione illibata conſeruanda.

1. VT Catholica Fides, quam hæc noſtra Meleuitana Eccleſia receptam, inter tot perſecutionum turbines, ac Saracenorum irruptiones, ab omni nube perfidiæ, & hæreticæ prauitatis illibatam, ſpeciali Dei beneficio, cuſtodiuit, ſine ruga, & ſine macula in ſua puritate conſeruetur, & à grege Domini Nobis credito nedùm perniciosa erroris lues, ſed eius quoque ſuſpicio procul arceatur; ideò curam animarum habentes omnia, & ſingula, quæ in Edicto Sancti Officij promulgari ſolito continentur, à ſuis populis ſedulò obſeruari curent.

2. Prætereà ſollicitè mandamus ſub pœnis à Iure ſtatutis, vt Nobis, aut ſanctiſſimæ Inquiſitionis Tribunali denuncient omnes Hæreticos, Schiſmaticos, aut quouis modo de hæreſi ſuſpectos, Magos, Strigas, Veneficos, Augures, Sortilegos, alioſque damnatis artibus incumbentes, ſimilitèr Sacramentis, & Sacramentalibus rebus, aut verbis Sacris impiè abutentes,

necnon ſignis, nodis, aut characteribus præſertìm ignotis, vel ad morbos, vel ad rerum amiſſarum ſcientiam, vel ad quemcumque alium, etiam licitum, & honeſtum finem vtentes, aliaque huiuſmodi, quæ expreſſum, vel tacitum cum Dœmone pactum contineant, ſuperſtitiosè exercentes; vt hi omnes, iuxtà huiuſmodi nefarij criminis grauitatem, & præcipuè ad formam Conſtitutionis Sixti V. contrà ipſos editæ, ſeuerè puniri poſſint, ne tantum malum ouile Chriſti inficiat.

Conſt. 17. Cœli, & Terra.

3. Nefarium, & execrabile blaſphemiæ ſcelus diuinis ſemper, & humanis legibus æquè damnatum, imò, & turpiſſimæ mortis pœna, in veteri Teſtamento punitum, quod præ ſceleribus omnibus diuinæ iracundiæ flagella prouocat, è noſtra Diœceſi penitùs euellere cupientes, enixè præcipimus Parochis omnibus, vt ſæpiſſimè inter Miſſarum ſolemnia huius criminis grauitatem, & pœnas à Sacris Canonibus, Summorumque Pontificum Conſtitutionibus ſtatutas, ſuis populis denuncient: idem præſtent Confeſſarij omnes, ſi quem inter audiendas Confeſſiones in huiuſmodi peccatum lapſum repererint.

Leuit. 14.

C A-

CAPVT III.

De Catholica Verbi Dei prædicatione.

1. CVM ſermo Diuinus, non in perſuaſibilibus humanæ Sapientiæ verbis, ſed in oſtenſione Spiritus, & Virtutis conſiſtere debeat, vt fructum afferat; Idcircò Concionatores omnes, tàm Seculares, quàm Regulares, in Domino hortamur, vt in omnibus ſe exhibeant tanquam Chriſti Domini Miniſtros, & diſpenſatores Myſteriorum Dei, & non ſolum verbo, ſed, quod efficacius eſt, exemplo populis prædicent. *1. ad Cor. cap. 2.* *2. ad Cor. cap. 4.*

2. Euangelicam Doctrinam, Sacram Scripturam iuxtà Catholicæ Eccleſiæ ſenſum, & Sanctorum Patrum conſenſum exponant, ac proferant; Quęſtionum ſubtilitatem, quæ potiùs ad ingenij oſtentationem, quàm ad animarum præſidia conferunt, euitare ſtudeant: A fabuloſis, inutilibus, ac iocoſis quæſtionibus, & ſermonibus abſtineant, ſicut & ab apocriphis hiſtorijs, ac miraculorum non approbatorum narratione, peccatores cum charitate redarguant, in nullum perſonarum ſtatum tacitè, vel expreſsè inuehantur, ſed in vitiorum repræhenſione,

ne, ac eradicatione deſudantes, à perſonarum offenſione penitùs caueant.

3. Indulgentias ſine noſtra, aut noſtri Vicarij Generalis licentia, populo non euulgent, minuſque alicuius particularis indigentiam, ſine ſaltem Eccleſiarum Rectorum conſenſu, proponant.

4. Parochi omnes, quibus hoc prædicandi munus peculiariùs incumbit, per ſe ipſos, vel ſi legitimè impediti fuerint, per alios Sacerdotes idoneos, ſingulis ſaltem diebus Dominicis, feſtiſque ſolemnibus, ſæpiùs verò tempore Quadrageſimæ, & Aduentus Domini, præſertim vbi Concionatores non adfuerint, ſpiritualibus Verbis proprias oues paſcant, ſacriſque colloquijs quæ ad ſalutem ſunt neceſſaria doceant, necnon vitia, quæ eos declinare, & virtutes, quas ſectari oporteat, cum breuitate, & facilitate ſermonis annuncient, grauibus pœnis arbitrio noſtro plectendi, ſi in eiuſmodi Apoſtolicæ prædicationis munere aliquo pacto defecerint.

Trid. ſeſſ. 24. cap. 4. de reform.

5. Cœteri vero ſiue Seculares, ſiue Regulares, qui animarum curam non habent, abſque licentia à Nobis impetrata, etiam prætextu cuiuſuis priuilegij, prædicare nequeant, nec ipſi quoque Regulares in proprijs Eccleſijs, niſi obtenta priùs ab eorum Superioribus permiſſione, & petita à Nobis benedictione, ſub pœnis à Sacris Canoni-

Tride. loc. cit.

nonibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis ſtatutis, & ſpecialitèr à Conſtitutione Gregor. XV. quam latè declarauit Clemens X. in Conſtit. quæ incipit *Superna.*

6. Abſtineant in Concionibus ſe ipſos eleemoſynæ cauſa commendare, aut in audiendis Confeſſionibus pecuniam, vel dona petere.

7. Conciones omnes diurno tempore habeantur, præterquàm feria quinta maioris hebdomadæ, quo die de nocte pro maiori populi commoditate fieri permittimus, quo tamen tempore tot lumina ſint accenſa, vt omnis ſcandalorum occaſio euitetur, & in ipſa hora Concionis omnes, etiam artifices, operarij, & manuales, à ſeruilibus operibus vacare, & ad Verbum Dei audiendum accedere curent.

CAPVT IV.

De Doctrina Chriſtiana.

1. NE paruuli ſint in Fide fluctuantes, & circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ſed ſacris Chriſtianæ diſciplinæ rudimentis imbuti, ſalubri veluti lacte educati, pietate ſimul, ac religione adoleſcant; Ideo ad præſcriptum Sac. Concil. Trident. omnibus Parochis, alijſque curam animarum haben- *Ad Epheſ. cap. 4.* *Seſs. 24. de refor. cap. 4.*

habentibus, præcipimus, & mandamus, vt ſaltèm diebus Dominicis, alijſque feſtiuis de præcepto, pueros in ſuis Parochijs Fidei rudimenta, cultum ergà Deum, reuerentiam ergà Parentes, & Chriſtianam morum honeſtatem per ſe, vel per alios à Nobis approbandos, diligenter edoceant.

2. Cum reperiri poſſint non ſolum paruuli vtriuſque ſexus, ſed etiam viri, & fœminæ ætate maiores, qui Orationem Dominicam, Salutationem Angelicam, Symbolum Apoſtolorum, decem Præcepta Decalogi, aliaque ad Fidem pertinentia non adhùc rectè ſciant, debeant Parochi ſæpiùs populo denunciare, vt diſtinctè ſupradicta capita ediſcant, illoſque monere, niſi ea diſtinctè recitauerint, à Sacramentis, tanquam indignos, arcendos fore. Vt autem à rudioribus faciliùs addiſcantur, diebus feſtis inter Miſſarum celebrationem, ſeù poſt Veſperas, alioue opportuno tempore, quo frequentior populus ad Eccleſiam conuenit, alta voce, eodem populo repetente, dicta capita recitare ſtudeant. Si quis verò ex Parochis, tantæ obligationis immemor, ſtatutis diebus hæc edocere neglexerit, ſeuerè à Nobis nedùm mulcta pecuniaria pijs vſibus applicanda (quod ſemper ſeruabitur quandocumque pœna pecuniaria infligetur) ſed etiam ſuſpenſione à Diuinis punietur.

Magi-

3. Magiſtri Scholarum,ſaltèm ſemèl in hebdomada , de omnibus ad Chriſtianam doctrinam ſpectantibus pueros erudire non prætermittant .

4. Confeſſarij tàm Seculares , quàm Regulares antequàm pœnitentes (quos rudiores eſſe animaduertunt , nec illorum notitiam habent) in Sacris Confeſſionibus audiant , de Myſterijs Fidei diligentèr interrogent , ignaroſquè repertos opportunis remedijs prouideant , vt de his eruditi ad Confeſſiones reuertantur.

5. Præterea Parochi frequentèr publicè , & priuatìm admoneant Parentes , Patrinos , Propinquos , Tutores , Curatores , & quoſcunque alios , quibus puerorum cura commiſſa eſt , vt eos omni ſtudio, ac diligentia Chriſtianam Doctrinam edoceant , & pro addiſcendis Fidei rudimentis ad Eccleſias ſtatutis diebus mittant ; nec non conſimilem Dominorum ergà famulos obligationem inculcent , grauiſſimam de tali culpa rationem Deo reddituri.

6. Nemo ad ſuſcipiendum de Sacro Fonte , Matrimonium contrahendum , aut ad aliorum Sacramentorum participationem admittatur , qui ſaluberrima Chriſtianæ Doctrinæ rudimenta ignoret.

7. Vt autem ad Chriſtianam Doctrinam ediſcendam Chriſti fideles faciliùs excitentur , &

tàm

B. Pius V. Conſt. 137. ex debito Gregor. 13. Conſt. quæ incipit vniuerſis 30. Octo. 1572 Paulus V. Conſtit. 36. ex credito.

tàm præcipuum Charitatis opus ardentiùs eorum cordibus inſeratur, Parochi omnes ſummarium Indulgentiarum, quæ in hanc cauſam à Summis Pontificibus conceſſæ reperiuntur, ſaltèm ſemèl in anno pòpulo promulgent, & Sodalitatem Doctrinæ Chriſtianæ inſtituere curent.

CAPVT V.

De Reliquijs, Sacris Imaginibus, Veneratione Sanctorum, & Miraculis.

1. INNVMERABILIA, quæ à Deo per interceſſionem Sanctorum quotidiè Fidelibus conferuntur beneficia, ac eorum merita, quibus vniuerſus refulget Orbis, & militans condecoratur Eccleſia, exigunt, vt quorum opem noſtris neceſſitatibus religiosè imploramus, eorum ſacra Oſſa, Reliquias, & Imagines maximo decore, magnoque Religionis cultu veneremur. Vt debitus tamen in earum adoratione exhibeatur honos, & omnis ſuperſtitionis ſuſpicio tollatur, hæc ſeruanda ſtatuimus.

Trid. ſeſs. 25 de inuocat. vener. & Reliqu. Sanctor.

2. Nouæ, & incertæ Reliquiæ non recipiantur, nec populo adorandæ exhibeantur, aut prædicentur, niſi prius a Nobis facta recognitione & approbatione, Si quæ verò ignotæ, dubiæue

fidei

fidei, legitimis quippè documentis carentes ſint, in loco honeſto ſemper clauſæ conſeruentur; Quæ verò ab antiquo continuata populorum veneratione, ac Prædeceſſorum noſtrorum iudicio, & in noſtra Viſitatione approbatæ exiſtunt, eadem veneratione habeantur, qua hactenùs habitæ fuerunt, non vbilibet, ſed in armarijs decentèr ornatis, & honorabilibus thecis reconditæ, vel in Eccleſia ipſa, vel in Sacriſtia fixo in loco, vna ſaltèm claui occluſæ, conſeruentur.

3. Ex armarijs, thecis, & vaſculis nemo abſque noſtra licentia Sacras Reliquias, aut earum partem aliquam extrahere, ſeù ſibi attribuere, ſeù alijs donare irreligioſo conatu audeat, ſub poena excommunicationis ipſo facto incurrendæ, alijſque arbitrio noſtro ſeuerè, & irremiſſibilitèr irrogandis.

4. In Eccleſia, in qua conditæ ſunt Reliquiæ Inſignes, vt eſt Corpus, Caput, Brachium, Crus, aut alia pars, in qua paſſus eſt Martyr, modo ſit integra, & non parua, & legitimè approbata, diem feſtum, & Officium duplex illius Sancti, cuius eſt Reliquia, celebrari poteſt. *Sac. Rituum Congreg. 8. Apr. 1628.*

5. Non exponantur Sacræ Reliquiæ niſi à Sacerdote, ſeù alio Sacris Ordinibus initiato, ſuperpellicio, & ſtola induto, duobus ſaltèm cereis collucentibus, non paſsìm, ſed ſtatutis, ac ſolitis anni feſtiuitatibus, aut grauis neceſſitatis

cauſa, præmiſſis thurificatione, & conſuetis orationibus. Ab Eccleſia ad Infirmos abſque noſtra licentia non deferantur.

6. Vt ſacris Sanctorum Imaginibus pius à fidelibus exhibeatur cultus, & veneratio, nihil in ijs laſciuum, inordinatum, profanum, & inhoneſtum appareat, extrà morem non effigientur, pingantur, formentur, aut ornentur, nec inſolitæ in Eccleſijs exponantur, noſtra non præcedente recognitione: Habitu peculiari alicuius Ordinis regularis minimè veſtiantur, ſed eo habitu, & forma, prout in Catholica, & Apoſtolica Eccleſia ab antiquo tempore conſuetum fuit.

Conc. Trid. loc. cit. Vrban. 8. Conſtit. quæ incipit Sacroſancta Trid. 25. Maij 1645.

7. Imagines, & Simulacra illorum, qui licèt cum ſanctitatis, & martyrij fama deceſſerint, cum laureolis, radijs, ſeu ſplendoribus non pingantur, nec formentur, antequam canonizati, aut Beatorum Catalogo adſcripti ab Apoſtolica Sede non fuerint.

8. Strictè monemus Pictores, & Sculptores, ne ex induſtria in Sanctorum Imaginibus, & Statuis effigies viuentium, aut mortuorum exprimant, neque alias efforment figuras, quæ ad ſacram non attinent hiſtoriam, ſub pœna excommunicationis, alijſque arbitrio noſtro irrogandis.

9. Cruces, Sanctorumque Imagines pro Eccle-

Eccleſiarum vſu non exponantur, niſi priùs conſuetis precibus benedictæ fuerint.

10. Noua miracula, ſeu reuelationes non adhuc à Sancta Sede approbatæ, non prædicentur; qui enim temerariè falſa miracula prædicare præſumpſerit, vltrà diuinam indignationem, & alias pœnas à Nobis infligendas, Papali excommunicationi ſubijcitur ex Conſtitutione Leonis X. *Trid. loco cit.* *Leo X. Bul. 21. incipit Supernæ Maieſt.*

11. Nemo, cuiuſcunque ſtatus, gradus, & conditionis exiſtat, audeat per ſe, vel per alios inquirere, ſeu informationes capere ſuper alicuius defuncti ſanctitate, & miraculis, & teſtes deſuper examinare, aut obtinere ad hunc effectum extraiudiciales teſtificationes, aut ſubſcriptiones, quantumuis ſub fama ſanctitatis ex hac vita migrauerit, ſub pœnis arbitrio Sacræ Congregationis Rituum.

CAPVT VI.

De Denunciatione Vigiliarum, Feſtorum, eorumque obſeruantia.

1. CVM dies feſtos (quibus nos memoriam Myſteriorum Redemptionis noſtræ, victoriarumque illorum, qui triumphato Mundo cum Chriſto regnant, recolentes, diuinæ

Bonitati gratias, & laudes, Sanctiſque debitum honorem tribuere debemus) deprauata hominum cupiditate, ſeruilibus operibus, non ſine animi dolore, violari videamus; vt tanto malo, quantùm in Nobis erit, opportunè occurramus, enixè præcipimus, vt Parochi omnes debeant populo denunciare Vigilias, in quibus ea hebdomada ex præcepto Eccleſiæ ieiunare tenentur, & ſecundum Conſtitutionem Vrbani VIII. pro obſeruatione Feſtorum editam, publicare dies feſtos pariter ex præcepto à Chriſti fidelibus colendos.

Vrbanus 8. Conſt. incip. Vniuerſa. Die 13. Septemb. 1641

2. Præterea curent, vt populi ſibi commiſſi hos dies ritè obſeruent, ſumma veneratione Eccleſias frequentent, Sacrum attentè audiant, diuinis Officijs deuotè intendant, ab omni illicito, & ſeruili opere abſtineant, mercaturas non faciant, profanæ negotiationes, Contractuum rogitus, exceptis à Iure permiſſis, & Iudiciorum ſtrepitus conquieſcant; ſub grauiſſimis pœnis arbitrio noſtro, vltrà diuinam indignationem, & amiſſionem rerum, & animalium, iuxta Conſtit. B Pij V. contrauenientes mulctandi.

B. Pius V. Conſt. circa ordinat. diuini Cultus Bull. Cherub. 5. §. 7.

3. Tempore, quo diuina Officia celebrantur, aut Sacra Concio, Doctrina Chriſtiana, vel quæcumque alia Eccleſiaſtica functio peragitur, nulli in Eccleſia, quam decet Sanctitudo, vel propè illam, ſtrepitus, clamores, aut importunæ confabula-

Pſal. 92.

ſabulationes fiant; Citharædorum cantilenas, choreas, commeſſationes,& intemperantes compotationes in tabernis, atque alia eiuſmodi, quæ à diuino cultu populos reuocant, ſub pœna vnciarum quinque pijs operibus applicandarum, prohibemus.

4. Dum Miſſa ſolemnis, aut Concio ad populum habetur, officinæ & apothecæ quorumcumque mercatorum, atque artificum ex toto claudantur; reliquo autem die illas dumtaxat, in quibus aliquid ad victum diurnum neceſſarium vendi ſolet, apertas remanere permittimus, ante quas tamen exponi res venales prohibemus, ſub pœna tar.duodecim pro qualibet vice à Contrauentoribus ſoluen. Artifices autem, qui in ijs habitant, oſtiolum tantum apertum retinere valeant.

5. Licentia laborandi diebus feſtis tempore meſſis, recollectionis fructuum, vel quandocunque neceſſitas vrget, nonniſi à Vicario noſtro Generali, aut à Vicarijs foraneis, gratis tamen, concedatur; Si autem ad hos de facili recurſus haberi nequeat, proprius Parochus conſulatur, qui pro prudentia, & conſcientia ſua, quam in hoc grauiter oneramus, licentiam impertiatur.

Feſta de Præcepto obſeruanda hæc ſunt.

I A N V A R I I.

1. Circumciſio Domini.
6. Epiphania Domini.
25. Conuerſio S.Pauli Apoſtoli.

F E B R V A R I I.

2. Purificatio Beatæ Mariæ Virginis.
24. Sanctus Matthias Apoſtolus.

M A R T I I.

19. S.Ioſeph Confeſſor.
25. Annunciatio B.Mariæ Virginis.

A P R I L I S.

M A I I.

1. SS.Philippus, & Iacobus Apoſtoli.
3. Inuentio Sanctæ Crucis.

I V N I I.

24. Natiuitas S.Ioannis Baptiſtæ.
29. SS. Petrus, & Paulus Apoſtoli.

I V-

I V L I I.

25. Sanctus Iacobus Apoſtolus.
26. S.Anna Mater B.Mariæ Virginis.

A V G V S T I.

10. S.Laurentius Martyr.
15. Aſſumptio B.Mariæ Virginis.
24. S.Bartholomæus Apoſtolus.

S E P T E M B R I S.

8. Natiuitas B.Mariæ Virginis.
21. S.Matthæus Apoſtolus, & Euang.
29. Dedicatio S.Michaelis Archangeli.

O C T O B R I S.

28. SS.Simon, & Iudas Apoſtoli.

N O V E M B R I S.

1. Omnes Sancti.
30. Sanctus Andreas Apoſtolus.

D E C E M B R I S.

8. Conceptio Immaculatæ Virginis Mariæ Patrona primaria noſtræ Metropolis Panormitanæ, ac totius Siciliæ Regni.
21. Sanctus Thomas Apoſtolus.
25. Natiuitas Domini Noſtri Ieſu Chriſti.
26. Sanctus Stephanus Prothomartyr.
27. S.Ioannes Apoſt.& Euang.

San-

28. Sancti Innocentes.

31. S.Syluester Papa, & Confeſſor.

Dominicæ omnes.

Mobilia.

Reſurrectio Domini, cum duobus ſequentibus.
Aſcenſio Domini.
Pentecoſtes, cum duobus ſequentibus.
Feſtum Sanctiſſimæ Trinitatis.
Feſtum Corporis Chriſti.
Dies Patroni cuiuslibet Parochiæ, in ipſa tantùm.

Feſta, quæ ex Populorum deuotione ſeruari poſſunt.

IANVARII.

21. S.Publius Epiſcopus, & Martyr, Inſulæ Patronus.

FEBRVARII.

5. Sancta Agatha Virgo, & Martyr, Inſulæ Patrona.

MAR-

MARTII.

7. Sanctus Thomas Aquinas Confeſs. & Eccleſiæ Doct.
12. S.Gregorius Papa, & Confeſſor.
20. S.Ioachim Confeſs.Pater B.V.Mariæ.

APRILIS.

2. S.Franciſcus de Paula Confeſsor.
25. S.Marcus Euangeliſta.

MAII.

4. S.Monica Vidua:
12. S.Philippus Argyrienſis Confeſsor.

IVNII.

11. S.Barnabas Apoſtolus.
13. S.Antonius de Padua Confeſsor.

IVLII.

2. Viſitatio B.Mariæ Virginis.
14. S.Bonauentura Epiſcop. Confeſs. & Eccleſiæ Doct.
16. S.Mariæ de Monte Carmelo.
22. S.Maria Magdalena.
31. S.Ignatius Loyola.

AVGVSTI.

1. S.Petrus ad Vincula.
2. S.Maria ad Portiunculam.
4. S.Dominicus Confeſſor.
5. S.Maria ad Niues.
6. Transfiguratio Domini.
16. S.Rocchus Confeſſor.
28. S.Auguſtinus Epiſcopus,Confeſs. & Eccle-ſiæ Doct.
29. Decollatio S.Ioannis Baptiſtæ.

SEPTEMBRIS.

4. S.Roſalia Virgo Panormitana.
14. Exaltatio S.Crucis.
30. S.Hieronymus Confeſſor, & Eccleſiæ Doctor.

OCTOBRIS.

2. SS.Angeli Cuſtodes.
4. S.Franciſcus Confeſſor.
16. S.Thereſia Virgo.
18. S.Lucas Euangeliſta.

NOVEMBRIS.

11. S.Martinus Epiſc.& Confeſſor.
21. Præſentatio B.Virginis.
25. S.Catherina Virgo, & Martyr.

DE-

DECEMBRIS.

2. S.Franciſcus Xauerius.
7. S.Ambroſius Epiſcopus, Confeſs. & Eccleſiæ Doct.
13. S.Lucia Virgo, & Martyr.

CAPVT VII.

De Ieiunio.

1. CORporale Ieiunium ſanctè, & religiosè ab Eccleſia inſtitutum, quo vitia, & rebelles, ac tumultuantes humanæ carnis concupiſcentiæ aduerſus ſpiritum comprimuntur, & mens ad cæleſtia eleuatur, à fidelibus quibuſcunque, poſt completum ætatis annum vigeſimum primum, ſub mortalis peccati pœna obſeruari omni diligentia curandum eſt.

2. Doceant propterea Parochi poſt publicatas Vigilias, quæ de præcepto Eccleſiæ ſunt ieiunandæ, non ſolum à cibis vetitis, verùm etiam ab omni mortiferæ culpæ reatu abſtinendum: expoſtulat enim religioſa ieiunij obſeruantia, vt omnia noxia, quæ ſubruunt mentes fidelium, vitentur, & feruentiùs orationi, eleemoſynis, ac Sacramentis, quibus vindex ſupremi Iudicis ira flectitur, inſtetur.

3. Idcircò qui alijs temporibus, non ſine graui Dei offenſa, meretricum domos frequentant, tempore Quadrageſimæ, ac Aduentus Domini ab illarum conſortio, ſub pœnis Nobis arbitrarijs, penitùs abſtineant.

4. Sacro Quadrageſimæ tempore cibos vetitos publicè vendere, venales exponere, aut emere nemini liceat; Ad vſum autem infirmorum, in ſecreto certis conſtitutis locis, ijs tantùm, qui ex iuſta cauſa licentiam in ſcriptis obtentam, à noſtro Vicario Generali, ſeù Vicarijs foraneis ſubſcriptam, habuerint, vendantur, ſub pœna vnc. vnius à contrauentoribus pro qualibet vice ſoluenda. Ideò Medici, ac Chirurgi teſtimonium, ac fidem ſuam vbi vrgens, ac iuſta neceſſitas tantùm adfuerit, & non omnibus paſſim concedant.

5. Ad vitandam ſcandalorum occaſionem, & ne tàm ſalutare ieiunij præceptum ab infidelibus illudatur, in publico à carnium comeſtione prorsùs abſtineant, ſed propriæ conſulentes imbecillitati, ſecretò illas præparent, & comedant.

Dies

Dies Ieiuniorum.

Quadrageſimæ ſinguli dies, exceptis Dominicis.

Quatuor tempora totius anni, videlicet:

Hyemalia, menſe Decembri poſt feſtum Sanctæ Luciæ.

Vernalia, poſt primam Dominicam Quadrageſimæ.

Aeſtiua, poſt Dominicam Pentecoſtes.

Autumnalia, menſe Septembri poſt Feſtum Exaltationis Sanctæ Crucis.

Vigilia Pentecoſtes.

Vigilia Sancti Matthiæ 23. Februarij, & 24. in anno biſſextili.

Vigilia Natiuitatis Sancti Ioannis Baptiſtæ 23. Iunij.

Vigilia SS. Petri, & Pauli 28. Iunij.

Vigilia Sancti Iacobi 24. Iulij.

Vigilia Sancti Laurentij Martyris 9. Auguſti.

Vigilia Aſſumptionis B. Mariæ Virginis 14. Auguſti.

Vigilia Sancti Bartholomæi Apoſtoli 24. Auguſti.

Vigilia Sancti Matthæi Apoſtoli 20. Septembris.

Vigi-

Vigilia SS.Simeonis, & Iudæ Apoſtolorum 27. Octobris.

Vigilia Omnium Sanctorum 31.Octobris.

Vigilia Sancti Andreæ Apoſtoli 29. Nouembris.

Vigilia S.Thomæ Apoſtoli 20.Decembris.

Vigilia Natiuitatis Domini Noſtri Ieſu Chriſti 24.Decembris.

Feria ſexta, & Sabbato per totum annum eſus carnium interdicitur.

PARS SECVNDA.

DE SACRAMENTIS, Seù de pertinentibus ad eorum vſum, frequentationem, & miniſtrationem,

CAPVT PRIMVM.

De Sacramentis in genere.

1. CHRISTVS Dominus itâ ſuam dilexit Eccleſiam, vt ſe ipſum traderet pro ea, vt illam ſanctificaret, ſanctiſsima nouæ legis Sacramenta, veluti inſtrumenta ſalutis, atque inuiſibilis gratiæ viſibiles formas in adiutorium humani generis inſtituendo: Non enim infirma ſunt, & egena elementa, ſed ex infinitis Redemptoris meritis, & paſſione ſpiritualem ſalutem continent, per quæ omnis vera iuſtitia vel incipit, vel cœpta augetur, vel amiſſa reparatur.

Ad Eph. 5.

Ad Gal. 4.

2. Propterea curent Parochi, alijque Sacerdotes, ad quos pertinet prætioſa hæc dona adminiſtrare, vita, moribuſque ſe reddere irreprehenſibiles, conſcientiamque ab omni lethali

cul-

culpa mundatam habere; debitam materiam, ac verborum formam in vnoquoque Sacramento inſtitutam, nihil addendo, vel minuendo, ſeù quouis alio modo variando, ſeruent; in ipſo administrationis actu intentionem actualem, vel ſaltèm virtualem, ac firmam faciendi id, quod intendit Eccleſia, habeant; & induti ſuperpelliceo, & ſtola, ijs tantùm ritibus, & cæremonijs in Rituali Romano ſub Paulo V. edito præſcriptis, illa conferant.

3. In quacunque hora diei, ac noctis eorum miniſterium in adminiſtrandis Sacramentis populis ſibi commiſſis adimpleant; Si qui enim eorum incuria abſque Sacramentis deceſserint, vltrà diuinam indignationem, grauiſſimis pœnis à Nobis punientur; nec quidquam prorsùs, quantumuis minimum, directè, vel indirectè ſub quouis prætextu, petere, aut exigere audeant pro Sacramentis adminiſtrandis.

4. Sine ſpeciali Parochi licentia nemo præſumat matrimonia ſolemnizare, & Sacramenta Extremæ Vnctionis, vel Euchariſtiæ Infirmis, ſiuè Clericis, ſiuè Laicis miniſtrare, ſub pœna excommunicationis ipſo facto incurrendæ, Sanctæ Sedi reſeruatæ.

5. Habeant præterea Parochi quinque libros, prout in Viſitatione noſtra mandauimus, in quorum primo Baptizatorum, in ſecundo Con-

Confirmatorum, in tertio matrimonia Contrahentium, in quarto Defunctorum, in quinto denique omnium in ſua Parochia degentium nomina diſtinctè teneantur deſcribere, ad præſcriptum Ritualis Romani; & poſt octauam Paſchatis Reſurrectionis omnium nō Communicatorum nomina, cognomina, ſexum, & ætatem Catalogum continentem, ad Nos quamprimum tranſmittant, ſub pœna vnc. quinque, pijs operibus applican. alijſque arbitrio noſtro irrogandis.

CAPVT II.

De Sacramento Baptiſmi.

1. Benignitas, & humanitas Saluatoris noſtri ſecundùm ſuam miſericordiam ſaluos nos fecit per lauacrum regenerationis, & renoùationis Spiritus Sancti, per Baptiſmi ſcilicet Sacramentum, quo non ſolùm deletur peccatum, & per peccatum mors, quæ intrauit in Mundum, ſed & de regione vmbræ mortis nos in partem Sanctorum vocauit, & libro vitæ adſcripſit: quapropter qua par eſt reuerentia, ac animi deuotione illud adminiſtrari curare debemus. *Ad Tit. c. 3*

2. Parochus igitur, ſeù alius Sacerdos de

 con-

conſenſu eiuſdem baptizaturus, diuinæ gratiæ, ad tàm præſtantiſſimum opus aſſiſtentiam, à ſupremo rerum Conditore deuotè, & reuerentèr imploret, & indutus ſuperpelliceo, & ſtola violacea, & poſtmodùm alba, ad formam Ritualis Romani, illud adminiſtret; & antequam infantem baptizet, à deferentibus diligenter inquirat, an domi, ita vrgente neceſſitate, baptizatus fuerit, ſub qua materia, & forma, & an omnia illa peracta fuerint, quæ ad huiuſmodi miniſtratiònem in caſu periculi extra Eccleſiam requiruntur: & quatenùs baptizatum compererit, non iterùm baptizet, ſed tantùm Catechiſmum, preces, ac Cœremonias omiſſas, & ab Eccleſia fieri conſuetas, expleat. Si verò probabiliter de eius valida miniſtratione dubitet, iterùm conferat, ſub ea tamen conditione, ſi non eſt baptizatus &c. idemque ſeruetur cum infantibus repertis in via, ſeù expoſitis ad ianuam alicuius Eccleſiæ, vel Hoſpitalis ſine baptiſmi ſchedula, ſi de recepto Sacramento à perſona fide digna teſtimonium non habeatur, & cùm ijs etiam, qui ob partus edendi difficultatem, mortiſque periculum, in alia corporis emiſſa parte, quàm in capite, baptizati fuerint.

Trid. ſeſſ. 14. de Bapt. cap. 2.

3. Quamuis baptizandi munus ad proprium Paròchum tantummodò pertineat, quoties tamen mortis manifeſtum imminet periculum, quilibet

bet eſſe poteſt baptiſmi miniſter, qui applicatarite materia, & forma, intentionem habeat faciendi quod facit Eccleſia, ſeruata tamen gradus præeminentia, ita videlicet, vt Clericus Laico, maſculus fœminæ in hoc Sacramento miniſtrando præferatur, niſi aliter neceſſitas ſuadeat, & honeſtas.

4. Quoniam plerumque qui baptiſmum in caſibus neceſſitatis adminiſtrant, ſunt obſtetrices, has obſtetricandi munus exercere prohibemus, ſi à Nobis, ſeù Vicario noſtro Generali approbatæ non fuerint, & approbationem ſuper eorum idoneitate in ſcriptis obtinuerint, ſub pœna carceris, alijſque arbitrio noſtro incurrendis; Et quamuis approbatæ exiſtant, ſæpè nihilominus examinẽtur à Parocho, an baptiſmi formam, aliaque neceſſaria ad baptizandum memoriaretineant, & ea ignorantes accuratè, & patientèr ab eodem edoceantur.

5. In nominibus imponendis Parochus enixè hortetur parentes, ne nomina fabuloſa, vel gentilitatem redolentia filijs imponant, ſed ſolummodò ea, quæ Chriſtianæ pietati conueniunt, vt ſunt nomina Sanctorum. Plures patrini, iuxtà præſcriptum Sac. Concil. Trid. non adhibeantur, ſed vnus, ſiue vir, ſiue mulier, vel ad ſummum duo, vnus vir, & altera fœmina.

Trid. ſeſſ. 24. de refor. cap. 2. C. quamuis de cognat. ſpirituali in 6.

6. Ad patrini munus obeundum non ad-

mittantur mares, niſi iam completo decimo quarto ætatis anno, & fœminæ duodecimo; Sacramento Confirmationis nondùm initiati; qui in Paſchate eiuſdem anni confeſſi non fuerint, & Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum non receperint; prima rudimenta Fidei ignorantes; publicè criminoſi, meretrices, lenones, & ſimilis notæ homines; denique quicunque Regulares vtriuſque ſexus, & Clerici, etiam in Sacris, ſine noſtra ſpeciali licentia, ſub pœnis arbitrio noſtro infligendis

C. non licet Abbati de conſecr. diſt. 4.

7. Patrini antequam ſuſcepto fungantur officio, moneantur à Parochis de affinitate, ſeù cognatione ſpirituali contrahenda inter ipſos, & baptizatum, eiuſque genitores, & de obligatione illos Catholica Fide, & probatis moribus inſtituendi, ſi in hoc præſtando parentes diligentes non fuerint.

Trid. ſeſs. 24. de refor. cap. 2.

8. Infantes vnius Parochiæ pro ſuſcipiendo baptiſmate ad aliam, ſine noſtra ſpeciali licentia, & proprij Parochi conſenſu, non transferantur, ſub pœna vnc. quinque à Parochis, qui illis baptiſmum conferre auſi fuerint, incurrenda; nec ſub Ritu Græcorum baptizentur, niſi ſub eodem Ritu eorum genitores vitam duxerint.

9: Vt opportunè infantium ſuffocationis periculo occurratur, peracto baptiſmo debeant Parochi monere obſtetricem, vt parentibus denunciet,

ciet, nè aut ipſi, aut nutrix, aut quicunq. alij puerum anno minorem ſecum in lecto ſine repagulo retineant, ſub pœna excommunicationis incurrendæ, alijſque arbitrio noſtro infligendis ſecuta ſuffocatione.

10. Cathecumeni iam adulti ad ſacrum Baptiſmi fontem non recipiantur, quin priùs præteritorum peccatorum contritionem, vel ſaltem attritionem habuerint, & in Catholicæ Fidei rudimentis fuerint ſufficienter inſtructi, præuia facultate à Nobis obtenta.

CAPVT III.

De Sacramento Confirmationis.

1. CVm Nobis, tanquam Chriſti militiæ per Baptiſmi Sacramentum adſcriptis, ſit colluctandum aduerſus principes, & poteſtates, aduerſus Mundi rectores tenebrarum, Chriſtus Dominus noſter ſacro Chriſmate nos regenerauit ad pugnam, vt in ſpirituali certamine, huius Sacramenti virtute fortiores effecti, illius nomen audacter confiteri, & ſpirituales hoſtes debellare valeamus. Ineffabiles igitur huius Sacramenti virtutes curent animarum Rectores omni, qua poterunt diligentia, populis explicare, & in eorum animis inſerere. *Ad Eph.6.*

Cum

2. Cum contigerit in Dioeceſi noſtra Confirmationis Sacramentum adminiſtrari, denuncient Parochi infra Miſſarum ſolemnia, Confirmandos debere eſſe ætatis, vt vſum rationis habeant, in Myſterijs Fidei ſufficienter inſtructos; adultos non debere accedere, quin priùs propriam conſcientiam Sacramento pœnitentiæ expiauerint; ſimulque edoceant per hoc Sacramentum indelebilem characterem, ac notam imprimi in anima; ideoque ſine ſacrilegio reiterari non poſſe; & eamdem cognationem ſpiritualem, quæ in Baptiſmo, & inter eaſdem perſonas, hic quoque contrahi.

3. A receptione huius Sacramenti abſtineant adulteri, meretrices, excommunicati, interdicti, vel grauioribus facinoribus alligati.

4. Non aſſumantur Patrini, qui non ſint eius conditionis, quam in Sacramento Baptiſmi decreuimus; ſint natu maiores, vel ſaltem ætate pares Confirmando, & huius Sacramenti functioni adhibendi, diuerſi ab ijs, qui in Sacramento Baptiſmi adhibiti fuerunt; ſintque tantum vnus, vel vna, iuxta Sacrorum Canonum diſpoſitionem; illudque ſeruari volumus honeſtatis ratione, vt mares à maribus, fœminæ à fœminis ſuſcipiantur; coetera verò iuxta Epiſcoporum Coeremoniale perficiantur.

CA-

CAPVT IV.

De Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento.

1. COmmendauit Deus charitatem ſuam in nobis, auguſtiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in vltima cum Diſcipulis Cœna ante Paſſionem ſub ſpeciebus panis, & vini, tanquam ſpiritualem animarum cibum, quo alimur, & confortamur, inſtituendo. Vt igitur tàm eximij erga nos amoris, & futuræ gloriæ ſacratiſſimum pignus, qua par eſt reuerentia, ac veneratione, colatur, hæc ſeruari mandamus. *Ad Rom. cap. 5.*

2. Sanctiſſima Euchariſtia in Eccleſijs tantùm Parochialibus, Collegiatis, & Conuentualibus ſummo, quo poteſt decore, aſſeruetur in argentea Pyxide intrinſecùs deaurata, ſuo conopæo ſerico albi coloris cōtecta, ſuper mundo Corporali in planitie Tabernaculi ſtrato, quolibet bimeſtri mutando. Ipſum Tabernaculum, in quo recondenda eſt Pyxis, ſit ornatiſſimum, magna ex parte extrinſecùs deauratũ, cum ſuis conopæis albi, rubri, viridis, & violacei colorum, pro temporis ratione mutandis; intrinſecùs verò ſerico panno ornatum, eius oſtiolum firmiſſima ſera, & claui argentea, prout ferè in omnibus noſtræ *C. Epiſ. 15. Ianu. 1619*

Diæ-

Dioeceſis Eccleſijs ſeruari inuenimus, claudatur, quam apud ſe Parochus cuſtodiat, nec vnquam apertum relinquat, ſub poenis à Sacris Canonibus ſancitis. Ex parte interiori oſtioli cortinula ſerica albi coloris ponatur.

C.1. de Cuſtod. Euch.

C. Cauſa de conſecr. diſt. 1.

3. In Eccleſijs Parochialibus in eodem Tabernaculo duæ ſaltem Pyxides conſeruentur, in quarum minori nullæ collocentur Particulæ, niſi cum ad infirmos Sanctiſſimum hoc Sacramentum erìt deferendum; in maiori verò conſeruentur ſemper ſacræ Particulæ, quolibet octauo die renouandæ, ea copia, vt fidelibus communicare volentibus, & maximè infirmis, nunquam deſint, ſub pœnis arbitrio noſtro infligendis Parochis, quorum culpa defecerint.

4. Ante ipſum Sanctiſſimum Sacramentum diù, noctuque vna ſaltem colluceat lampas, ſub poena tar. duodecim pro qualibet vice, qua ob negligentiam cuſtodis extingui contigerit.

1. ad Corin. 11.

5. Curent Parochi populos ad frequentem huius Sacramenti ſumptionem, tùm per ſe ipſos, tùm per Concionatores, paterno affectu hortari, illoſque, qua ratione ad hunc Angelorum cibum edendum, ne iudicium ſibi manducent, præparatos eſſe debere, edoceant.

Trid. ſeſſ. 23. c. 11. de reform.

6. Clerici ſaltem ſemel in menſe, præmiſſa Sacramentali Confeſſione, ad hanc menſam ſalutarem accedere teneantur: quod niſi Parochi

atte-

atteſtatione adimpleuiſſe probauerint, nouerint ſe ad Ordines ſuperiores non eſſe promouendos; Diaconi verò, & Subdiaconi, ſaltem diebus Dominicis, & ſolemnibus cum Altari miniſtrauerint, ſciant maximè decere, ſi Sacram Communionem perceperint. *Seſſ. ead. cap. 13.*

7. Pueri ad hoc Sacramentum non admittantur, quin priùs iuxta vniuſcuiuſque captum in ijs, quæ ad Fidem, & dignam huius altiſſimi Sacramenti ſuſceptionem pertinent, fuerint diligenter inſtructi, & à proprio Parocho ſuper rudimentis Fidei examinati, habiles reperti.

8. Ab huius Sacramenti perceptione arceantur publicè excommunicati, concubinarij, meretrices, blaſphemi, malefici, vſurarij publici, & publici criminoſi; ij præterea, qui in odio proximi cum ſcandalo perſeuerant: nec non Coniuges cohabitare ſine cauſa legitima, à Nobis approbanda, nolentes; donec per aliquod congrui temporis ſpatium non reſipuerint, & manifeſtè conſtet de eorum pœnitentia: denique amentes, qui lucida interualla non habeant. *C. quia in omnib. de vſur. C. pro dilectione, & ſeq. de conſer.*

9. Nemo ad Communionem Paſchalem (ad quam omnes vtriuſque ſexus fideles in propria Parochia eccleſiaſtico præcepto tenentur) admittatur, qui proprio Parocho non fuerit confeſſus, vel alterius Confeſſarij fidem de eius confeſſio- *C. Trident. ſeſſ. 13. c. 9. Cap. omnis vtriuſque ſex. de pœnit. & remiſſ.*

feſſione,ſaltem in tota Quadrageſima facta,non habuerit.

10. Vt faciliùs innoteſcant qui propriæ ſalutis immemores hoc præceptum non adimpleuerunt, quotannis initio Quadrageſimæ vnuſquiſque Parochus ſingulas ſuæ Parochiæ domus adeat, ſuaſque recognoſcat oues, & ſtatum animarum conficiat, omnium de familia nomina, ætatem, & ſexum in peculiari libro referendo: diſtribuat deinde in Feſto Paſchatis Sanctiſſimam Euchariſtiam ſumentibus ſchedulas, Eccleſiæ titulum, & anni currentis numerum continentes, factaque cum libro collatione, quos defeciſſe deprehenderit, eos pluries priuatim, deinde publicè, ſuppreſſo tamen nomine, ſecunda Dominica poſt Paſcha cum interminatione Cenſurarum infra Miſſarum ſolemnia admoneat, vt eccleſiaſticum hoc præceptum exequantur: & ſi contumaces extiterint, eorum notam ante Feſtum Pentecoſtes, ſub poena ſuſpenſionis, ad Nos deferat, vt poſt canonicam monitionem, niſi reſipuerint, ab ingreſſu Eccleſiæ arceantur, & eccleſiaſtica ſepultura priuentur.

11. Abſentes à propria Parochia tempore Paſchali, teneantur poſt eorum reditum in propria Parochia eccleſiaſtico præcepto ſatisfacere; niſi ſuſcepti Sacramenti teſtimonium Ordinarij loci, in quo receperunt, oſtenderint.

Tem-

12. Tempore,quo Sanctiſſimum Euchariſtiæ fidelibus miniſtratur, accendantur ſuper Altari duæ ſaltem candelæ, & à latere intortitium, & mappæ lineæ mundæ coram communicantibus extendantur. Ad confuſionem vitandam, primùm mares, deinde fœminæ communicentur.

13. Quotieſcunque Euchariſtia ad infirmos eſt deferenda, ſi tempus patiatur, Parochus priùs ad infirmi domum accedat, aut alium Sacerdotem ad Confeſſiones approbatum tranſmittat, qui illum ad dignam tanti Sacramenti receptionem præparet; & dato campanæ ſigno,deferatur à proprio Parocho (niſi legitimè fuerit impeditus)ſub baldachino,ſuperpelliceo, & pluuiali induto,ſumma cum religione, & grauitate, oculis in id ſemper intentis, pſalmos,& hymnos intereundo recitando, luminibus, & tintinnabulo præcedentibus.Infirmo denique Sacra Communione refecto, ſtatim ad Eccleſiam reuertatur, Sacramentoque ſuper Altari maiori repoſito, populum aſſociantem benedicat,eique emeritos pro exhibito munere Indulgentiarum theſauros annunciet; & poſtremò infirmum orationibus adſtantium enixè commendans,Sacratiſſimam Euchariſtiam in cõſueto Tabernaculo reuerenter reponat. Si verò extra Ciuitatem,aut Pagum per loca inuia deferri contigerit Sacramentum ægroto longè admodum remoto ab Eccleſia, tunc

omiſſo apparatu prædicto, à Parocho ſuperpelliceo, & ſtola induto, vna ſaltem lanterna præcedente, vnica tantùm Particula in parua Pyxide repoſita, deferatur.

C. Epiſc. & Regul. 10. Dec. 1602. & in vna Dertonen. 13. Martij 1647.

14. Sacroſanctæ Euchariſtiæ Sacramentum publicè cum ſolemnitate, etiam in Eccleſijs Regularium, non exponatur, niſi obtenta priùs à Nobis facultate; Et quotieſcunque exponi contigerit, ante ipſum ſaltem duodecim cerei ardeant, & Altare, Capella, atque etiam Eccleſia, pro facultatibus locorum, exornetur, ſimulque diſtributis horis à Clericis, & Sacerdotibus, ſuperpelliceo, & ſtola indutis, preces continenter fundantur.

CAPVT V.

De Sacrificio Miſſæ.

Ad Ephеſ. cap. 5.

1. CHriſtus Dominus, ac Saluator noſter, etſi ſemel in ara Crucis tradidit ſemetipſum pro nobis oblationem, & hoſtiam Deo; incruentum tamen Miſſæ Sacrificium, quo ſacratiſſimæ ſuæ Paſſionis in finem vſque ſeculi pia recoleretur memoria, quotidie in Altari à Sacerdotibus in remiſſionem earum, quæ à nobis committuntur præuaricationum, offerri inſtituit. Ad dignã igitur tanti Sacrificij oblationem, tàm à Mi-

à Miniſtris, quàm à fidelibus peragendam, ad præſcriptum Sac. Concil. Trident. ac Summorum Pontificum Conſtitutionum, hæc præcipuè obſeruanda decernimus. *C. Trident. ſeſſ. 22. c. 1. & ſeq.*

2. Veſtes ſacræ pro hoc Sacrificio neceſſariæ, nèque turpes ſint, neque vſu attritæ, & vetuſtate corroſæ, ſed honeſtæ, & eorum colorum, quibus Eccleſia pro ratione temporum vti ſolet. Albæ, amictus, pallæ, corporalia, & purificatoria munda, ac ſigillatim corporalia, textura plana ſint, & nullo artificio in medio elaborata, ſed exactè delinita, vt facilè ex ijs quæcunque ſacræ Hoſtiæ reliquiæ colligi poſſint.

3. Nemo, quamuis Sacerdotali ordine inſignitus, ad primam Miſſam dicendam admittatur, niſi præuio examine de neceſſarijs ritibus obeundis habilis, & inſtructus repertus, atteſtationem Magiſtri Coeremoniarum noſtræ Cathedralis Eccleſiæ circa earumdem peritiam habeat, & neceſſariam facultatem à Nobis, ſeù à Vicario noſtro Generali obtinuerit, ſub pœna ſuſpenſionis à celebratione Miſſæ.

4. Sacerdotes exteri, & vagi, in quacunque Eccleſia, etiam Regularium, ad Miſſæ ſacrificium celebrandũ nõ admittãtur, niſi ſuorũ Ordinariorũ literas teſtimoniales exhibuerint, & illis legitimè recognitis, ac approbatis, licentiam Vicarij *C. Trident. ſeſſ. 23. c. 16 de refor. Con. Conc. 29. Nouembris 1670.*

no-

C. Epiſ. & Regul. 14. Ian. 1625. noſtri Generalis, ſeù Rectorum Eccleſiæ reſpectiuè, obtinuerint.

5. In Monialium Eccleſijs nullus Sacerdos abſque noſtra, vel Vicarij noſtri Generalis facultate, ſub poena ſuſpenſionis à diuinis, celebrare præſumat. Omnibus tàm Secularibus, quàm Regularibus Sacerdotibus, in diebus feſtiuitatis Monaſterij, aut in obitu Monialium, celebrandi facultatem liberam concedimus.

6. Quilibet Sacerdos Sacrificium oblaturus, ex Rubricarum præſcripto priùs ſaltem Matutinum abſoluat; tùm expurgata conſcientia ab omni criminum labe, animum in tanti Myſterij cogitatione defigat; Miſſam præuideat, vt omnia expeditè, & ſine hæſitatione legat; omnes eius partes, ne in illarum inquiſitione tempus terat, ſignaculis notet; nimiam celeritatem, nimiamque longitudinem in legendo non affectet; quæ alta voce dicenda ſunt, clarè, diſtinctè ad ſingulorum intelligentiam pronunciet, quæ verò ſecretè, ſubmiſsè, ne à circumſtantibus percipiantur, recitet: Hoſtiam candidam, illæſam, ac recentem, ex puro tritico, & aqua naturali confectam, vinum paritèr non acidum, non fœculentum, & (ſi fieri poteſt) album, adhibeat.

7. Antequam Sacras Veſtes induat, certis ſe precibus præparet, intentionem celebrandi, con-

conſecrandiq. renouet, ac dum illis ſe induit, conſuetas precationes faciat, & indutus ſilentium ſeruet; per Eccleſiam, vel Sacriſtiam indecorè non diſcurrat; nihil denique prætermittat, quod ad Sacrificium ritè, & deuotè peragendum exoptari poteſt.

8. Cum ad Altare celebraturus accedit, bireto cooperto capite (niſi Sanctiſſimũ Sacramentũ in Altari fuerit expoſitum) demiſſis oculis, inceſſu graui, & compoſito, ac præcedente (ſi fieri poteſt) MiniſtroClerico ſuperpelliceo induto, nemineque ſalutato, progrediatur: pileolo in celebrando non vtatur, nec illum ſuper Altari reponat, anulum non deferat, ſub pœna vnciæ vnius p.g. pijs operibus applicandæ.

C. Nullus Epiſc. de conſecr. diſt. 1. Con. Rituum 20. Nouembris 1628.

9. In Miſſarum celebratione eas tantùm cœremonias adhibeat, quæ ab Eccleſia probatæ, & communi Sacerdotum vſu receptæ ſunt: plures, aut pauciores orationes, ſiue collectas in Miſſa, quàm quæ à Rubricis Miſſalis præſcribuntur, recitare non audeat.

10. Det operam, vt Miſſa cum Officio conueniat, nec Miſſam ferialem de facili prætermittat propter aliam ex deuotione celebrandam, præſertim vbi aliæ non adſint Miſſæ diebus Dominicis, & feſtis duplicibus. Miſſas votiuas, aut Defunctorum celebrare non audeat, niſi quoties à Miſſali Romano permittitur, cuius Rubricas in

Sac. Rit. Congr. Die 5. Auguſti 1662.

his,

his, & in omnibus alijs accuratè obſeruari mandamus.

Con. Rituũ 5. Auguſti 1622. 11. Quod ſi ex benefactorum præſcripto Miſſæ huiuſmodi celebrandæ incidant in feſtum duplex, tunc minimè transferantur in aliam diẽ non impeditam, ne dilatio animabus ſuffragia expectantibus detrimento ſit, cum applicatione Sacrificij iuxtà mentem eorumdem benefactorum.

Con. Rituũ 9. Auguſti 1653.) & 20. April. 1664. 12. Ante auroram, vel poſt meridiem Sacrum facere non liceat, ſub pœna ſuſpenſionis, alijſque arbitrio noſtro irrogandis, excepta nocte Natiuitatis Sanctiſſimi Domini Noſtri Saluatoris, in qua primam tantùm Miſſam ſolemnem licitum erit celebrare, & in ea ſacra Communio depoſcentibus non adminiſtretur.

13. In diebus feſtis in Parochialibus, & Ruralibus Eccleſijs nullus ante Parochum, & Miſſam Parochialem celebrare audeat, nec quando is ad populum Concionem habet, niſi à Nobis licentiam ob aliquam honeſtam cauſam in ſcriptis obtinuerit, ſub pœna ſuſpenſionis incurrendæ. Curet autem Parochus pro maiori populi, & Celebrantium commodo, vt Miſſa Parochialis, à primo die menſis Maij vſque ad totum menſem Octobris, terminetur hora nona, reliquo verò anni tempore, hora decima, ſub pœnis arbitrio noſtro infligendis.

One-

14. Onera Miſſarum in perpetuum à nemine recipiantur, non impetrata priùs à Nobis licentia, ſub poena interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ ex decretis Sacræ Congregationis Concilij, nec illa reducantur, moderentur, aut commutentur, etiam ſi legatum eſſet tenue, & redditus non ſufficerent, ſed pro his omnibus ad Sanctam Sedem Apoſtolicam habeatur recurſus, niſi in ipſa fundatione aliter fuerit cautum. *Con. Conc. Trid. decr. de celebrat. Miſs. iuſſu Vrbani 8. edit. 21. Iunij 1625.*

15. Miſſæ tot abſolutè celebrentur, quot ad rationem attributæ eleemoſynæ præſcriptæ fuerint, quamuis ſtipendia, quantumcunque incongrua, ſiue ab vna, ſiue à pluribus perſonis collata fuerint; alioquin qui celebrare tenetur, grauiter ſe peccare nouerit, & ad reſtitutionem teneri. *Ead. S. Co. in reſponſ. ad ſecundũ.*

16. Sacerdos, qui Miſſam cum certa eleemoſyna celebrandam ſuſcepit, eamdem alteri, retenta ſibi parte dictæ eleemoſynæ, etiamſi maior ſolita oblata fuerit, committere ſine graui culpa, & reſtitutionis obligatione non poteſt; Imò nec pro expenſis luminum, vini, hoſtiæ, aliorumque &c. quidquam vtcumque minimum detrahi poteſt, niſi Eccleſiæ, & Sacriſtiæ nullos habeant redditus: & tunc in ſubſidium expenſarum, quas ſubeunt in Miſſarum celebratione, poterit aliquid retineri, à Nobis, ſeù Vicario noſtro Generali pro Eccleſiæ conditione, cæteriſ- *Ead. S. ac ſimiliter.* *Ead. S. Co. ad ſeptimũ.*

Ead. ad vndecimum. que omnibus penſatis, taxandum.

17. Manuales eleemoſynæ pro Miſſis celebrandis non recipiantur, niſi pro iam acceptis ſatisfactum fuerit, aut infra modicum tempus, vnius nempè menſis, ſatisfieri poſſit, niſi tamen tribuens eleemoſynam pro aliarum Miſſarum celebratione conſentiat, vt illæ tunc demùm celebrentur, cùm ſuſceptis oneribus fuerit ſatisfactum. Anticipatæ autem Miſſarum celebrationes pro incerta eleemóſyna offerenda, recipi omninò prohibentur.

18. Omnia alia decreta à Sacra Congregatione Concilij auctoritate Vrbani VIII. edita de celebratione Miſſarum, abſque vlla declaratione, interpretatione, gloſatione, inuiolabilitèr obſeruari mandamus.

Con. Conc. 15. Decembris 1663. 19. In cuiuſuis Eccleſiæ Sacriſtia, aut in Choro, perpetuò conſeruetur, & affixa retineatur tabella, prout in noſtra viſitatione mandauimus, in qua dilucidè, & diſtinctè Miſſarum onera adnotentur cum ſuis qualitatibus, ſintne titulo Beneficij fundata, an ex pia aliqua diſpoſitione conſtituta, ad tempus, an perpetua, quo die, quo in Altari, & quoties in hebdomada, menſe, vel anno adimplenda; nomina quoque, & cognomina fundatorum, vel benefactorum, & rogitus Notariorum deſcribantur.

20. Plures etiam detineantur libri, ſiue ſeparatim

ratìm, ſiue coniunctìm in vnum grandiorem, ita vt ſuo quiſque reſpondeat oneri, in cuius principio deſcribatur titulus oneris iuxtà tenorem tabellæ, in quo Sacerdos, ſtatim peracto Sacro, nomen ſuum, cum teſtimonio celebrationis tali die, menſe, & anno factæ, manu propria inſcribat, & qui in eo Miſſam non dictam falsò adnotauerit, poenam ſuſpenſionis ipſo facto ſe incurſurum nouerit. Libri verò prædicti poſtquam fuerint toti ſcripti, & expleti, in Archiuio Eccleſiæ à Parocho, vel ab alio, cui onus incumbit, fideliter aſſeruentur.

CAPVT VI.

De Sacramento Pœnitentiæ.

1. DEus autem, qui diues eſt in miſericordia, propter nimiam charitatem, qua dilexit nos, imbecillitatis noſtræ conſcius, poenitentiæ Sacramentum, quo à peccatis abſoluti amiſſam gratiam, pacem, & ſerenitatem conſcientiæ, cæleſteſque conſolationes adipiſci poſſimus, miſericorditer inſtituit. Ardenter igitur Parochi ad huius Sacramenti frequentiam ſuas hortentur oues, & quæ ad eius fructus verè conſequendos requiruntur, ſedulò edoceant. *Ad Eph. 2.*

2. Nullus Sacerdos, ſiue Secularis, ſiue Regula-

gularis poenitentium confeſſiones, extrà mortis articulum, audire præſumat, niſi aut Parochus ſit, aut,præuio examine idoneus repertus, neceſſariam approbationem à Nobis,aut à Vicario noſtro Generali obtinuerit, quolibet ſemeſtri renouandam,ſub poena excommunicationis,non obſtante quouis priuilegio.

3. Curet Confeſſarius miniſterium, quod gerit, accuratè tractare, ac ſtudeat peccata rectè diſtinguere, conſcientias expurgare medio examine; confitentium,vel negligentiam,vel ignorantiam ſupplere, cordium duritiam aptis admonitionibus emollire, & ad veram poenitentiã, ac ad firmum ampliùs non relabendi propoſitum deducere; in reprehendendis peccatoribus prudentèr, & grauitèr ſe gerat; ab otioſis interrogationibus abſtineat, & præcipue nè pueros, aut puellas, cæteroſque rudes de eo,quod interrogat, interrogando inſtruat; poenitentias, quas veriſimile eſt non eſſe adimplendas, euitet, ſed eiuſmodi ſint, vt & ſatisfaciant de præterito, & recidiuo opportunum remedium eſſe poſſint: poenitentias pecuniarias nonniſi pro pauperibus iuuandis, & pijs ſubleuandis locis imponat; pecuniam tamen pro ſe, intuitu Confeſſionis, etiam ſpontè oblatam, ſub poena ſuſpenſionis à diuinis non recipiat.

4. Non miniſtretur poenitentiæ Sacramentum,

tum, ſecluſis infirmitatis, aut neceſſitatis caſibus, præſertim mulieribus, alio quàm diurno tempore, nec alio in loco, quàm in Sede confeſſionali, loco patenti, & conſpicuo Eccleſiæ expoſita, lamina ferrea, ſpiſſis foraminibus terebrata, inter Sacerdotem, & mulierem confitentem interiecta: in priuatis domibus, etiam à Regularibus, nullo modo, niſi infirmitatis cauſa; ſemper tamen patentibus cubiculi ianuis, vt ab omnibus conſpiciatur, ſub pœna ſuſpenſionis à Confeſſarij officio ipſo facto incurrenda. *C. Epiſc. 1. Iulij 1606*

5. Confeſſarius Secularis in actu audiendi Confeſſiones, & præcipuè diebus feſtis, atque etiam alio tempore, ſi plures erunt pœnitentes, ſuperpelliceo, & ſtola, ac bireto Sacerdotali, Regularis verò habitu in Choro adhiberi ſolito, vtatur, ſub pœnis Nobis arbitrarijs.

6. Cum Sacrorum Canonum præcepto fideles omnes vtriuſque ſexus, poſtquam ad perfectum rationis vſum peruenerint, peccata ſua ſaltem ſemel in anno proprio Sacerdoti, ſub pœna interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ, & priuationis eccleſiaſticæ ſepulturæ, fideliter, confiteri teneantur, hortentur Parochi populos, vt ſæpiùs in anno id faciant, ac præſertim acceptabili Quadrageſimæ tempore nolint Confeſſionem ad hebdomadam ſanctam differre, quando Sacerdotes tùm propter multitudinem confitentium, tùm propter diuina, *Cap. omnis vtriuſque ſexus de pæn. & remiſſ.*

uina,

uina officia, quibus intereſſe debent, tùm etiam propter temporis anguſtias, difficilè ſuæ, & confitentium conſcientiæ ſatisfacere poſſunt.

Bulla B. Pij V. quæ incipit Super Gregem

7. Ijdem Parochi infirmos inuiſentes ad pœnitentiam cohortentur; quin & ipſi Medici, iuxtà Bullam B.Pij V. de facienda Confeſſione, commonefaciant: quòd ſi hoc poſt triduum facere negligant, ad eos ampliùs non reuertantur.

8. Quoniam plurimùm refert Confeſſionis ſigillum inuiolatum ſeruari, curent Confeſſarij nullo vnquam caſu quoduis vel minimum peccatum directè, vel indirectè, ante, vel poſt mortem pœnitentis, reuelare, ſub pœnis, vltrà ſacrilegium, ſuſpenſionis à diuinis, alijſque Nobis arbitrarijs.

B. Pius V. Conſtit. 3. Greg. XV. conſt. 34.

9. Caueant præterea Confeſſarij omnes, tàm Seculares, quàm Regulares, in huius Sacramenti pœnitentiæ adminiſtratione ab execrando, & horribili ſollicitationis ſcelere, & meminerint quid cautũ ſit per Sacros Canones, Summorumq. Pontificum ſanctiones contra ſollicitantes in confeſſione ad turpia, & inhoneſtos actus, turpeſque ſermones, ſeù tractatus habentes ſiue ante, ſiue poſt immediatè, ſeu occaſione, aut ſub prætextu confeſſionis, ſiue in loco confeſſionis. Et ſi quos nouerint ab alijs ſollicitatos, moneant de eorum obligatione ſollicitantes S. Inquiſitionis Tribunali denunciandi,

In

10. In Sedibus confeſſionalibus ex parte poenitentis aliqua pia imago affixa detineatur, & ex parte Confeſſarij Caſus Bullæ Cœnæ Domini, & Nobis reſeruati, ne quis propter eorũ ignorantiam ab ijſdem abſoluat. Eoſdem Caſus Bullæ Cœnæ Domini, & Nobis reſeruatos Parochi omnes, ſemel ſaltem in anno feriâ quinta maioris hebdomadæ, ſuis populis euulgent.

11. Caſus reſeruati in Bulla Cœnæ Domini ſunt.

I. Si qui Hæretici fuerint, aut eos receptauerint, defenderint, & ijſdem fauerint. Si qui legerint, retinuerint, & impreſſerint libros Hæreticorum. Item ſi qui ſe ſubtraxerint ab obedientia Romani Pontificis pertinaciter, & Schiſmatici extiterint.

II. Si quis appellauerit à Romano Pontifice ad futurum Concilium, & appellanti fauerit.

III. Si quis Pirata per mare Romanæ Eccleſiæ diſcurrerit, vel qui eum defenderit, receptauerit, aut eidem fauerit.

IV. Si quis ſurripuerit quæuis bona Chriſtianorum naufragorum.

V. Si quis noua pedagia, ſeù gabellas impoſuerit, vel auxerit, aut exegerit.

VI. Si quis Apoſtolicas literas falſificauerit.

Si

VII. Si quis detulerit arma,& alia prohibita ad Turcas, vel Chriſtiani nominis hoſtes. Item ſi quis certificauerit eos de rebus Chriſtianorum, & ad præmiſſa auxilium dederit, conſilium, & fauorem.

VIII. Si quis impedierit,vel prohibuerit eos, qui victualia, & alia neceſſaria ad Vrbem deferunt, vel dederit ad id auxilium, conſilium, & fauorem.

IX. Si quis offenderit eos,qui veniunt ad Sedem Apoſtolicam, vel in Curia morantes.

X. Si quis offenderit Romipetas, vel Peregrinos deuotionis gratia ad Vrbem accedentes, vel in ea commorantes, inde etiam recedentes, & ſi ad id conſilium dederit, auxilium, & fauorem.

XI. Si quis offenderit, vel perſecutus fuerit, aut expulerit Cardinales, Patriarchas, & Epiſcopos.

XII. Si quis offenderit eos, qui recurrunt ad Sedem Apoſtolicam pro ſuis negotijs, vel eorum Aduocatos, Procuratores, Iudices, & ſi ad id dederit,conſilium,auxilium, & fauorem.

XIII. Si quis appellauerit à grauamine,vel executione literarum Apoſtolicarum, recurrendo ad Curiam Secularem.

XIV. Si quis impedierit executionem literarum Apoſtolicarum, vel ſuorum Miniſtro-

rum

rum, vel prohibuerit accedentes ad eam obti-nendam.

XV. Si quis traxerit perſonas Eccleſiaſticas quomodocunque ad Tribunalia ſecularia; Si ſuſtulerit, reſtrinxerit, offenderit, aut depreſſerit libertatem Eccleſiaſticam, vel præiudicauerit Iuribus Sedis Apoſtolicæ, & aliarum Eccleſiarùm.

XVI. Si quis impedierit Epiſcopos, vel alios Prælatos quominùs ſua Iuriſdictione vtantur, & recurrerit ad Curias ſeculares à ſententijs eorum.

XVII. Si quis vſurpauerit bona, & Iura Sedis Apoſtolicæ, & aliarum Eccleſiarum.

XVIII. Si quis impoſuerit onera, collectas, talias, & gabellas perſonis Eccleſiaſticis, vel eorum bonis, vel eas exegerit etiam à ſponte dantibus.

XIX. Si quis Iudex, vel alius ſecularis ſeſe interpoſuerit in Cauſis criminalibus perſonarum Eccleſiaſticarum.

XX. Si quis occupauerit bona, & terras Eccleſiæ Romanæ, aut in illis ſupremam Iuriſdictionem vſurpauerit, & ad hoc auxilium, conſilium, & fauorem dederit.

12. Caſus Epiſcopo reſeruati.

I. Peccatum Sodomiæ, & Beſtialitatis.

II. Fornicatio cum Infideli.

III. Qui Virginem etiam volentem deflorat, & ipſa etiam, quæ ſe ſinit deflorari volens.

IV. Qui parentes percuſſerit.

V. Qui in Iudicio Iuramentum cum mendacio fecerit, etiamſi fuerit pro vtilitate, & ſalute alterius.

VI. Qui, vel quæ lenocinium committit, fœminas quærendo in alterius vſum, ſiue domum alteri, aut locum pro eodem accommodando.

VII. Separatio thori ex quacunque cauſa abſque Epiſcopi ſcientia.

VIII. Ante contractum matrimonium coeuntes.

IX. Incæſtus inter conſanguinitate, vel affinitate coniunctos vſque ad ſecundum gradum incluſiuè, etiam in cognatione ſpirituali contracta per ſuſceptionem in Baptiſmo, vel Confirmatione.

A ſupradictis caſibus nemo, ſiue Secularis, ſiue Regularis, etiam prætextu cuiuſuis priuilegij, audeat abſolutionem impertiri, non obtenta priùs à Nobis neceſſaria facultate, excepto tamen in mortis articulo.

CA-

CAPVT VII.

De Sacramento Extremæ Vnctionis.

1. CVm ſummoperè curandum ſit, vt Chriſti fideles in extremo vitæ conſtituti, curſu conſumato, fideque ſeruata, coronam gloriæ, quam redditurus eſt iuſtus, & miſericors Dominus, conſequi valeant, & ne inter infirmitatis anguſtias viribus deſtituti, ac propriæ ſalutis incertitudine perterriti, ſpiritualibus priuentur auxilijs; ideo curam animarum habentes monemus, & obſecramus in Domino, vt in huius Sacramenti miniſterio, in quo peccatorum expurgantur reliquiæ, & ægrotorum animæ alleuiantur, omnem pietatis affectum adhibeant. *2. ad Timot. 4.*

2. Sacrum Oleum infirmorum, ſicut & alia, Catechumenorum ſcilicet, & Chriſmatis, aliundè ſibi Parochi non comparent, quàm à noſtra Cathedrali Eccleſia, ad quam intra decem dies poſt feſtum Paſchatis Reſurrectionis ipſi Parochi ea petituri accedant, aut certè Sacerdotem, ſeu ſaltem Clericum in Sacris conſtitutum mittant cum tribus Vaſculis argenteis, ſua ſingulis inſcriptione diſtinctis, & capſula lignea in-

cluſis; Oleum deinde infirmorum intra vaſculum argenteum cautè transfundatur, & in feneſtella in proximo pariete à cornu Euangelij Altaris maioris effoſſa, intùs, & exteriùs decenter ornata ſera, & claui ferreis munita, conſeruetur.

Clem.1. de Priuil. 3. In alijs Eccleſijs quàm Parochialibus, & Regularium pro ipſorum vſu dumtaxat, illud retineri prohibemus. Solus Parochus, vel, ipſo legitimè impedito, alius Sacerdos de eius licentia, ſuperpelliceo, & ſtola indutus, hoc Sacramentum ægrotis in mortis articulo verè conſtitutis, adhuc tamen ſenſu, quantum fieri poteſt, integro exiſtentibus, conferat.

4. Eodem tempore, quo infirmus inungitur, verba proferantur, aliæque expleantur Cæremoniæ in Rituali Romano præſcriptæ: Fiat vnctio à quinque ſenſibus, pedibus, & renibus; hæc verò vltima propter honeſtatem in mulieribus omittatur.

5. Verborum forma ad ſingulas ſenſuum vnctiones repetatur; ſi verò periculum ſit in mora ne decedat infirmus, ab vnctionibus incipiatur, celeri motu omnes corporis ſenſus vngantur ſub vnica forma, nempè, Per iſtam &c. indulgeat tibi Deus quidquid per viſum, auditum, odoratum, guſtum, & tactum deliquiſti &c. Dubio verò exiſtente, an adhuc viuat ægrotus, ſub conditione proſequatur.

Eo-

6. Eodem morbo durante, prædictum Sacramentum non repetatur, niſi ſemel inunctus meliùs ſe habere cœperit, & recuperata valetudine, in nouum mortis periculum recidat.

7. Vnctione peracta Parochus hortetur infirmum ad morbi dolores patienter ferendos, & vt omnem ſpem ſuam in ſalutiferæ Paſſionis Dominicæ meritis collocet, & Sanctiſſimi Ieſu Nomen, ſi ore nequiuerit, corde tamen nunquam deſinat inuocare; moneatque eos, qui ægroti curam gerunt, vt laborantem in extremis, orationibus Deo commendent. Goſſipium, quo eius membra deterguntur, non in domo infirmi, ſed in Eccleſia concrematur, eiuſque cineres in Sacrarium reponantur.

8. Caueant denique Parochi, vt in hoc Sacramento adminiſtrando omnem diligentiam adhibeant, ne vlli grauiter ægrotantes quocunque tempore, aut loco, abſque Sacramento hoc, eorum culpa, aut negligentia decedant, ſub pœnis à Sacris Canonibus impoſitis, alijſque arbitrio noſtro imponendis.

CA-

CAPVT VIII.

De Sacramento Ordinis.

1. QVi ſacris Miniſterijs mancipari voluerint, & ad Sacerdotalis Dignitatis faſtigium per multiplices Ordinum gradus *Ad Heb.5. Ad Tit.1.* aſcendere, vocatos à Deo tanquam Aaron, ſanctos moribus, & mundos opere, tanquam Dei diſpenſatores, oportet eſſe: ac propterea qui ad quoſcunque Ordines Sacros promoueri optauerint, per menſem ante Ordinationem Nos, aut Vicarium *Con. Trid. ſeſſ.23.c.5. de reform.* noſtrum Generalem adeant pro commiſſione inquiſitionis, vt eorum nominibus, & deſiderijs publicè in Eccleſia inter Miſſarum ſolemnia à Parocho propoſitis, de ipſorum ordinandorum natalibus, ætate, moribus, ac vita, necnon patrimonij titulo, exactam, certamque cognitionem habere poſſimus.

Con. Trid. ſeſſ.23.c.4. de reform. 2. Prima Clericali tonſura initiandi ſacro Chriſmate confirmati ſint, Fidei rudimenta, legendi, & ſcribendi peritiam habeant, non metu, & vi parentum, aut ſecularis iudicij fugiendi cauſa, vlloue alio terreno affectu impulſi, ſed ſpontè, ac cultus diuini zelo moti, cum propoſito perſeuerandi, hoc vitæ genus eligant.

Qui

3. Qui minores Ordines recipere cupiunt, ſciant linguam latinam, literas teſtimoniales primæ tonſuræ, vel vltimi Ordinis ſuſcepti, & bonum teſtimonium à Parocho de moribus, geſtatione habitus clericalis, frequentatione Sacræ Comunionis, ac de præſtito ſeruitio Eccleſiæ, cui adſcripti ſunt, deferant, & à Magiſtro Scholæ de morum probitate, progreſſuque in ſtudijs; vt habiles, & digni ad Ordines recipiendos dignoſcantur.

4. Ad Sacros verò promouendi ſint verſati in minoribus, & inſtructi in ijs, quæ pertinent ad Ordinis ſuſcipiendi exercitium; benè linguam latinam intelligant, &, Deo adiuuante, ſe continere poſſe ſperent. *Con. Trid. ſeſſ. 23. c. 13 de reform.*

5. Ad Sacerdotalis dignitatis gradum aſcenſuri ſciant quæ neceſſaria ſunt tàm ad ſalutem animarum, quàm ad Miſſæ celebrationem, & Sacramentorum adminiſtrationem; aliqualem inſuper habeant peritiam Muſicæ, ſeu cantus Gregoriani. *Ibid. c. 14.*

6. Inſuper titulum habeant vnde ſufficienter viuere poſſint, qui non ſit minor ſcutis annuis triginta monetæ Siculæ de tar. duodecim pro ſcuto, qui ſit vel Eccleſiaſticum Beneficium, vel penſio, vel patrimonium, quod verè ſit proprium, & pacificè poſſeſſum, non commune cum alijs, aut litigioſum, nec commentitium, aut ſimulatum;

quem,

quem titulũ, nec reſignare, nec extinguere, nec grauare, nec permutare, nec alienare poſſunt abſq. noſtra ſpeciali licentia, & legitimè conſtito, quod ordinatus ad illum aliundè habeat, quo ſe honeſtè ſuſtentare valeat. Quod ſi aliquod patrimonium in cenſu bullali conſiſtat, & hoc reſtitui contigerit, decreto Synodali fel. record. Fratris Michaelis Balaguer Prædeceſſoris noſtri inhærentes, mandamus, reſtitutionem prædictam non niſi præſente noſtro Vicario Generali fieri poſſe, & pecuniam penès arcam depoſitorum noſtræ Magnæ Curiæ conſeruari, donec in emptione ſimilis cenſus, cum interuentu eiuſdem noſtri Vicarij Generalis, inueſtiri poſſit; declarantes nullum, & irritum quidquid in contrarium fiet. Qui autem ad Sacros Ordines doloſè conficto titulo promoueri curauerint, nouerint ſe eſſe ipſo iure ſuſpenſos.

Vrb. 8. in Bulla, Secretis æterna 11. Decembris 1624.

7. Et vt fraudes, quæ præcipuè in patrimoniorum titulis conſtituendis committi ſolent, ab hac noſtra Dioeceſi arceamus; huiuſmodi patrimonia conſtituentes iurare in actis noſtræ Mag. Curiæ Eccleſiaſticæ volumus, conſtitutiones, quas faciunt, eſſe veras, & reales, nullamque inter ipſos, & ordinandum colluſionem intercedere; poenam inſuper excommunicationis ipſo facto incurrendæ contra peierantes decernimus.

Alie-

8. Alienæ Diœceſis ad Ordines nouerint Nos non eſſe admiſſuros, niſi dimiſſoriales literas, per ſex ad ſummum menſes ante ſubſcriptas, atque authentico ſigillo munitas, à ſuo Ordinario attulerint; nec abſentibus laicis, ſeù Clericis originaliter Nobis ſubiectis dimiſſorias literas conceſſuros, niſi de eorum vitæ honeſtate per literas Epiſcopi domicilij (cæteriſque conditionibus interuenientibus circa patrimonium) Nobis conſtiterit. *Trid. ſeſſ. 23. de reform. c. 8.*

9. Tandem, vt ad ſingulos maiores Ordines aſſumendi ſeriò recogitare valeant, quantæ virtutis eſſe debeant qui diuinis his myſterijs initiantur, propriamque vocationem ad tàm excellentem ſtatum ſedulò examinare; per decem, vel octo ad minùs dies in ſeceſſum ante ordinationem apud Patres Congregationis Oratorij Sancti Philippi Nerij, vel ad alium Religioſum locum à Nobis deſignandum, ſeſe conferant, vt ſalutaribus meditationibus, Sacrarumque Cœremoniarum exercitationibus ad hoc Sacramentum ſuſcipiendum, & ritè exercendum, diligenter inſtrui poſſint.

CAPVT IX.

De Sacramento Matrimonij.

1. MAtrimonij reuerentiam, ac religionem Chriſtus Dominus commendauit, illud Sacramenti dignitate decorando, & vt manifeſtum ſuæ cum Eccleſia deſponſationis, ac indiuiſibilis coniunctionis ſignum, & documentum, relinquendo; hinc meritò ab Apoſtolo magnum in Chriſto, & in Eccleſia Sacramentum nuncupatur.

Ad Epheſ. cap. 5.

2. Vt igitur tantum Sacramentum piè, ac religiosè tractetur, ſedulò curent Parochi, vt fideles à ſe matrimonio iungendos, ad huius Sacramenti fructus aſſequendos religioſa animi preparatione ſe diſponant.

Trid. ſeſſ. 24. cap. 1. de reform.

3. Et vt futuri matrimonij impedimenta, ſi quæ fuerint, faciliùs patefieri, & deferri poſſint, publicæ denunciationes, à Sacro Tridentino Concilio præſcriptæ, tribus continuis diebus feſtiuis de præcepto inter Miſſarum ſolemnia, inter quos matrimonium ſit contrahendum, in Eccleſia etiã vtriuſque (ſi diuerſæ Parochiæ ſint Contrahentes) à Parocho fiant: nec quauis ex cauſa, quantumuis grauiſſima, abſque noſtra diſpenſatione in ſcri-

püs concedenda, omittantur, ſiue minuantur. Quod ſi matrimonium celebretur non abſolutè, remiſſis omnibus, aut aliquibus denunciationibus, publicare tamen debeant immediatè ſubſequentibus diebus feſtiuis, præmonitis Coniugibus, vt interim à copula omninò abſtineant.

4. Numquàm autem nuptijs celebrandis Parochi interſint, ſi in diuerſis Parochijs Contrahentes inhabitent, quin priùs denunciationes ab altero etiam Parocho ritè factas fuiſſe, nullumque inde detectum impedimentum, ſibi ipſis per atteſtationem ab illo ſubſcriptam conſtiterit.

5. Antequam ad præfatas denunciationes Parochi deueniant, diligenti examine contrahentium qualitates explorent; an ſcilicet legitimæ ſint ætatis, vt vir ſaltem decimum quartum, mulier verò duodecimum annum expleuerit; an in myſteriis Fidei ſint ſufficienter inſtructi; an inter eos aliquod intercedat canonicum impedimentum, quominùs matrimonium contrahere valeant: inſuper exquirent, an ſpontè, ac liberè, nulliſq. parentum, vel aliorũ minis, ſiue ſeductionibus coacti aſſenſerint; & ab ipſiſmet Sponſis ſeorſim faciendarum denunciationum aſſenſum excipient.

6. Vt canonica impedimenta, quæ matrimonium contrahendum impediunt, & contractum dirimunt, à populis denunciari poſſint,

curent Parochi bis ſaltem in anno, in feſto ſcilicet Epiphaniæ Domini, & Dominica in Albis, infra Miſſarum ſolemnia *prædicta* impedimenta populo explicare.

7. Si autem in publicatione denunciationũ, vel poſt, aliquod impedimentum detegatur, ſiue illud ſit manifeſtum, ſiue dubium, ſiue verum, ſiue falſum, ad vlteriores denunciationes, & matrimonij celebrationem, Nobis inconſultis, non procedant. Verum qui falſum aliquod impedimentum malitiosè detulerint, præter pœnas falſi à legibus inflictas, excommunicationis ſententiam eò ipsò incurrant, quam etiam extendimus contra eos, qui vera ſcientes impedimenta, poſt denunciationes in Eccleſia factas, illa non reuelauerint.

8. Præmiſſis denunciationibus, ad matrimonij celebrationem non deueniatur ſtatim vltima denunciatione peracta, ſed ſaltem duorum dierum interiecto ſpatio, vt detur vnicuique aditus de impedimentis cogitandi, illaque detegendi, nec vltra duos menſes differatur; quibus elapſis, & matrimonio in faciem Eccleſiæ non celebrato, trinæ denunciationes, niſi aliter Nobis viſum fuerit, denuò repetantur.

9. Quoniam ex frequenti ſponſorum conſuetudine, ante ſolemnem matrimonij contractum, ex deprauatis hominum moribus ſæpè

ſcan-

ſcandala, quin imò etiam, quod peſſimum eſt, copula inter ſponſos emanare conſueuit; propterea antequam ſponſi matrimonium per verba de præſenti contraxerint, ab huiuſmodi frequentioribus viſitationibus abſtineant: vt autem modeſtè vrbanitatis officium explere poſſint, ad modicum tempus conuerſari permittimus, parentibus tamen, aut duobus eorum conſangnineis ſemper præſentibus, ſub pœna vnc. viginti p. g. & in ſubſidium, excommunicationis, per quemlibet contrauenientium incurrendæ; quod ſi ante matrimonij celebrationem ſe carnaliter cognoſcere, aut licentia pene maritali cum ſcandalo cohabitare, vel ſub eodem tecto pernoctare auſi fuerint, pœna vnc. quadraginta, & in ſubſidium, excommunicationis, punientur.

10. Nullo detecto impedimento, à proprio Parocho, ſeù alio Sacerdote de ipſius licentia, procedatur ad matrimonij celebrationem ad formam Sac. Concil. Trid. & Ritualis Romani, non in priuatis ædibus, ſed in ipſa Eccleſia, neque à prandio, ſed manè, duobus, aut tribus teſtibus adhibitis, & eodem tempore Sacrum proprium de Sponſis ex Miſſali Romano celebretur, cui interſint, & ſacramentali priùs Confeſſione expiati, ac Sacra Communione refecti, Sacerdotalem benedictionem Sponſi recipient, quæ tamen eſt deneganda tranſeuntibus ad ſecunda vota, niſi *Clem. vlt. § ſi de clandeſtin. deſp.*

ſpon-

ſponſa aliud matrimonium non contraxerit. Quoad vagos autem ſeruetur inſtructio Sancti Officij.

C. nõ oportet, & trib. ſeq. 33. q. 4. Trid. ſeſſ. 24. c. 10.

11. Nuptiarum ſolemnitates ab Aduentu Domini vſque ad diem Epiphaniæ, & à die Cinerum vſque ad Octauam Paſchatis incluſiuè, ſub poena interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ ipſo facto incurrendi, minimè celebrentur: Cætera verò omnia, quæ ad legitimam matrimonij celebrationem pertinent, ab Oecumenica Tridentina Synodo præſcripta, exactiſſimè expleantur.

12. Peracta Sacramenti adminiſtratione, immediatè Parochi omnes referant in libro, ad hunc effectũ dumtaxat compaginato, nomina, & cognomina Coniugum, & teſtium, cum mentione denunciationum, ſiue legitimæ facultatis obtentæ ſi omiſſæ fuerint, ipſiuſque matrimonij celebrationis dies, locus, menſis, & annus; inſuper ſubſtitutio alterius Sacerdotis, qui de Parochi licentia matrimonio interfuit.

13. Coniuges, qui abſque legitima cauſa à Sacris Canonibus permiſſa, ac coram Nobis probata, ab indiuidua maritalis vitæ conſuetudine, & à communi cohabitatione diſceſſerint, aut ſe à coniugali thoro ſeparauerint, curent Parochi, vt ad priſtinam vitæ ſocietatem reuertantur;

quod

quod ſi contumaces fuerint, ad Nos deferant, vt pro exceſſus grauitate puniri poſſint.

14. Vt deteſtandum adulterij crimen, diuinæ indignationis flagella prouocans, è noſtra Dioeceſi euellatur, coniuges, qui impudicam vitam duxerint, grauiſſimis pœnis carceris, fuſtigationis, exilij, alijſque Nobis arbitrarijs, pro delicti grauitate punientur; eiſdemque poenis afficietur vir, qui propriam vxorem in prædam alienæ libidinis tradiderit, & re ipſa proſtituerit, ſeù induxerit ad palàm adulteria exercenda; & concubinarij omnes, cuiuſcunque ſtatus, dignitatis, & conditionis exiſtant; qui ſi à Nobis tèr admoniti non reſipuerint, excommunicatione ferientur, à qua, donec re ipſa admonitioni factæ non paruerint, non abſoluentur.

PARS TERTIA.

DE CVLTV DIVINO.

CAPVT PRIMVM.

De Sacroſanctis Eccleſijs, Cœmeterijs, eorumque cultu, & immunitate.

1. DOMVM Dei, in qua Diuina Maieſtas, quam Cœli capere non poſſunt, cum hominibus inhabitans liberaliùs cæleſtia beneficia fidelibus largitur, non ſolum decet ſanctitudo, ſed etiam decor; ideo omni cultu, ornatuque, ac decore, ſicut Sponſa ornata viro ſuo, enitere debet, & ne deprauatis conſuetudinibus, perditiſque hominum moribus efficiatur ſpelunca latronum, inuigilandum eſt.

Pſal. 92. Apoc. c. 21.

2. Propterea nullæ conſtruantur de nouo Eccleſiæ, Oratoria, Capellæ, vel Altaria, niſi congrua aſſignata dote pro illarum manutentione, ac Rectoris ſubſtentatione, obtenta priùs à Nobis facultate in ſcriptis concedenda. In Eccleſijs verò, Oratorijs, ſeù Cappellis iam extructis, & noſtræ iuriſdictioni ſubiectis, nihil magni momenti

C. nemo, & C. placuit de conſecr. d. 1.

menti, ſine noſtra expreſſa licentia deſtrui, reædificari, innouari, aut impendi pro eorum ſeruitio vltrà ſcuta quinque currentis monetæ, mandamus, exceptis tamen expenſis ſolitis, & conſuetis, ſub pœna vnc. quinque, aliiſque arbitrio noſtro imponendis.

3. Eccleſiæ, quæ temporum iniuria aliqua ex parte collapſæ fuerint, iuxtà competentes facultates infra annum à præſentis Conſtitutionis publicatione, reparentur; aliàs contra earumdem Eccleſiarum Rectores, prout iuris eſt, exactiſſimè procedetur; ſi tamen ita dirutæ, & derelictæ ſint, nec facultates ſuppetant, vt reparari poſſint, profanis vſibus nunquam deſeruiant, ſed ad perpetuam Eccleſiæ iam ibi ædificatæ memoriam, noſtro præuio conſenſu, Crucis ſignum collocetur. *Trid. ſeſſ. 7. c. 8. & ſeſſ. 22. de reform. c. 7.*

4. In Eccleſijs, vt veræ Domus orationis dicantur, ſeditiones, clamores, tumultus, & violentiæ non committantur; riſus immoderatus, vana, fœda, & profana colloquia non introducantur, præcipuè dum celebrantur diuina Officia, & verbum Dei prædicatur; inhoneſti actus, turpiaque ſigna cum mulieribus impudicis non emittantur, ſed omni religiònis cultu debitus deferatur honos, & reuerentia. Quicunque verſo tergo ad Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum irreuerenter ſedere, aut aliquod, quod

ſcandalum generet, aut diuina perturbet Officia, facere præſumpſerint, poenis à Conſtit. B. Pij V. ſancitis, alijſque Nobis arbitrarijs, pro perſonarum ratione, & delicti grauitate, punientur.

B. Pij V. Conſt. 5.

5. Eccleſiarum Rectores ſedulò ſtudeant, vt tàm foris, quàm intus, parietes, omneſque aliæ Eccleſiæ partes ab omnibus immunditijs expurgatæ, atque emundatæ conſeruentur, octauo quolibet die diligenter verrantur, & in ſolemnioribus feſtis, ac ſemel in menſe ab aranearum telis expurgentur. Pariter curent, vt tota eccleſiaſtica ſupellex, vaſa, & ornamenta armarijs congruentibus diſpertita, diligenter in Sacriſtia aſſeruentur, ac mundiſſimè cuſtodiantur, & cum opus fuerit inſtaurentur, aut renouentur: quod ſi in hoc negligentes fuerint, pœnis arbitrio noſtro infligendis punientur.

6. Commeſſationes, cum irreuerentia loci ſacri, nullo vnquam tempore ſub quouis prætextu, in ipſis Eccleſijs, ſeù Oratorijs habeantur.

Ead. Conſt. B. Pij V.

C. Epiſ 13. Iul. 1603.

7. Pauperes mendicantes ad quæſtum diuagari per Eccleſiam, maximè tempore Miſſarum, Concionum, aliorumque diuinorum Officiorum, interdicimus; ſed eos in foribus Eccleſiæ permanere volumus: Infideles pariter Eccleſiam ingredi omninò vetamus.

8. Eccleſiarum fores ſub occaſum Solis omninò

ninò claudantur, & ſub auroram aperiantur, nec vnquam de nocte reſerentur, niſi pro Sacramentis adminiſtrandis vrgente neceſſitate.

9. Altaria lapidea ſint, nullum habeant vacuum, vt quid minimum ſub illis recondi poſſit, & ſi tota conſecrata non fuerint, ponatur ara, ſiue altariolum paruum lapideum, capax continendi non ſolum Calicem cum patena, ſed etiam Pixidem, ità cum Altaris planitie peraptatum, vt nulla rimula intercedat, aliquantulum tamen emineat ſupra menſam, vt tactu à Celebrante dignoſci poſſit; ſintque benè prouiſa de ſuis neceſſarijs, ſcilicet mappis, candelabris, Cruce, etiamſi in Icone ſit Imago Sanctiſſimi Crucifixi, tabella ſecretarum orationum, Euangelio Sancti Ioannis, pallijs diuerſorum colorum pro temporum varietatibus, tela ſtragula ad operiendam menſam poſt Miſſæ celebrationem, vt à puluere, & ſordibus faciliùs defendantur; necnon & ſub pedaneo ligneo, vel lapideo, & à latere Epiſtolæ cuiuslibet Altaris, candelabrum grandius, ſiue ligneum, ornatè depictum, ſiue ex auricalco extructum, locetur, cui intorticium in eleuatione Sanctiſſimi Sacramenti imponatur; quæ omnia infra duos menſes, à præſentium Conſtitutionum publicatione computandos, fiant, ſub pœna priuationis patronatus Altarium, ſi patronata fuerint, alijſq. Nobis arbitrarijs, à contumacibus incurrẽdis.

C. Immunit. 2. Maij 1629. 10. Occiſorum cadauera ſine noſtra licentia nòn exhumentur, nec intus Eccleſiam recognoſcantũr.

11. Cœmeteria religiosè cuſtodiantur, ſintque muro circumdata, & occluſa, vt animalibus non pateat ingreſſus, in quorum medio Crux decentis magnitudinis erigatur, nec in ea beſtiæ pro fœno, & herba depaſcenda introducantur ſub pœna vnc. vnius, beneficio Eccleſiæ applicandæ.

Tot. tit. de Immunit. Eccleſ. 12. Immunitas denique Eccleſiæ, ac locis Sacris debita, inuiolatè ſeruetur, Reique ad illa confugientes, quamuis grauia delicta commiſerint, nec directè, nec indirectè, ſiue per vim expulſiuam, ſiue compulſiuam, nec ſubdolis, vel blandis verbis ab eiſdem extrahi poſſint; & ſi de facto extrahantur, de facto reſtitui debeant, ſub pœna excommunicationis ſtatim incurrendæ Summo Pontifici reſeruatæ, à qua abſolutio haberi nequeat, niſi reintegrata Eccleſia, & refectis damnis, & intereſſe, vltra alias pœnas à Sacris Canonibus, alijſque Generalium Conciliorum, Summorumq. Pontificum Conſtitutionibus hactenùs ptomulgatas; niſi tamen delinquentes ex ijs fuerint, quibus ex Conſt. Greg. X V. immunitas Eccleſiæ non ſuffragetur. *Greg. XV. Coſtit. 7. §. 8.*

C A-

CAPVT II.

De rebus Eccleſiæ conſeruandis, earumque recta adminiſtratione.

1. NE ſacrilego ambitioſæ cupiditatis auſu bona Eccleſiarum, Iura, res, & actiones illicitis medijs vſurpentur, indebitaque occupatione retineantur, nouerint omnes, cuiuſcumque ſtatus, gradus, & conditionis exiſtant, qui Eccleſiaſtica, & piorum locorum bona vſurpare, retinere, in proprios vſus conuertere, vel ne percipiantur ab ijs, ad quos de iure pertinent, impedire auſi fuerint, pœnam excommunicationis Sanctæ Sedi reſeruatam incurrere. *Conc. Trid. ſeſſ. 22. cap. 11.* *Bulla in Cæn. Dom. §. 17.*

2. Ad euitandum igitur, ne in poſterùm bona Eccleſiaſtica, eiuſque redditus vſurpentur, ſtatuimus, vt Capitulum noſtræ Cathedralis Eccleſiæ, omniumque aliarum Eccleſiarum, Hoſpitalium, Monialium, Confraternitatum, aliorumque locorum piorum regimen, & adminiſtrationem habentes, necnon & ſinguli Dignitates, Canonicatus, & Eccleſiaſtica beneficia; etiã de Iurepatronatus, poſſidentes, vt infra menſes ſex à præſentis Conſtitutionis publicatione, & poſt adeptam poſſeſſionem, & alij, qui in futu-

rum

rum beneficia obtinebunt, omnium bonorum, immobilium, cum ſuis confinijs, Iurium, actionum, annuorum cenſuum, redditium, decimarum, nominum debitorum, & aliorum quorumcumque ad eorum Eccleſias, loca pia, ac beneficia pertinentium, Catalogum conficere, & infra idem tempus publicum exemplar in Cancellaria noſtra ad perpetuã rei memoriam exhibere, aliudque pro Eccleſia propria conſeruare, teneãtur, ſub pœna vnciarũ decem à contrauentoribus ſoluenda, alijſque arbitrio noſtro infligendis.

3. Domos, & quæuis alia Eccleſiæ ædificia, in totum, vel in partem deſtruere nemo audeat; imò illa corruentia, vel reparatione egentia, reparari, reſtaurari, & ſecundum neceſſitatem reparata conſeruari, mandamus, & iubemus: Negligentes verò, ſiue delinquentes, per fructuum ſubtractionem ad iuſtam, neceſſariamque reſtaurationem, ſe à Nobis legitimè compellendos ſciant.

Extrauam-bitioſ. de reb. Eccleſ. non alien.

4. Bona Eccleſiæ, & locorum piorum ſine cauſis, & ſolemnitatibus à Iure requiſitis, & ſine Sedis Apoſtolicæ beneplacito legitimè obtento, debitæq. executioni demandato, nemo vendere, alienare, permutare, aut ad emphyteuſim concedere audeat, præterquàm in caſibus à Iure permiſſis, ſub pœna excommunicationis ipſo facto incurrendæ, Sanctæ Sedi reſeruatæ, ac nullitatis contractus:

Ter-

5. Terrulas verò exigui valoris Eccleſiæ inutiles, cauſa à Nobis priùs cognita, euidentique Eccleſiæ vtilitate comperta, & facultate in ſcriptis à Nobis obtenta, alienari permittimus: locationes anticipatis ſolutionibus non celebrentur, & in præiudicium ſucceſſorum ità inualidè remaneant, vt tractu temporis conualidari nequeant, niſi notoria Eccleſiæ neceſſitate vrgente à Nobis permiſſum fuerit.

6. Nulli conductori piorum locorum bona locentur, niſi idoneum fideiuſſorem dederit, qui ſe inſolidùm obliget, & ſi is inueniri nequeat, ad Nos habeatur recurſus, vt indemnitati Eccleſiæ conſulere poſſimus.

7. Bona, quæ perpetuum Miſſarum onus annexum habent, alienari, permutari, ſeù ſubrogari in alia ſtabilia non poſſint, niſi cum eiuſdem oneris expreſſione, ac repetitione, ſub pœna interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ ipſo facto incurrendi.

C. Concilij decret. de celeb. Miſſar. 21. Iunij 1625.

8. Imminente alicuius Rectoris, aut Parochi obitu, nemo Eccleſiæ ſupellectilem, bona, Iura, aut ſcripturas quomodocunque ſubripere, occupare, occultare, vſurpare, aut aſportare præſumat, ſub pœna excommunicationis ipſo facto incurrendæ.

9. Omnes, & ſinguli Adminiſtratores Eccleſiarum, & quorumcunque piorum locorum, & Oeconomi legatorum ad pias cauſas, iuxtà Sacri

Con. Trid. ſeſſ. 22. c. 9.

Con-

Concilij Tridentini præſcriptum, ſingulis annis eorum adminiſtrationis rationē Nobis reddant, ſub pœna vnc.quinque, piis operibus applican; & ſub fine cuiuslibet menſis impenſas, pro ſeruitio dictorum piorum locorum factas, in libro, ad hunc ſpecialem effectum præparatum adnotare teneantur, quas cum approbauerit Parochus, in calce ſe ſubſcribat.

10. Eleemoſynæ, & alia quæcunque Eccleſiis oblata, ſtatim ipſa die, ſin minùs quamprimùm fieri poterit, cum nota qualitatis, & quantitatis, ac nominis, & cognominis offerentis, ab adminiſtratoribus adnotentur, ſub pœna vnc. duarum, aliiſque Nobis arbitrariis.

11. Quæcunque pecuniarum ſummæ Eccleſiis, beneficiis, aut aliis locis piis, & legatis ad pias cauſas, cum onere reinueſtiendi, ſpectantes, curent adminiſtratores, & Oeconomi omnem diligentiam adhibere, præuio noſtro, aut Parochi conſenſu, vt in bonis ſtabilibus, aut cenſibus ſecuris, & exigibilibus, cum ſufficienti cautione, aliiſque cautelis neceſſariis, inueſtiantur. Si quis verò huiuſmodi pecunias in proprios vſus conuerterit, aut in euidens, ſeù veriſimile Eccleſiæ, lociuè pij, & pii legati periculum reinueſtiendas curauerit, de euictione teneatur, & in excommunicationem ipſo facto incurrat.

Vt

12. Vt piæ Teſtatorum mentes debitæ executioni demandentur, volumus, & diſtrictè præcipimus omnibus, & ſingulis Notarijs, vt infra duos menſes à die obitus Teſtatoris, omnia pia legata pro celebratione Miſſarum, ſeù Eccleſijs, alijſque pijs locis relicta, noſtræ Curiæ Epiſcopali denuncient, ſub poena excommunicationis incurrendæ.

CAPVT III.

De Celebratione Diuinorum Officiorum.

1. Diuina Officia maxima animi pietate, deuoto cordis affectu, ac mentis intentione, ad promerenda Dei beneficia, iuſtumque Dei iudicium vitandum, perſoluenda ſunt: pſallere enim ſpiritu, & mente, & non tantùm labijs, ad debitum Deo honorem præſtandum oportet. *1. ad Cor. 14. v. 15.*

2. Omnes igitur, qui Eccleſiaſtico Iure ratione Sacrorum Ordinum, ſiue Beneficiorum, quibus prouiſi reperiùntur, ad diuinum Officium recitandum tenentur, iuxtà Breuiarij Romani rubricas Canonicas Horas ſtudiosè, ac deuotè per- *C. quia per ambitioſam de reſcript. in 6.*

 ſol-

ſoluere curent; nulla præterea ritus mutatio introducatur, ſed forma in Bullis Breuiarij Beati Pij V. & Vrbani VIII. præſcripta, omninò ſeruetur.

3. Beneficia Eccleſiaſtica poſſidentes, legitimè non impediti, ſi Diuinum Officium recitare neglexerint, vltra reatum lethalis culpæ, pro rata temporis, & omiſſionis Officij fructus ſuos non faciant, ſed eos, tanquàm iniuſtè perceptos, reſtituere, ſeu in pauperum eleemoſynam, aut Eccleſiæ fabricam erogare teneantur, ex decretis Concilij Lateranenſis, & Beati Pij V. Ad huiuſmodi reſtitutionem tenentur pariter, qui penſiones, aut fructus ex Beneficijs Eccleſiaſticis percipiunt, licet Officium paruum B.M.Virginis tantùm ex eadem Beati Pij V. Conſtitutione recitare teneantur.

Conc. Lateran. ſeſſ. 9. de refor. §. ſtatuimus ſub Iulio II. & Leone X. B. Pius V. Conſt. 135.

4. Officia à Sancta Sede non approbata non recitentur, cum per illarum recitationem muneri Diuinum Officium recitandi non ſatisfiat; nec feſta Kalendarij Romani ad nobiliorem ritum, vt à ſemiduplici ad duplicem, ſine licentia Sedis Apoſtolicæ eleuentur.

5. In Choro, dum Diuina Officia celebrantur, Sacerdotes omnes, & Clerici ſuperpelliceo induti adſint, à vanis colloquiis abſtineant, literas non legant, nec quid aliud ad Diuinum Officium non pertinens peragant, & Laicis Chorum ingredi

di non permittant; ſed omnes ea, qua decet grauitate, attentione, ac deuotione pſallant, preceſque, pauſa decenti in medio verſiculi pſalmorum interiecta, modulantes, penſum ſuæ ſeruitutis piè, ac religioſè perſoluant.

6. Sacerdotes omnes, & Clerici in Sacris, ſeu in minoribus conſtituti, quolibet die feſto in propria Parochia ad Miſſam, & Veſperas decantandas conuenire teneantur; ſi quis autem in Sacris, aut minoribus conſtitutus, à ſeruitio Eccleſiæ, cui reperitur adſcriptus, defecerit, nec ſe in Ordinem ſuſcepto exercuerit, ad ſuperiorem Ordinem nouerit ſe à Nobis non eſſe promouendum.

7. Vt in omnibus Eccleſijs noſtræ Diœceſis idem ab omnibus Ordo ſeruetur, & iuxta Kalendarium Horæ Canonicæ recitentur, mandamus ſingulis annis imprimi Kalendarium expenſis noſtræ Cathedralis Eccleſiæ, impreſſumque omnes à Cœremoniarum Magiſtro, vel ab alia perſona à Nobis deputanda, teneantur accipere, certa mercede pro eius impreſſione perſoluta.

CAPVT IV.

De Funeribus, & Sepulturis.

1. ad Corin. c. 15. v. 53.

1. FVneris, & Sepulturæ officio, quo ex antiquiſſima traditione, & Summorum Pontificum ſanctionibus pia Mater Eccleſia vti ſolet, nedum corruptibile, & mortale corpus, incorruptibilitate, ac immortalitate induendum, in ſolatium viuorum honoratur, ſed tanquàm Chriſtianæ pietatis, ac Religionis ſuffragio, ſalubritèr defunctorum animæ adiuuantur. Vt igitur priſtina Catholicæ diſciplinæ ratione funera perſoluantur, ritus, ac Sacras cœremonias à Rituali Romano præſcriptas, Parochi ſummo ſtudio ſeruent.

C. Epiſc. 5. Maij, & 17 Sept. 1617.

2. Mortuorum corpora ante Solis ortum, & poſt occaſum, ſine noſtra ſpeciali licentia, ad Eccleſiam non efferantur, nec ſub quouis prætextu, etiam Iuris ſepulturæ, compoſitionis quartæ funeralis, ſeù cuiuſuis alterius controuerſiæ, humari retardentur, & nonniſi duodecima elapſa hora, & vigeſima quarta quoad illos, qui repentino morbo deceſſerint, ſepulturæ tradantur; præuia tamen noſtra, ſeù noſtri Vicarij Genera-

lis

lis licentia in ſcriptis concedenda, ſi ſine Sacramentis deceſſiſſe contigerit.

3. Pauperum, & miſerabilium cadauera, qui exequiarum expenſas vnde faciant non habent, gratis, imò ſuis ſumptibus à Parochis ſepeliantur, niſi ab aliqua pia Sodalitate huiuſmodi Chriſtianæ pietatis officium conſueuerit exerceri; & cum æquum ſit charitatis officia in illos magis oſtendere, fidelium eleemoſynis, ac Miſſarum ſuffragijs proſequi curent. *Eadem 5. Maij 1617 in Caſſan.*

4. Noua ſepultura, ſine ſpeciali noſtra, aut noſtri Vicarij Generalis licentia, non ædificetur, neque propè, aut ſub Altaribus extruatur; ſi quæ tamen præfatis locis extructa iam fuerit, amotis priùs oſſibus, ac cineribus, repleatur; & interim donec aliò prædicta oſſa, & cineres non transferantur, in prædictis Altaribus non celebretur. *C. præcipiendum 13. q. 2*

5. In omnibus Eccleſijs Parochialibus, in quibus non adſunt ſepulchrum ſeorſim pro Eccleſiaſticis, aliudque pro paruulis ante ſeptennium cum baptiſmo decedentibus, ab alijs ſeparata extruantur.

6. Sepultura ab omnibus eligi poſſit, etiam in Eccleſijs Regularium, reſeruatis Iuribus Parochialibus; & cum eius electio ſit libera, caueant quicunque Clerici, ſiue Seculares, ſiue Regulares, ne quemquam vllo modo inducant ad eligendam *Cap. 1. De ſepult. in 6.*

gendam ſepulturam in eorum Eccleſia, vel iam electam immutandam, ſub poenis in ſacra Sanctione contentis; quod ſi ſecùs factum fuerit, electio ipſa irrita erit, & eligentis cadauer in ea Eccleſia erit humandum, in qua de iure, ſi ſepulturam non elegiſſet. Propterea ne reddatur electio ſuggeſtiua, infirmus, in genere, & non in ſpecie, in qua Eccleſia ſepeliri maluerit, interrogetur.

7. Ad funus accerſiti, omnes Eccleſiaſtici, ſiue Seculares, ſiue Regulares, aliæquè Laicorum Confraternitates, ad Parochialem defuncti conueniant, non tamen expectent per viam, vel ad domum defuncti, à qua ad Eccleſiam, vbi ſepeliendus eſt, per viam à Parocho declarandam, ea, qua decet deuotione, & modeſtia, progrediantur.

8. Quoad quartam funeralem Nobis, & Capitulo noſtræ Cathedralis Eccleſiæ debitam, mandamus ſeruari antiquam conſuetudinem huius noſtræ Diœceſis, & Conſtitutionem Synodalem fel. record. Fratris Lucæ Boni noſtri Prædeceſſoris; videlicet, ſpectare candelas, & faces non ſolum diei funeris, ſed quas etiam ſequenti, vel alio die pro maiori exequiarum pompa deferri contigerit.

9. Ne inutilibus expenſis bona Confraterni-

tatum

tatum Agonizantium, in omnibus ferè Parochialibus Eccleſijs noſtræ Dioeceſis exiſtentium, diſſipentur, in funere, & exequijs Sodalium plura, quàm quatuor intortitia accendi prohibemus.

10. Nullus in locis noſtræ Iuriſdictioni ſubiectis Veſpillonis officio fungatur, abſque noſtra, aut noſtri Vicarij Generalis licentia.

11. Nemo ſiuè Secularis, ſiuè Regularis audeat in ſua Eccleſia, ſiuè Coemeterio, ſepelire aliquem ex ijs, quibus à Sacris Canonibus, & Summorum Pontificum Conſtitutionibus eſt deneganda ſepultura, ſub poenis in eiſdem contentis.

Huiuſmodi autem ſunt.

Excommunicati notoriè, & denunciati, niſi in articulo mortis poenitentiæ ſigna dediſſent, & ſimiliter notoriè interdicti, & denunciati.

Publici, & manifeſti Vſurarij, niſi alienum reſtituerint, vel idoneam cautionem de reſtituendo præſtiterint.

Infideles, Pagani, Iudæi, Hæretici, etiamſi poſt mortem appareret de hæreſi.

Manifeſti raptores, niſi reſtitutione ſecuta, vel alius velit pro illis reſtituere.

Decedentes in torneamentis, ſeu duello, etiamſi poenitentiæ ſigna dederint; ſi verò delictum

non

non ſit notorium, ſed tantùm eos in duello mortuos fuiſſe publicè conſtet, res ad Nos deferatur, vt peropportunè quid expediat declarari valeat.

Qui ſemel in anno confiteri,& Euchariſtiæ Sacramentum in Paſchate ſumere notoriè intermiſerint, niſi de conſilio Sacerdotis prorogaſſent.

Religioſi vtriuſque ſexus proprietarij, ſi moniti à Superiore, abſque emendatione, & pœnitentia deceſſerint.

Quilibet peccator notorius in ipſo peccato mortali decedens impœnitens, nullo dato ſigno contritionis.

Occidens ſeipſum ex induſtria, non tamen ſi ex furore, aut inſania.

Blaſphemantes publicè Deum, ſi pœnitentiam eis iniunctam non egerint.

Clerici notoriè concubinarij, perſeuerantes vſque ad mortem ſine pœnitentia.

Non reſtituentes decimas Eccleſiæ.

CA-

CAPVT V.

De Proceſſionibus, & ad eas obligatis.

1. PRoceſſionum vſus,à Catholica Eccleſia à primæuis vſque temporibus rèceptus, & in hunc vſque diem laudabiliter retentus, cum ad Diuini Iudicis iram placandam, cæleſtiaque beneficia obtinenda Chriſti fidelibus ſit valdè proficuus; propterea ſolemnes proceſſiones in hac noſtra Dioeceſi ex antiqua incolarum pietate inſtitutas, qua decet deuotione, ac modeſtia, celebrari ſedulò curare debemus.

2. Ad euitanda igitur ſcandala,quæ ex morum deprauatione ſuboriri poſſunt, prohibemus, & omninò interdicimus,ne proceſſiones vllę fiant nocturno tempore, ſub pœna interdicti, alijſque Nobis arbitrarijs.

3. Nouas proceſſiones, ſiue publicas,ſiue priuatas, abſque noſtra, ſeù Vicarij noſtri Generalis licentia, inſtitui vetamus.

4. Ad proceſſiones publicas generales conſuetas, aut pro bono publico, aut alia emergenti neceſſitate indictas, accedere teneantur Clerici omnes tàm in minoribus, quàm in Sacris Ordi-

nibus conſtituti, talari veſte, mundiſque ſuperpelliceis induti, cum bireto in capite,(quo tamen vti non debent in aſſociatione, & proceſſione Sanctiſſimi Sacramenti) ſub pœna vnc.duarum pro qualibet vice, alijſque arbitrio noſtro pro modo contumaciæ irrogandis. Eiſdem intereſſe pariter debent, iuxtà Sacri Concilij Tridentini,& Sacræ Congregationis decreta, Regulares omnes, & quarumcunque Societatum, ſeù Confraternitatum Sodales, talaribus Saccis induti, cum ſuis Crucibus, & vexillis: Omnes autem incedant bini, & bini, magna cum modeſtia, grauitate, ac pietatis exemplo, pſalmos, hymnos, litanias, aliaſque conſuetas preces alternatìm concinentes.

Con. Trid. ſeſſ.25.c.13 de Regul. S.Con.Concil. in Interamnen. 18. Aug.1663.

5. Si quæ autem de præcedentia controuerſiæ, quæ perſæpè ſcandalum pariunt, intempeſtiuè exoriantur, eas omnes ſtatìm ad Nos deferant, vt ad præſcriptum S. Concil. Trident. illas componere valeamus.

Conc.Trid. loc.cit.

6. Eccleſiaſtici omnes, tàm Seculares, quàm Regulares extra Vrbes degentes, ex Conſtitutione Synodali fel.record. Fratris Michaelis Balaguer, aliorumque noſtrorum Prædeceſſorum, meminerint ſe ad intereſſendum teneri in proceſſione Sanctiſſimi Corporis Chriſti in noſtra Cathedrali Eccleſia: In proceſſione verò, quæ eodem die fit in Ciuitate Victorioſa, & die Dominico

minico infra octauam in Parochiali Eccleſia Sancti Pauli Ciuitatis Vallettæ, Clerici omnes, & Sacerdotes earundem Ciuitatum in ſuis Eccleſijs reſpectiuè conueniant, ſub pœna vnciæ vnius à contumacibus ſoluendæ, ſub qua etiam pœna adeſſe teneantur Clerici omnes totius Inſulæ, tàm in maioribus, quàm in minoribus conſtituti, in proceſſione, quæ in Feſto Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli in noſtra Cathedrali Eccleſia poſt primam peragitur; qui etiam & in Feſto Conuerſionis Sancti Pauli conueniant, exceptis ijs, qui Eccleſijs Ciuitatum Vallettæ, Victorioſæ, Sengleæ, ac Burmulæ reperiuntur adſcripti.

7. Vt generalis proceſſio, quæ ex perantiquo noſtræ Diœceſis voto die duodecimo Martij in Feſto Sancti Gregorij Pagi Zeitun fuit inſtituta, qua decet modeſtia, & ordine, tàm à Clero, quàm à Populo noſtræ curæ commiſſis, peragatur: omnes, qui eidem intereſſe tenentur, in Caſali Paula conueniant, & ibi expectato noſtræ Cathedralis Capitulo, ad præfatam Eccleſiam nonniſi lecto, promulgatoque ſolito edicto, & vocatis ſingularum Parochialium proceſſionibus, dirigantur; Curent autem Parochi, vt omnes Clerici, & Sacerdotes eorum curæ ſubiecti interſint, & quos nouerint contumaces ad Nos deferant; moneantque populos, vt deuotè, ac reli-

gioſè proceſſionem comitentur, & ab intemperantiæ illecebris, comeſſationibus, & ebrietatibus, ex hominum deprauata conſuetudine introductis, quibus nedùm diuina beneficia retardantur, ſed ira Dei prouocatur, omninò abſtineant.

8. Feria quinta in Cœna Domini Clerici omnes in maioribus Ordinibus conſtituti, & Sacerdotes extrà Vrbes degentes, exceptis Parochis, & ijs, qui ſunt à Confeſſionibus, ad noſtram Cathedralem Eccleſiam, Sacram Communionem de manibus noſtris percepturi, conueniant, ſub pœna vnc. vnius pijs operibus applican. Qui autem legitimè impediti accedere non valent, illam de manu Parochi in Miſſa ſolemni percipiant.

4. Ad conſeruandam, augendamque laudabilem conſuetudinem, in Parochialibus noſtræ Diœceſis introductam, proceſſionem faciendi tertia Dominica cuiuslibet menſis cum Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento, præcipimus omnibus & ſingulis Clericis cuiuslibet Parochiæ, tàm in maioribus, quàm in minoribus Ordinibus conſtitutis, ſub pœna tar. duodecim, vt ad illam talari habitu, & ſuperpelliceo induti conueniant.

CAPVT VI.

De pauperum Puellarum maritagijs.

1. NOſtri paſtoralis officij ratio poſtulat, vt nihil, quod ad debitam executionem piarum diſpoſitionum ad Dei cultum, pauperumque puellarum maritagia pertinere poſſit, prætermittamus, ne piæ fidelium voluntates aliena malitia, aut incuria debito fruſtrentur effectu, pauperumque puellarum dotes litigijs, ac inutilibus expenſis diſſipentur.

2. Propterea omnibus Oeconomis, adminiſtratoribus, & quibuſcumque alijs dictorum piorum legatorum executoribus præcipimus, & mandamus, ſub poena vnc.decem, alijſque Nobis arbitrarijs, vt adamuſſim fundatorum diſpoſitiones obſeruent.

3. Et cum ex intempeſtiua electione, ac nominatione puellarum ad talia legata aſpirantium, pias diſpoſitiones defraudari ſæpè contingat, decernimus, & mandamus, vt dicta electio, & nominatio ab ijs, ad quos ſpectat, deinceps non fiat, niſi præuijs denunciationibus in Parochiali Eccleſia, & in noſtra Curia Epiſco-

pali

pali gratis faciendis,præſcripto in ijs vnius menſis termino, vt in notitiam omnium in prædictis legatis intereſſe habentium, & concurrere volentium deueniri poſſit, & per quadrimeſtre ante præſcriptum deſponſationis diem. Quod ſi plures ad idem legatum maritagij concurrere reperiantur, niſi aliter in limine fundationis legati fuerit cautum, Curiam noſtram adeant, vt de opportuno Iuris remedio prouideri poſſit.

4. Prædictas pariter electiones, & nominationes in legatis annuis, vel alternis, & alijs ſimilibus ante inceptum curſum reddituum puellæ electæ competentium, fieri omninò interdicimus, niſi aliter fuerit à Teſtatoribus præſcriptum; declarantes nullius roboris, & inualidas electiones,& nominationes pauperum puellarum ad prædicta legata, ſi aliter, quàm in hac noſtra Synodali Conſtitutione diſponitur, fiant.

5. Benedictio nuptiarum in Eccleſia, & Altari, ac die à Teſtatoribus præſcriptis, omninò fiat,ſub pœna amiſſionis legati, niſi aliter iuſtis interuenientibus cauſis à Nobis diſpenſatum fuerit.

PARS

PARS QVARTA.

DE ECCLESIASTICIS PERSONIS, Earumque varijs Officijs, & obligationibus.

CAPVT PRIMVM.

De vita, & honeſtate Clericorum.

1. CLericorum probata vita, ac laudabile exemplum, tamquàm lucerna ſuper candelabrum poſita, ità cæteris fidelibus prælucet, vt ad pietatem, & Dei cultum viam oſtendat, ac perfectam viuendi normam inſtituat; Ideoque decet omninò Clericos, in beatiſſimam Domini ſortem vocatos, ſic vitam, moreſque ſuos componere, vt in omnibus grauitatem, modeſtiam, ac Religionem præſeferant, & tamquam Dei miniſtros ſeſe exhibeant, ac ab indecenti proximorum offenſione, ne vituperetur miniſterium noſtrum, ſe abſtineant; quod vt faciliùs conſequi valeant, hæc præcipuè obſeruare teneantur.

Matth.5.

2. ad Corin.6.

Sacra-

2. Sacrarum Scripturarum, Cathechiſmi, Ritualis Romani, ac Rubricarum lectioni, & caſuum Conſcientiæ ſtudio, maximè ſi in Sacris Ordinibus conſtituti reperiantur, diligenter incumbant, & Clericalium functionum peritiam, iuxtà Ordinum, quibus ſunt initiati exigentiam, habeant; Eccleſijs, quibus ſunt adſcripti, etiam Clerici coniugati, diligenter inſeruiant, & feſtis præſertim diebus Miſſis ſolemnioribus, ac Veſperarum decantationi, & proceſſionibus interſint.

C. Clericus de vit. & honeſt Cler.

3. Coronam, pro vt ratio cuiuſcunque Ordinis expoſtulat, deferant, comam non nutriant, nec candentibus ferris affectato methodo barbam componant, Sacerdotes verò in ſuperiori labro ità recìdant, vt in Corporis, & Sanguinis Domini ſumptione nullum afferat impedimentum, ſub pœna vnciar. quatuor pijs operibus applican. à contumacibus incurrenda.

Triden. ſeſſ. 14. cap. 6. de reform.

4. Clericorum habitus ſit honeſtus, ac decens propriæ vocationi correſpondens, qui venerationem afferat, & modeſtiam oſtendat, non tamen nimiùm ſordidus, aut lacer, ne Clericalis dignitas vileſcat; In Miſſæ celebratione, & quotieſcunque ſacra alia functio peraganda fuerit, talaris eſſe debet, ſub poena vnc. quatuor, alijſque arbitrio noſtro irrogandis, etiam ſuſpenſionis ab Ordinibus, & priuationis officiorum, & beneficiorum.

Bre-

5. Breuiores veſtes vſque ad genua prominentes iter agentibus,& ruri habitantibus,ac minoribus initiatis non interdicimus, dummodò illis induti incedant, non verò ſuper brachio, aut humeris geſtent,ſub eiſdem pœnis vnc.quatuor,ſuſpenſionis, & priuationis. *C.Epiſc.18. Octo.1589.*

6. Clerici omnes, & præcipuè Ordinibus ſacris inſigniti, vilioribus ſe exercitijs immiſcere, & Laicorum obſequijs, ſeruitijſque, quæ Eccleſiaſticam dignitatem non decent, ſe ſubijcere non audeant; ab armorum delatione, ſiue ad offenſam, ſiue ad defenſam omninò abſtineant,ſub poena amiſſionis eorumdem, ac vnciarum decem irremiſſibiliter exigenda. Illicitæ venationi non vacent; profanis ſpectaculis, & præcipuè Comædijs de rebus laſciuis, & amoribus mundanis ad malum, & libidinem prouocantibus,non interſint. *C.Clerici, vt ab Indig.14.q.4. C. Clerici arma de vit. & honeſt.Cleric. C.2. in fine de Cler.Venat. C.Epiſ.34. diſt.*

7. Comeſſationes, & ebrietates, & inhoneſta extraneorum conuiuia declinent; Cauponas, & tabernas, vti loca intemperantiæ, niſi longi itineris cauſa,non frequentent; nuptialibus, laicalibuſque conuiuijs intereſſe, cantilenas emittere, fides pulſare, ſonos perfundere, choreas ducere, perſonatos, laruatoſque incedere non audeant, ſub poena carceris, alijſque Nobis arbitrarijs; Alearum, ac taxillorum ludo, quo interdum ludentium animi à diuinis auocantur, *C. Præsbyteri 19.diſt. C.pro reuerentia 54. diſt. C. Cler. de vit. & honeſt.Cler.*

ac redditus Eccleſiaſtici nefariè profunduntur, non vacent, nec alios in proprijs domibus vacare permittant, ſub poena vnciarum duarum pro qualibet vice à contrauentoribus ſoluen. alijſque arbitrio noſtro irrogandis.

C. 1. de vit. & honeſt. Cleric. *C. interdixit 32. diſt.*

8. Cum Clericis per Sacros Canones omninò interdicatur, mulieres, etiam non ſuſpectas, præterquam vſque ad ſecundum conſanguinitatis, vel affinitatis gradum coniunctas, ſecum retinere; propterea diſtrictè præcipimus, ne vllam mulierem in eorum habitatione ſub quouis prætextu, & quocunque titulo, etiam ancillæ, ſeu famulæ nomine, retineant, niſi tamen prouectæ ſit ætatis, & ex qua ſcandalum ſuboriri nequeat, ſub pœna ſuſpenſionis incurrendæ: multòque minùs cum ſuſpectis fœminis conſortium, & familiaritatem habeant; nec puellas, aut mulieres legere, ſcribere, canere, fides pulſare doceant, ſub poena vnc. duarum.

Tot. tit. ne Clerici, vel Monaci. *C. negotiatio.* *C. Conſequens.* *C. eijciens diſt. 88.* *C. Clericus diſt. 84.* *C. Canonũ 14. q. 4. & c.*

9. Mercaturis, alijſque quibuſcunque negotiationibus illicitis nullo modo dent operam; vſuris non incumbant; ſecularia officia, & negotia abijciant; à ſordido quæſtu, vilique artificio abſtineant; aliena prædia, etiam per interpoſitam perſonam, ne conducant; operas ſuas ad arandum, fodiendum, nauigandum, & ad huiuſmodi ſordida locare nõ audeant, ſub pœnis arbitrio noſtro infligendis. Honeſtam verò negotia-

tia-

tiationem neceſſitatis gratia, non verò lucri cupiditate, dummodò diuinus Eccleſiæ cultus non negligatur, permittimus. *Con. Epiſc. 15. Nouēbris 1616.*

10. In cauſis criminalibus in foro ſeculari nullum Clerici ferant teſtimonium, nec in ciuilibus abſque noſtra licentia; multòque minùs querelas, etiam citrà pœnam ſanguinis, proſequantur, nec Procuratoris, Cauſidici, aut Aduocati officium in foro ſeculari abſque noſtra licentia exerceant. *Cap. neque diſt. 88. S. Cyprian 11. q. 3.*

11. Abſque noſtra licentia à Diœceſi nemo ex Sacerdotibus diſcedere audeat, ſub pœna ſuſpenſionis, alijſque Nobis arbitrarijs.

12. Vt exteriori corporis cultui, & decori correſpondeat interior cordis munditia, & affectus, curent Sacerdotes omnes in noſtra Diœceſi exiſtentes, ſaltem diebus Dominicis, ac feſtis ſolemnioribus, Sacrum deuotè peragere; cæteris verò diebus pro cuiuſque diſpoſitione. Qui ad diuinum Officium recitandum, ſiue ratione Ordinis ſuſcepti, ſiue Beneficij tenentur, competentibus horis ſtudioſè, ac deuotè id faciant, & orationibus, & obſecrationibus Deum placare, propitiumque populo reddere nitantur. *Con. Trid. ſeſs. 23. c. 14*

CAPVT II.

De Officio Parochi.

S.Chriſoſt. hom.13. in Geneſ.

1. CVM nihil ità gratum Deo ſit, vti animarum ſalus; ideò illarum curæ Præpoſiti mentis aciem ad crediti ſibi gregis regimen aſſiduè eleuent,& ad exemplum Chriſti ſupremi Paſtorum Principis, qui pro omnibus mortuus eſt, vt omnes ſaluos faceret, ſuas oues, tàm verbi doctrina, quàm operum exemplo paſcant, & pro eiſdem proprias animas ponere, quoties paſtoralis officij ratio exiget, non dedignentur, ne eorum incuria à via Domini aberrantes deperdi contingat. Quamuis enim penè omnia, quæ in hac noſtra Synodo decreuimus, ad munus Parochi ritè, & debitè obeundum ſpectare videantur, quædam tamen hìc ſpeciatim animarum Rectoribus inculcare exiſtimauimus.

2. ad Cor. cap.3.

Io. cap.10.

2. Cum non modò damnoſa, ſed & damnabilis ſit Parochi imperitia, & tot obſit, quot præeſt ouibus, qui eas paſcere, & regere ignorat; propterea curam animarum habentes probè teneant quæ ſint leges, & obligationes

tiones ipſis ab Eccleſia impoſitæ, vt illis plenè ſatisfacere, & omnes proprij miniſterij partes implere poſſint; ac propriam conſcientiam ab omni peccati labe mundam cõſeruare ſtudeant, vt conuenienti puritate, ac ſanctitate ad Myſteria diuina pertractanda ſint ſemper, & vbique parati: quæ ad Sacramentorum adminiſtrationem pertinent, exactiſſimè calleant; libros ad proprium munus fructuosè obeundum apud ſe retineant, & aſſiduo ſtudio reuoluant; Vitam, ac mores ita inſtituant, vt quod verbis populum docent, opere confirment.

3. Diebus Dominicis, & feſtis de præcepto non omittant Parochi ſacroſanctum Miſſæ Sacrificium celebrare in propria Parochia, & pro populo orare: Quolibet die Lunæ pro defunctis Sacrum faciant, prout hactenùs conſueuerunt. *Trid. ſeſſ. 23. cap. 14.*

4. Iuxtà Parochiam habitent, & reſideant, nec ab ea vltra biduum abſfuturi, abſque noſtra licentia, & relicto priùs idoneo Sacerdote à Nobis approbando, qui eorum vices gerat, quouis prætextu diſcedere præſumant, ſub poena ſuſpenſionis ab officio, alijſque iuxtà S. Conc. Trid. decreta infligendis. *Trid. ſeſſ. 6. cap. 1. de reform. & ſeſſ. 23. de reform. cap. 1.*

5. In Eccleſijs, in quibus numeroſa eſt populi frequentia, tot Confeſſarios ex approbatis eſſe curent, quot ad confeſſiones ſuarum ouium commodè excipiendas ſufficere cognoſcant. In

Pa-

Pagis tempore Quadrageſimæ, & Aduentus, necnon & Iubilæi, vt liberiùs fideles propriam conſcientiam Confeſſarijs pandere poſſint, duos, vel plures ex approbatis à Nobis ad confeſſiones audiendas ex alienis Parochijs euocent, ſub pœna ſuſpenſionis ab officio.

Trid. ſeſſ. 23. de reform.

6. Erga pauperes, pupillos, orphanos, aliaſque miſerabiles perſonas ſpirituali, ac temporali miſeratione indigentes, curam paternam gerant. Aegrotos, præcipuè in vitæ diſcrimine conſtitutos, frequenter viſitent, & morti proximos maiori ſtudio; nam ſi aliquem abſque Sacramentis ob eorum negligentiam decedere contigerit, vltrà diuinam indignationem, grauiſſimis pœnis pro modo culpæ à Nobis punientur.

7. Exorciſmum ad expellendos Dæmones à corporibus obſeſſis, aut ad veneficia ſoluenda, cum conſcientia ab omni criminis macula purgata, magna cum humilitate, & fide, orationes, & ieiunia adhibendo, exerceant; Alios exorciſmos, præterquàm ab Eccleſia Catholica approbatos, nõ adhibeant, nec alio in loco, quàm in Eccleſia, niſi obſeſſus ægritudine grauetur, exorcizent, præſentibus tantùm honeſtis, & grauibus perſonis: gratis autem hoc charitatis officium exerceant. Alijs autem, quàm Parochis, abſque noſtra ſpeciali licentia exorcizare, aut

ſu-

ſuper infirmos legere, ſub pœna ſuſpenſionis omninò interdicimus.

8. Diſcordias, & diſſidia inter eos, qui in eorum Parochijs degunt, omni prudentia componere curent; vitia, corruptelas, abuſus, irrationabiles conſuetudines, ſedulò euellere ſtudeant; & ſi hoc præſtare ſe non poſſe nouerint, ad Nos deferant, vt opportunis remedijs, Deo adiuuante, tanto malo occurrere valeamus.

9. Super greges ſuos inuigilent, & diligentiſſimè inquirant, an intrà limites ſuæ Parochiæ degant concubinarij, illicitas mercaturas exercentes, vſurarij, ſimoniaci, alijque ſalutis æternæ immemores, aut in excommunicatione vltrà annum inſordeſcentes, Eccleſiaſticorum bonorum vſurpatores, & detentores, Virginum raptores, ſtupratores, adulteri, Coniuges, qui ſeparato thoro abſque Eccleſiæ iudicio indiuiduam vitæ conſuetudinem non retinent; & quos tales nouerint, ad bonam frugem, & per ſe ipſos, & Nobis admonitis, reducere curent.

10. Singulis menſibus ſtatum ſuarum Eccleſiarum Nobis fideliter referant, & ſcandala, quæ in eorum Parochijs vigent, eleemoſynas, quæ à fidelibus offeruntur, ac expenſas, quæ à procuratoribus ſuarum Eccleſiarum fiunt, & fidelium nomina, quos ſine Sacramentis deceſſiſſe nouerint, eorumque pias diſpoſitiones ſincerè

cerè enarrent, ſub pœnis arbitrio noſtro infligendis.

11. Eleemoſynarum quoſcunque quæſtores, ſine ſpeciali licentia à Nobis, ſeu Vicario noſtro Generali in ſcriptis obtenta, in eorum Parochijs non admittant, nec eis vllatenùs Indulgentias publicare, Reliquias oſtendere, & ſermones facere permittant.

Conc. Trid. ſeſſ. 5. de reſor. c. 2.

12. Benedictiones domorum ad præſcriptum Ritualis Romani cum aqua in benedictione fontis baptiſmalis ſanctificata, & priuſquàm illi ſacra olea miſceantur ſepoſita, per ſolos Parochos, vel alios Sacerdotes ab eiſdē approbatos, ſemel tantùm quolibet anno, nō tamen ante Sabbathum Sanctum, fieri volumus, & mandamus; Cæteris verò Clericis, tàm Secularibus, quàm Regularibus, ſub pœna ſuſpenſionis incurrendæ, ac alijs arbitrio noſtro infligendis, id omninò interdicimus.

C. in Sabbatho de cōſecr. diſt. 4.

13. Atteſtationes pro cauſis pietatem concernentibus gratis præſtent; In adſcribendo pios fideles alicui Sodalitati, vel Confraternitati eorum curæ ſubiectos, aut in interueniendo proceſſionibus, quæ ab ijſdem Confraternitatibus fiunt, nihil petant, aut accipiant, ſub pœna ſuſpenſionis ab officio.

14. Singulis menſibus die ipſis Parochis beneuiſa, præmonitis omnibus Sacerdotibus, &

alijs

alijs in ſacris Ordinibus conſtitutis,conferentiam Caſuum Conſcientiæ fieri curent, in qua diſcuſſis tribus caſibus in priori conferentia propoſitis, alij tres caſus in proxima futura conferentia diſcutiendi ab eiſdem proponantur.

CAPVT III.

De Canonicis, & Capitulo.

1. CAnonici, cum ad conſeruandam, augendamque Eccleſiaſticam diſciplinam præ cæteris teneantur, omni ſtudio curare debent, vt pietate, ac morum integritate in omnibus ſe ipſos præbeant exemplum bonorum operum, & ſuperiùs à Nobis præſcripta de vita, & honeſtate Clericorum, ipſi potiſſimùm, qui ſunt in altiorem, ac ſublimiorem officij, ac honoris gradum aſſumpti, diligenter exequantur. *Ad tit. c.2.*

2. Horas canonicas, aliaque diuina Officia, ad quæ pro munere tenentur,ſtudiosè, ac deuotè perſoluant, & in diuinis laudibus concelebrandis nedum corpus decentèr, & religiosè componant, ſed & animum ab exterioribus auocent, & ſe coram Deo ſiſtant, vt id verſetur *Caſſian.collat.23.c.7.*

in corde, quod profertur in ore. In Choro nemo priuatè, & ſubmiſſa voce Officium recitet, ſed omnes vno ore laudent nomen Domini.

3. Memores Diuinæ præſentiæ caueant à colloquijs, ac verbis inutilibus, ſed ſi quid dicere, vel reſpondere oportebit, citò, ac breuiter expediant, ac omnia diligenter, debitaq. veneratione expleant.

4. Cœremoniarum Magiſtro in ijs, quæ ad cœremonias pertinent, abſque vlla contradictione pareant, & Cœremoniale Romanum in omnibus diligenter obſeruent.

5. Et cum omnes Canonici, tàm noſtræ Cathedralis Eccleſiæ, quàm etiam Eccleſiarum Collegiatarum huius noſtræ Diœceſis, ad reſidentiam teneantur; idcircò apud eaſdem aſſiduè reſideant: abſentes verò ſine legitima cauſa à Nobis approbanda, ad formam Sacrorum Canonum, & Concilij Tridentini à Nobis punientur.

Seſſ. 24. de reſor. c. 12.

6. Præterea omnes prædictos Canonicos abſentes, quibuſcunque remiſſionibus, & colluſionibus excluſis, ſolita prouentuum, ac diſtributionum portione mulctari mandamus. Quod ſi doloſè dictam portionem perceperint, aut non ſoluerint, ſciant ſe ad reſtitutionem teneri.

Seſſ. eadem C. vnico de Cler. non reſident.

7. Punctatores fidelitèr, & diligentèr munus ſuum exequantur, ac ſine vlla perſonarum

acce-

acceptatione ſingulorum abſentiam obſeruent, & punctis notent, & antequam prædictum munus exercere incipiant, iuramentum in manibus noſtris, ſeù Vicarij noſtri Generalis præſtent ſe legitimè illud executuros. Alioquin ſi deliquerint in officio, vltrà obligationem reſtituendi quod eorum culpa præſentibus non accreuit, vel iniuſtè notatis decreuit, pœnis periurij, alijſque Nobis arbitrarijs punientur.

8. Vt autem Punctatorum æquitas, aut dolus pateat, teneantur ipſimet ſingulis menſibus notam punctationum ad Capituli Camerarium afferre, vt illam exequi, & prouentus ex abſentium punctis inter præſentes diſtribuere valeat, aut Nos certiores reddere.

9. In Capitulo res deliberandas modeſtè proponant; vanis, aut obſtinatis diſceptationibus ne contendant; iurgia, & iniurioſa verba procul ablegent, ſed miti ſermone in vtilitatem Eccleſiæ, quam vnicè præ oculis habeant, propriam ſententiam proferant. Quod ſi quis contumelijs, aut alio quouis modo alium offendere auſus fuerit, pro modo culpæ ſeuerè à Nobis punietur.

CAPVT IV.

De Regularibus.

Ad Coloſs. cap.1. 1. Regularis vitæ profeſſores, quos in partem ſortis Sanctorum vocauit *1.Ad Tim. cap.4.* Deus, ità vitam inſtituere, moreſque componere ſtudeant, vt exemplum ſint cæteris fidelibus in verbo, in conuerſatione, in fide, in omni opere bono fructificantes, vt Nos eorum miniſterio adiuti, concreditum Nobis gregem ſalubriùs regere valeamus. *Ad Coloſs. cap.1.*

2. Singuli è Conuentibus non exeant, nec incedant; habitum, qui religioſam paupertatem, ac modeſtiam redoleat, gerant; ſecularibus negotijs non ſe immiſceant, & in omnibus, quantum humana fragilitas patitur, irreprehenſibiles eſſe curent. Munus Confeſſarij, niſi à Nobis approbati, non exerceant, nec ſuper ægrotos legant, ac omnia in hac noſtra Diœceſana Synodo ſancita, quantum ad ipſos attinet, exequi non omittant: Exteros Sacerdotes, ſine noſtra, aut noſtri *Seſſ.23.decret. de obſeruan.* Vicarij Generalis licentia, in eorum Eccleſijs Miſſas celebrare non ſinant. In Monaſterijs, ſeù Conuentibus, ad præſcriptum S.Concil.Trid. vbi

com-

commodè fieri queat,lectio Sacræ Scripturæ habeatur. *Trid.ſeſſ.5. de refor.c.1.*

3. Extra clauſtra degentes ſi deliquerint, ex ipſius Concilij Tridentini decreto, quocunque ſui Ordinis priuilegio non obſtante, nouerint ſe à Nobis ſecundum Canonicas ſanctiones puniendos; In clauſtris verò degentes, ſi extra illa ità notoriè deliquerint, vt populo ſcandalo ſint,ab eodem Superiore intra tempus à Nobis præfigendum puniantur, & de punitione Nos certiores reddant, ſin minùs delinquentes pro delicti grauitate à Nobis punientur. *Seſſ. 6. de reform. c.3.* *Seſſ. 25. c. 14. de Reg.*

4. Cenſuras,& interdicta à Nobis promulgata,quotieſcunque requiſiti fuerint, in eorum Eccleſijs promulgent. Ad publicas proceſſiones vocati,accedere teneãtur. In die Sabbathi Sancti campanas haud pulſent antequàm pulſauerit Cathedralis Eccleſia,ſub pæna interdicti incurrendi.Corpora defunctorum efferre nõ audeant, niſi præſens ſit proprius defuncti Parochus. *Seſſ. eadem cap. 12. de Regul.* *Ibid. c. 13. de Regul.*

5. Moniales,abſque expreſſa licentia Sacræ Congregationis,iuxta Decreta eiuſdem S.Congregationis per Sixtum V. & Vrbanum VIII. approbata,alloqui non audeant. Ad quorum præſcriptum quatèr quidem in anno, ſed extra tempus Aduentus,Quadrageſimæ,Vigiliarum, feriæ ſextæ, Sabbathi, ac feſtorum de præcepto, & præuia noſtra in ſcriptis licentia, eas dumtaxat *Con. Conc. 1590. ſub Sixto V. & 1623. ſub Vrb.8.*

xat, quæ in primo, vel ſecundo conſanguinitatis gradu ſibi coniunctæ fuerint, alloqui permittimus; alioquin contra huiuſmodi formam decreti alloquentes, nouerint ſe, præter pœnas priuationis officiorum, culpam etiam læthalem incurrere, etiamſi per quodcunque modicum temporis ſpatium cum eiſdem loquantur.

Eadem ſub Clem. IX. de an. 1669. die 11. Maij.

6. In paruis Conuentibus degentes, in quibus ob exiguum numerum Religioſorum perfecta clauſtralium inſtitutionum obſeruantia eſſe nequit, cum ex Apoſtolicis decretis noſtræ Iuriſdictioni omninò ſubiecti ſint, præſcripta in eiſdem decretis, ac pluribus reſponſis Sacræ Congregationis ſuper Statu Regularium ad illorum interpretationem emanatis, diligenter obſeruent. In eiſdem Conuentibus enixè mandamus, vt ſex ſaltem Religioſi probatæ vitæ, ex quibus quatuor ad minùs Sacerdotes ſint maturæ ætatis, re ipſa alantur, ſub pœnis in eiſdem decretis contentis.

Decr. Sac. Cong. ſuper ſtat. Regul. approbat. ab Innocen X. editum 10. Feb. 1654. Declarationes eiuſdem S. Congr. ab Alex. VII. approbatæ.

CAPVT V.

De Monialibus.

1. VT Sanctimoniales, quæ abdicato ſeculo caſtitatem Deo vouerunt, dignè ambulare valeant vocatione, qua vocatæ ſunt, ac omnia amoueantur impedimenta, quæ ſanctum ipſarum propoſitum à ſpiritualium rerum cogitatione auertere poſſunt, quin ea, qua debent ſanctitate Chriſto Sponſo inſeruire poſſint, vltra ea, quæ in Prædeceſſorum noſtrorum Synodis, & in actu noſtræ viſitationis pro vnius cuiuſque Monaſterij Monialibus ſancita fuere, infraſcripta diſtrictè obſeruari mandamus. *Ad Epheſ. cap. 4.*

2. Conſtitutiones, diſpoſitiones, ac decreta de Sanctimonialium clauſura ſeruanda, conſeruanda, ac reſtituenda, hactenùs à Summis Pontificibus promulgata, & à Sacro Concilio Tridentino præſcripta, inuiolabiliter obſeruent. Nulla Monialis temerario auſu, Diabolicoque ſpiritu ducta, clauſuram violare præſumat, nec quiſpiam intra Monaſterij ſepta abſque noſtra in ſcriptis licentia introire audeat, ſub pœna excommunicationis ipſo facto incurrendæ Summo Pontifici reſeruatæ, alijſque pœnis arbitrio no- *Trid. ſeſſ. 25. de Regul. c. 5.* *Ibidem B. Pius V. Cõſtit. quæ incipit Circa Paſtoralis. & Conſtit. quæ incipit Decori.*

noſtro rigoroſiſſimè infligendis. Pueros etiam, vel puellas, cuiuſcunque ſint ætatis, intra clauſuram admitti ſtrictiſſimè interdicimus.

3. Obtinentes licentiam ingrediendi clauſtra Monialium ex cauſa neceſſaria, nonniſi de die ingredi permittimus, ac ſemper duabus ex ſenioribus Monialibus aſſociãtibus, recto tramite ad locum deſtinatum pergant, & eadem via reuertantur, nec per Monaſterium diuagentur.

4. Nemo, cuiuſcunque gradus, ſtatus, & conditionis ſit, ſine noſtra licentia in ſcriptis concedenda, ad Monaſterij Collocutoria, crates, & rotas, Moniales allocuturus, ſub quouis prætextu accedere præſumat, ſub pœna excommunicationis, alijſque arbitrio noſtro iniungendis; exceptis tamen in primo, & ſecundo conſanguinitatis gradu coniunctis, temporibus tamen non prohibitis, dummodò cum alijs, quàm cum conſanguineis non loquantur.

S. Congreg. Regul. 15. Ian. & 15. Mar. 1656.

5. Clauſuræ ianua pro ijs introducendis, ſiue educendis, quæ per rotas educi, ſeù introduci poſſunt, non aperiatur, nec ex ea vlla ex Monialibus alloqui audeat. Duabus ſeris, & clauibus diuerſis, altera quidem interiùs, alia verò exteriùs, eadem ianua claudatur, quæ de nocte penès Abbatiſſam aſſeruentur.

In

6. In feneſtris collocutorijs crates ſint ità ſpiſſæ, & ſtrictæ, vt nec puellæ manus per foramina tranſmitti poſſint.

7. Ad feneſtellam Confeſſionis affixæ ſint duæ laminæ ferreæ minutis foraminibus perforatæ, vt in actu Confeſſionis ſolùm audiantur, non tamen aſpiciantur Moniales. Clauis cuſtodiæ Sanctiſſimi Sacramenti, & feneſtellæ, per quam Sacramentum Monialibus diſpenſatur, à Sacerdote, ſeù Confeſſario, ad quem ſpectat huius Sacramenti miniſtratio, non verò à Monialibus retineatur. *Con. Epiſc. 1592.* *Con. Epiſc. in Valliſoletana 12. Ianu.1604.*

8. Nulla Monialis priuatas Miſſas, etiam proprijs expenſis, abſque noſtra licentia ex legitima tantùm cauſa concedenda, celebrare facere audeat ex Conſtit. Clem. VIII. *Cle. VIII. apud Gau. in addit. ad Manual.*

9. Confeſſarius Monialium nunquàm Monaſterij ſepta ingrediatur, niſi ad Sacramenta infirmis adminiſtranda, & tunc ſemper ſuperpelliceo, & ſtola indutus, aſſociatus à duabus ex ſenioribus deputatis, recto tramite ad infirmæ cubiculum pergat, nec ad aliam Monaſterij partem ſe conferat; Confeſſiones è conſueta Sede in loco Eccleſiæ conſpicuo collocata ſemper excipiat. *Alex. VII: conſt. Felici Sacr. Virg. §. 5. in ord. Bull. 153.*

10. Bis, vel tèr in anno ad præſcriptum Sac. Concil. Trid Abbatiſſa Monaſterij Nos, vel noſtrum Vicarium Generalem requirere teneatur *Trid. ſeſſ. 25. de Regul. & Monial. c. 10.*

P pro

Con.Regul. 2.Iul.1589 decr.35. pro Confeſſarij extraordinarij deputatione, coram quo omnes accedere teneantur, ſaltem ad ſuſcipiendam benedictionem, ſi confiteri noluerint. Tempore, quo extraordinarius Confeſſor fungitur officio ſuo, ſe abſtineat ordinarius ad confeſſiones audiendas accedere.

Greg. XV. Conſtit.quæ incipit Inſcrutabili in ord.Bul.18. 11. Adminiſtratores, & Oeconomi bonorum Monaſterij, ea, qua decet fide, & diligentia huiuſmodi munus exercere curent, & ſingulis annis rationes adminiſtrationis coram Nobis reddant, iuxta Conſt.Greg.XV.

Con.Regul. 2.Iul.1585 diſt.28. 12. Quodcunque negocium, aut particulare intereſſe cuiuſuis Monialis nòn pertractetur cum alijs Aduocatis, Procuratoribus, Sollicitatoribus, Exactoribus, alijſque negociorum geſtoribus, quàm cum ſolitis pro communibus negocijs Monaſterij deputatis.

Seſſ.25.cap 18. de Regul. 13. Nouerint denique omnes, pœnam excommunicationis ipſo facto incurrere ex Concil Trid. ſanctione quaſcunque perſonas, cuiuſcunque qualitatis, & conditionis fuerint, etiam clericali, & regulari dignitate fulgentes, ſi quomodocunque coegerint aliquam Virginem, vel Viduam, aut aliam quamcumque mulierem ad ingrediendum Monaſterium, vel Religionis habitum ſuſcipiendum, aut profeſſionem emittendam. Vlterius omnes alij, qui auxilium, fauorem, præſentiam, conſenſum, & auctoritatem

tatem

tatem interpoſuerint; ſiue è contra ſanctam Virginum, aut aliarum mulierum voluntatem habitum regularem ſuſcipiendi, ſeu voti emittendi, quoquomodo ſine iuſta cauſa impedierint. Ideo ad regularem habitum non recipiantur, nec ad profeſſionem admittantur, niſi priùs per Nos, aut per noſtrum Vicarium Generalem, vel alium à Nobis deputatum, illarum voluntas diligenter exploretur.

Trid. ſeſſ. 25. cap. 17. de Regul. & Monial.

CAPVT VI.

De Bizzochis, ſeu Tertiarijs.

1. MVlieres extra clauſuram degentes, quæ habitum Religionis geſtare cupiunt, vulgò Tertiariæ, ſeù Bizzochæ nuncupatæ, vt in propoſito cordis permanere in Domino poſſint, & ne quis eas ſeducat vllo modo, qualitates in Conſtit. Concil. Lateranen. ſub Leone X. ac decretis Sac. Congreg. Cardinalium negocijs Epiſcoporum, & Regulariũ præpoſitorũ habeant; videlicet, ſint probatæ vitæ, ac bonis moribus præditæ, in ætate ſaltem quadraginta annorum conſtitutæ, quæ de proprio habeant vndè ſufficienter viuere poſſint: cum alijs viris, quàm cum conſanguineis, vel affinibus in pri-

Act. c. 11. Ad Theſſ. cap. 2. Con. Lateranen. ſub Leone X. ſeſſ. 21. C. Epiſc. & Regul. die 20. Decem. 1616.

mo tantum gradu ſibi coniunctis, non inhabitent, præuia tamen noſtra, ſeu noſtri Vicarij Generalis licentia, poſtquam de prædictis omnibus per diligens examen conſtiterit, in ſcriptis concedenda.

2. Huiuſmodi habitum de licentia noſtra deferentes emiſſa profeſſione, omninò à velo ſuper caput, quod Superiectum vocant, & à pectorali, quod vulgò dicitur Sotto gola, & à Patientia abſtineant, ſub pœna excommunicationis, alijſque arbitrìo noſtro infligendis.

CAPVT VII.

De Confraternitatibus, & Sodalitijs.

1. CVM Laicorum Sodalitates ad populi mores componendos, & pietatis religionem eorum animis ſuauiter inſinuandam fuerint ſanctè, & laudabiliter inſtitutæ, cuiuslibet Sodalitatis Confratres charitate fraternitatis inuicem diligentes, honore præuenientes, ſpiritu feruentes, orationi inſtantes, miſericordiæ operibus, ac Sacramentorum frequentia in viam Domini proficientes, Deo placere,

Ad Rom. cap 12.

cere,

cere, ac vberrimos æternæ ſalutis fructus parere ſtudeant.

2. Conſtitutiones, & Statuta nulla habeant, aut condant, niſi priùs à Nobis examinata, atque approbata fuerint. Quæ alijs Sodalitatibus non ſunt aggregatæ, aggregari curent, vt conceſſas primarijs Archiconfraternitatibus Indulgentias participare poſſint. *Conſt. Clemen. VIII. quæ incipit Quæcunque*

3. Nouæ Confraternitates cum vſu ſaccorum etiam à Regularibus, ſine noſtra expreſſa licentia, & antequam à Nobis eorum Statuta comprobentur, minimè inſtituantur. *C. Episc. 6. Dec. 1616.*

4. Officiales Statuta, & Conſtitutiones Sodalitatis cuilibet oſtendant, antequam quis in Sodalium numerum recipiatur, & de omnibus ad Sodales ſpectantibus plenè inſtruant, vt quilibet muneri ſuo ſatisfacere poſſit.

5. In Confratrum numerum non recipiantur qui Doctrinam Chriſtianam ignorant, facinoroſi, publici peccatores, vſurarij, concubinarij, & infames; imò ſi tales efficiantur, poſtquam adſcripti fuerint, à Sodalitate arceantur.

6. Officialium electio, omni humana ratione poſtpoſita, quotannis ſecretis ſuffragijs coram Parocho, ſeu alio à Nobis deputando, fiat.

7. In proceſſionibus Confratres, talaribus ſaccis induti, bini, ac modeſti incedant; præ

cæteris

cæteris verò ſilentium, deuotionem, ac debitum ordinem ſeruent.

8. In ipſorum Oratorijs, ſeù Cappellis profana non habeantur colloquia; nugæ, & ſcurrilia non peragantur, ſed orationibus, & pietatis exercitijs ſine ſtrepitu attentè, & reuerentèr vacent. In feſtiuitatum celebrationibus, Confraternitatis bona inutilibus expenſis non diſſipentur, ſub pœna ſoluendi de proprio.

Conc. Trid. ſeſs. 22. de reſor. c. 9. 9. Rationem eorum adminiſtrationis Oeconomi omnium Confraternitatum, & Sodalitatum, etiam in Eccleſijs Regularium exiſtentium, quotannis Nobis reddant, & qui debitores remanſerint, infra duos menſes ſoluere, & omninò ſatisfacere teneantur, ſub pœna vnc. quinque eidem Sodalitati applican. & inhabilitatis ad officia, & dignitates in eadem Sodalitate obtinendas.

10. Pia legata cum onere celebrationis Miſſarum, deſponſationis puellarum, ſeu quocunque alio, ſine noſtra expreſſa licentia non recipiant, ſub pœna interdicti, alijſque Nobis arbitrarijs.

11. Eleemoſynæ Confraternitatibus, & Sodalitatibus, ſiue per ſuos quæſtores de noſtra licentia quæſitæ, ſiue à pijs fidelibus oblatæ, diligenter coram Parocho, ſeu alio à Nobis deputando, adnotentur.

Vt

12. Vt autem bona, & redditus Confraternitatum conſeruentur, quælibet Confraternitas habeat librum, in quo diſtinctè bona omnia, redditus, legata pia, & onera omnia deſcribantur; necnon habeant inuentarium omnium iocalium Confraternitatis in eorum Archiuio diligenter aſſeruan. Cœterum omnia de rebus Eccleſiæ conſeruandis, earumque recta adminiſtratione à Nobis præſcripta, diligenter, & inuiolabiliter obſeruent.

CAPVT VIII.

De Examinatoribus Synodalibus.

1. NE ad curam animarum, quas Chriſtus acquiſiuit Sanguine ſuo, admittantur indigni, ſed ſolummodò doctrinæ, ſcientiarumque habentes neceſſaria requiſita, vt potentes ſint in doctrina ſana exhortari, & eos, qui contradicunt redarguere, Sacroſanctum Tridentinum Concilium decreuit, vt in Dioeceſana Synodo Examinatores Synodales ab Ordinario proponantur, ab eaque probentur, ex quibus ſaltem tres, cum eodem, ad Parochiales Eccleſias concurrentium examen diligenter perficiant.

Act. cap. 20

Ad Tit. c. 1

Trid. ſeſſ. 24. de reform. c. 18.

Pro-

2. Propterea infraſcriptos Examinatores pro concurſu Parochialium eligimus, & deputamus, qui ex eiuſdem Concilij præſcripto curare teneantur, ſe, quacunque humana affectione poſtpoſita, fideliter munus iniunctum executuros; quod idem præſtent quoties ad examinandum accedunt.

3. Examinandos ante examen quid ſit reſpondendum nullatenùs doceant, ſub poena periurij; Nec quidquam prorsùs occaſione huius examinis, nec anteà, nec poſteà accipere audeant; alioquin vitium ſimoniæ tàm ipſi, quàm alij dantes incurrent.

4. Inutilibus, ac implicatis quæſtionibus examinandos non vexent, ſed quæ ad munus Parochi ritè exercendum ſpectant, clarè, & diſtinctè proponant, ac de eorum vita, & moribus, virtutibus Chriſtianis, quibus pollere debent, diligenter inquirant. Peracto examine, ſecretis ſuffragijs quos idoneos repererint approbent, ex quibus quem magis aptum, & idoneum duxerimus, eligere, quantùm in Nobis erit, curabimus.

Exa-

Examinatores Synodales ſunt:

Admod.Reu. D.Ludouicus Famucellus S.T. & I.V.D. Canonicus, Sanctiſs.Inquiſitionis Aſſeſſor, Vicarius Generalis.

Adm.Reu.D.Michael Bonicius I.V.D. Archidiaconus.

Adm.Reu.D.Ioannes Antonius Cauchius S. T. & I.V.D.Decanus.

Adm.Reu.D.Alexander Bologna I.V.D. Canonicus.

Adm.Reu.D.Dominicus Attard S.T.& I.V.D. Canonicus.

Adm.Reu.D.Petrus Gurgiun I. V. D. Canonicus.

Adm.Reu.D.Saluator Teuma I. V. D. Canonicus.

Adm.Reu.D.Thomas Vella S.T. D.Coadiutor Canonici D.Petri Riſtri.

Adm.Reu.D.Marianus Haxac I.V.D.Coadiutor Theſaurarij.

Adm.Reu.Abb.D.Ignatius Conſtantius I.V.D. Coadiutor Canonici D. Antonini Teſtaferrata.

Reu.D.Io.Maria Barbara S.T.D.Parochus Burmulæ.

Reu.D.Simon Schembri S.T.D. Præpoſitus Oratorij Ciuitatis Sengleæ

Adm.Reu Fr.Abbas Dauid Coccus de Palmerijs Prothon.Apoſt.I.V.D. Ordinis S.Io.Hieroſolymitani Frater Cappellanus, Commendatarius S Petri Caſtellani.

Reu.Fr.Ioſeph Sola S. T. D. Ordinis prædicti Fr.Cappellanus.

Reu.Fr.Franciſcus Attardus S. T. Magiſter, Ordinis Prædicatorum.

Reu.Fr.Petrus Hagius S.T.D. Baccalaureus Ordinis Prædicatorum.

Adm.Reu.Fr.Carolus Zirafa S.T. Magiſter, Ordinis Minorum Conuentualium, Prouincialis Siciliæ.

Reu.Fr.Auguſtinus Sapianus S. T. M. Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini.

Reu.Fr.Ioannes Petrus Grec S. T. M. Ordinis Carmelitani.

Reu.P.Ioannes Maria Vella S. T. P. Societatis Ieſu.

CAPVT IX.

De Iudicibus Synodalibus.

1. CVM ex Sacri Concilij Tridentini ſanctione teneamur in præſenti Synodo nominare, & deputare perſonas aptas, & idoneas in Iudices, quibus cauſæ Eccleſiaſticæ, ac ſpirituales, & ad Forum Eccleſiaſticum pertinentes delegentur (ex quibus etiam Regulares, iuxtà Conſt. Gregorij XV., pro ſuis priuilegijs tuendis Conſeruatores eligere teneantur, quorum electionem canonicè, & legitimè factam Nobis intrà duos menſes à dicta electione ſignificare curent): Ideò in Iudices Synodales eligimus, & nominamus,

Seſſ. 25. de refor. c. 10.

Conſtit. de conſeru. quæ incipit Sanctiſſimis de anno 1621.

Adm. Reu. D. Ludouicum Famucellum S. T. & I. V. D. Canonicum, Sanctiſſimæ Inquiſitionis Aſſeſſorem, Vicarium Generalem.

Adm. Reu. D. Michaelem Bonicium I. V. D. Archidiaconum.

Adm. Reu. D. Ioannem Antonium Cauchium S. T. & I. V. D. Decanum.

Adm. Reu. D. Ioannem Mariam Zahram I. V. D. Cantorem, & noſtrum Prouicarium.

Adm.Reu.D.Ioannem Franciſcum Xeberras I.V.D.Theſaurarium.

Adm.Reu.D.Ioannem Baptiſtam Deſayn I.V.D.Archipræsbyterum.

Adm.Reu.D.Paulum Antonium Borgium I.V.D.Canonicum.

Adm.Reu D.Alexandrum Bologna I.V.D.Canonicum .

Adm.Reu.D.Hieronymum Piſcopum I.V.D. Canonicum.

Adm.Reu.D.Philippum Muſcatum I. V. D. Canonicum .

Adm.Reu.D. Ioſephum Deſayn I.V.D. Canonicum .

Adm.Reu.D.Ioannem Antonium Cangialanza I.V.D.Canonicum.

CAPVT X.

De Teſtibus Synodalibus.

1. CVM ex Nobis ipſis boni Paſtoris munus explere non ſimus ſufficientes, ſed ſufficientia noſtra ex Deo ſit ; quæ per tot loca diuerſa noſtræ Diœceſis intueri non poſſumus, per vigilantes ſaltem oculos piorum , pru-

Ad Corint. cap.3

prudentum, ac Eccleſiaſticæ diſciplinæ conſeruandæ ſtudioſorum hominum inueſtigare debemus. Idcircò Innocentij Tertij decretis in Concilio Lateranen. editis inhærentes, infraſcriptos Teſtes Synodales conſtituimus, qui non ordine Iudiciali, ſed diſcretè procedendo, diligenter inquirant quæ correctione, vel reformatione indigeant, & ea fideliter ad Nos perferant, vt opportunis remedijs occurrere valeamus.

Cap. Sicut olim de accuſat.

2. Et vt laudabiliùs commiſſo fungantur officio, omni diligentia inuigilent, ac inquirant:

An piæ fidelium diſpoſitiones ritè ad præſcriptam teſtatorum mentem adimpleantur.

An Capitula Horas Canonicas, aliaque diuina Officia ſanctè, & deuotè perſoluant.

An Parochi, & alij curam animarum habentes Dominicis, & feſtis diebus populum in Fidei myſterijs, & neceſſarijs ad ſalutem inſtruant, ac Sacramenta ritè, & diligentèr omnibus adminiſtrent, & an eorum incuria aliquis ſine Sacramentis deceſſerit.

An Clerici Conſtitutiones vitam, & honeſtatem Clericorum concernentes exactè obſeruent.

An in hac noſtra Dioeceſi adſint publici ſacrilegi, blaſphemi, cõcubinarij, adulteri, inceſtuoſi, vſu-

vſurarij, vel Coniuges ſeparatim commorantes, alijque cum ſcandalo viuentes.

Denique an hæ noſtræ Conſtitutiones Synodales, vt par eſt, inuiolatè ſeruentur.

Teſtes autem Synodales ſunt.

Adm.Reu.Saluator Teuma I. V. D. Canonicus Cathedralis Eccleſiæ.
D.Franciſcus Vella de Rabato.
D.Maximilianus Balſanus de Valletta.
D.Carolus Colonia de Valletta.
D.Lucas Ciantar de Victorioſa.
D.Michael Haxiac de Burmula.
D.Marcus Parmiſciano de Senglea.
D.Ioſeph Haſciſcia de Curmi.
D.Lucas Mifsud de Naſciaro.
D.Sebaſtianus Farmoſa de Zurrico.
D.Ioannes Maria Paci de Zebugi.
D.Paſchalis Zahra de Zeitun.
D.Lazarus Camillerius de Inſula Gauli.

Formu-

Formula Iuramenti in manibus Illuſtriſs. & Reuerendiſs. D. Epiſcopi per ſupraſcriptos Teſtes Synodales in Synodo præſtiti.

Ego N. Teſtis Synodalis, ab Illuſtriſs. & Reuerendiſs. D. Epiſcopo nominatus, promitto, ſpondeo, & iuro, quod à modò in antea quicquid noui aut audiui, aut poſtmodùm inquiſiturus ſum, quod contra voluntatem Dei, & rectam Chriſtianitatem in Diœceſi, vel Regione mihi commiſſa factum ſit, vel faciendum erit, ſi in diebus meis euenerit tantùm, vt ad meam cognitionem quocunque modo deueniat, ſi ſciuero, aut indicatum fuerit mihi Synodalem Cauſam eſſe, & ad miniſterium Illuſtriſs. & Reuerendiſs. D. Epiſcopi pertinere; quod ego nec propter timorem, nec propter præmium, nec propter parentelam vllatenùs celabo Illuſtriſs. Epiſcopum, aut eius Miſſum, cui hoc inquirere iuſſerit. Sic me Deus adiuuet, & hæ Sanctorum Reliquiæ.

Ex Maſobr. de Synod & ex Barboſ. de offic. & poteſtat. Epiſc. p. 3. in Formul. Epiſc.

CA-

CAPVT XI.

De Foro Eccleſiaſtico, eiuſque Officialibus.

1. VT Forum noſtrum Iudiciale qua decet integritate, & æquitate regatur, eiuſque Officiales miniſterium ſuum impleant, controuerſias omnes, quantùm poſſunt, amicabiliter componere ſtudeant: quod ſi id aſſequi nequiuerint, quanta fieri poterit breuitate, re tamen benè, & maturè diſcuſſa, terminare curent. Cauſas leues, quæ ſummam vnc. quatuor non excedunt, ſine ſtrepitu, & figura iudicij, ſola facti veritate inſpecta, dirimant. Nulla perſonarum habita ratione iuſtitiam adminiſtrent: pauperibus, & miſerabilibus gratis ius reddant, & à muneribus, ac donis, quæ à recto iudicandi tramite deuiare faciunt, abſtineant.

Ad Tim. 4.

2. Ne Eccleſiaſticæ Cenſuræ à fidelibus contemnantur, & perniciem potiùs afferant, quàm ſalutem, Excommunicationes illæ, quæ literis monitorialibus ad effectum reuelationis comminantur, nonniſi re, vti pergraui, maturè conſiderata, decernantur.

Trid. ſeſſ. 25. de reform. c. 3.

3. Abſolutionis à iuramento ad effectum tan-

tantùm agendi, non verò excipiendi concedantur.

4. Sequeſtra, empara, eleuationes, & impedimenta, nonniſi inſpectis publicis documentis, illiſque exhibitis, relaxentur.

5. Notarij, ſeù Actuarij, cæterique alij Officiales, à litigantibus, ſeù cauſas quaſcunque in noſtra Curia habentibus, nihil exigant, petant, & recipiant vltrà mercedem ſtatutam in Taxa, quam in Tabella in Archiuio noſtro appenſa in loco omnibus conſpicuo detineri mandamus, ſub pœna exacti, ſeù recepti duplum ſoluendi, alijſque arbitrio noſtro infligendis.

6. Informationes, proceſſus, inſtrumenta, & quaſcunq. alias ſcripturas ad Curiam noſtrã ſpectantes, delere, comburere, ſupprimere, ſeu quauis alia ratione occultare non audeant, nec minùs ſcripturas, ſiue proceſſus originales, ſine noſtra, aut noſtri Vicarij Generalis licentia, extrahere, aut alijs tradere audeant, ſub pœna excommunicationis, alijſque arbitrio noſtro infligendis.

7. Omnium ſcripturarum, proceſſuum, & actorum, quæ in Archiuio noſtro conſeruantur, diſtinctum, & exactum Inuentarium infra ſex menſes confici mandamus, in quo quolibet bimeſtri adnotentur proceſſus, & ſcripturæ, quæ in dies fiunt.

8. Nemo Iuriſdictionem Eccleſiaſticam, vel Officiales noſtros, & noſtræ Curiæ inſeruientes, directè, vel indirectè, ſub quouis prætextu, in exequendis mandatis ad prædictam Iuriſdictionem ſpectantibus impedire audeat, ſub poena excommunicationis ipſo facto incurrendæ, Sanctæ Sedi reſeruatæ.

CAPVT XII.

De diebus Ferialibus, in quibus Curiæ vacant.

IANVARIO.

17. S. Antonij Abbatis, & Confeſſoris.
20. SS. Fabiani, & Sebaſtiani Mart.
21. S. Publij Epiſc. & Mart. Inſulæ Patroni, ac Principis.

FEBRVARIO.

3. S. Blaſij Epiſc. & Mart.
4. S. Agathæ Virginis, & Martyris, Patronæ.
10. S. Scholaſticæ Virginis.
22. Cathedræ Sancti Petri Apoſtoli.

MAR-

MARTIO.

7. S.Thomæ Aquinatis Confeſs. & Eccleſiæ Doct.
12. S.Gregorij Papæ, & Confeſs. & Eccleſiæ Doct.
20. S.Ioachim Patris B.M.V.
21. S.Benedicti Abbatis.
Omnes Feriæ ſextæ dicti menſis.

APRILI.

23. S.Georgij Martyris.
25. S.Marci Euangeliſtæ.

MAIO.

6. S.Ioannis ante Portam Latinam.
8. Apparitionis Sancti Michaelis Archangeli.
12. S.Philippi Argirienſis Confeſſoris.

IVNIO.

12. S.Barnabæ Apoſtoli.
13. S.Antonij de Padua Conf.
Octaua Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli.
Feriæ Meſſium, ab octaua die menſis Maij, vſque ad' Vigiliam Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli incluſiuè, qui-

bus tamen, vtpotè introductis in hominum vtilitatem, renunciari poteſt.

I V L I O.

2. Viſitationis B. Mariæ Virginis.
14. S. Bonauenturæ Epiſc. & Confeſs. & Eccleſ. Doct.
16. S. Mariæ de Monte Carmelo.
31. S. Ignatij Loyolæ Confeſs. Societatis Ieſu Fundatoris.

A V G V S T O.

1. S. Petri ad Vincula.
2. S. Mariæ ad Portiunculam.
4. S. Dominici Confeſſoris.
5. S. Mariæ ad Niues.
6. Transfigurationis Chriſti Domini.
16. S. Rocchi Confeſſoris.
28. S. Auguſtini Epiſc. & Confeſs. & Eccleſiæ Doct.
29. Decollationis S. Ioannis Baptiſtæ.

S E P T E M B R I.

4. S. Roſaliæ Virginis Panorm.
10. S. Nicolai de Tolentino.
14. Exaltationis Sanctæ Crucis.
27. SS. Coſmæ, & Damiani Mart.
30. S. Hieronymi Confeſs. & Eccl. Doct.

OCTO-

OCTOBRI.

2. SS.Angelorum Cuſtodum.
4. S.Franciſci Confeſſoris.
15. S.Thereſiæ Virginis.
18. S.Lucæ Euangeliſtæ.
21. S.Vrſulæ Virg.& Martyris.

NOVEMBRI.

2. Dies Commemorationis omnium Defunctorum.
6. S.Leonardi Confeſſoris.
11. S.Martini Epiſcopi, & Confeſſoris.
21. Præſentationis B Mariæ Virginis.
25. S.Catharinæ Virginis, & Martyris.

DECEMBRI.

3. S.Franciſci Xauerij Confeſſoris.
4. S.Barbaræ Virginis, & Mart.
6. S.Nicolai Epiſcopi, & Confeſſoris.
7. S.Ambroſij Epiſc. & Confeſs. & Eccleſiæ Doct.
13. S.Luciæ Virginis, & Martyris.

A Vigilia Natiuitatis Domini incluſiuè, vſque ad feſtum Epiphaniæ, cum duobus ſequentibus.

Item à feria quinta Carnispriuij ante Domini-

cam

cam Quinquageſimæ, vſque ad diem Cinerum incluſiuè.

Item à feria ſecunda maioris hebdomadæ, vſque ad feriam ſecundam poſt Dominicam in Albis incluſiuè.

Item per tres dies Rogationum.

Item per octauam Corporis Chriſti.

CAPVT XIII.

De diebus, in quibus Canonici hebdomadarium à primis Veſperis in Cathedrali noſtra agere tenentur.

Obſeruetur ſequens Tabella, incipiendo à die 1. Iulij huius anni 1680.

1. Feria ſecunda Don Xauerius Balſanus.
2. Feria tertia Don Alexander Bologna.
3. Feria quarta Don Hieronymus Piſcopo.
4. Feria quinta Don Ioſeph Deſayn.
5. Feria ſexta Don Saluator Theuma.
6. Sabbatho Don Paulus Mallia.

Fe-

8. Feria ſecunda Don Ioannes Maria Zahra Cantor.
9. Feria tertia Don Petrus Riſtrius.
10. Feria quarta Don Antoninus Teſtaferrata.
11. Feria quinta Don Ludouicus Famucellus.
12. Feria ſexta Don Dominicus Attardus.
13. Sabbatho Don Petrus Gorgion.

15. Feria ſecunda Don Matthæolus Xeberras.
16. Feria tertia Don Antonius Cangialanza.
17. Feria quarta Don Franciſcus Xeberras Theſaurarius.
18. Feria quinta Don Philippus Muſcat.
19. Feria ſexta Don Michael Bonicius Archidiaconus.
20. Sabbatho Don Ioannes Antonius Cauchius Decanus.

Et ita proſequatur, reaſſumendo ordinem.

In ſingulis autem Dominicis diebus quilibet Canonicus hebdomadarium agat iuxta antianitatis ſeriem, prout hactenus obſeruatum eſt.

Don

Don Ioannes Baptiſta Deſayn, & Don Paulus Antonius Borg ab hebdomada eximuntur ob ſuas ſpeciales obligationes.

Taxa Generalis Iurium Parochialium pro Exequijs, Miſſis, Diuinis Officijs, ac alijs, de quibus infra.

Pro Miſſa cantata cum primis, & ſecundis Veſperis, tar. octo.

Pro primis Veſperis, & Miſſa cantata intra Parochialem, & in Eccleſijs habitationis tar. ſex.

Pro primis Veſperis, & Miſſa lecta intra Eccleſiam Parochialem, & in Eccleſijs habitationis tar. quatuor.

In Eccleſijs autem Ruralibus, niſi fuerit cunſuetudo plus percipiendi, & ſoluendi, pro primis Veſperis, & Miſſa cantata tar. octo.

Pro primis Veſperis, & Miſſa lecta in Eccleſijs

ſijs Ruralibus, ſalua conſuetudine prædicta, tar. ſeptem.

Pro Miſſa cantata ſimplici, pro Celebrante, tar. duos; pro aſperſorio, ſi erit, tar. vnum; pro quolibet aſſiſtente, & cantante gra. decem.

Pro denunciationibus faciendis tar. vnum pro qualibet denunciatione, ita vt nihil accipiatur ratione fidei denunciationum huiuſmodi, vbi ea opus fuerit.

Pro aſſiſtentia matrimonij contracti tar. ſex; ita tamen, vt pro vino, & candelis non allatis, vel altero eorum non oblato, vel pro linteolo, quod à nonnullis dari conſueuit, nihil accipiatur.

Pro qualibet publicatione literarum monitorialium tar. vnum; quæ ſi exceſſerint paginam vnam, habeant prætereà gr. decem pro qualibet vlteriori pagina; & idem pro publicatione fulminatoria, ita tamen, vt quælibet publicatio tar. duos nunquam excedat.

Pro qualibet fide Baptiſmi, vel Matrimonij, vel obitus tar. vnum; pro iuribus verò perquiſitionum partitarum huiuſmodi gr. tria pro quolibet anno, dempto eo anno, in quo partita inuenta fuerit.

Pro mortuis efferendis, cum vniuerſo labore, etiam ſepulturæ, tar. quatuordecim; pro infantibus biennium ætatis non excedentibus ſepeliendis, tar. quatuor; pro infantibus verò biennium excedentibus, nondum tamen habentibus vſum diſcretionis, tar. ſex.

Pro copia Miſſarum ex libro originali extrahenda, ſcilicet pro quocunque iure ſcripturæ, & extractionis illarum, tarenum vnum pro ſingulis centum Miſſis.

Nemo præſentem taxam alterare audeat, ſub pœna vnciarum decem pijs operibus applican. alijſque Nobis arbitrarijs, etiam ſuſpenſionis. Quæ quidem taxa ſeruanda imponitur, niſi aliter diſponetur per Sanctiſſimum Dominum Noſtrum Papam.

CAPVT VLT.

De Conſtitutionum Synodalium obſeruantia.

CVM vanum ſit leges condere, niſi debitæ executioni demandentur; ideò quæ à Nobis in præſenti Synodo ſecundum Sacrorum Canonum, & Sacri Concilij Tridentini diſpoſitionem, Summorum Pontificum Conſtitutiones, & Sacrarum Congregationum ſanctiones, acta, & decreta ſunt, ab omnibus inuiolabiliter, ſub pœnis in ipſis Decretis, ac Conſtitutionibus contentis, obſeruari volumus, ac ſtrictè mandamus; facultatem Nobis reſeruantes tàm ipſa Decreta interpretandi, moderandi, & etiam in partem, vel in totum derogandi, quàm pœnas in eiſdem contentas pariter augendi, vel diminuendi, vel in partem, vel in totum tollendi: & ſanè vbi tranſgreſſioni pœna pecuniaria infligitur, ad pios vſus applicanda ſemper eſſe cenſeatur. Vbi verò pro illorum obſeruantia nulla fuit adiecta pœna contra trànſgreſſores, & inobedientes, pœnis à Sacris Canonibus, Summorumque Pontificum Conſtitutionibus ſtatu-

tis , alijſque arbitrio noſtro pro delictorum grauitate, afficientur. Non tamen intendimus Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutionibus, & Decretis Synodalibus derogare in ijs , quæ his noſtris non contradicunt ; Imò, quatenùs opus ſit , innouamus , ac obſeruari mandamus . Denique has eaſdem Conſtitutiones noſtras , qua decet obedientia, ac reuerentia, Romano Pontifici, eiuſque Sanctæ Sedis Apoſtolicæ iudicio , & correctioni libentiſſimè ſubijcimus.

Laus Deo , & Deiparæ Immaculatæ.

APPENDIX
AD
PRAECEDENTEM
SYNODVM.

BVLLA GREGORII XV.

De Exemptorum priuilegijs circa animarum curam, & Sacramentorum adminiſtrationem, Sanctimonialium Monaſteria, & prædicationem Verbi Dei.

Gregorius Epiſcopus Seruus Seruorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.

INſcrutabili Dei prouidentia vniuerſalis Eccleſiæ regimini, meritis licet imparibus, præſidentes, paſtoralis noſtræ ſolicitudinis partes eſſe dignoſcimus, in eam curam præcipuè incumbere, vt à dignis, & probatis tantùm Sacerdotibus ſanctè adminiſtrentur Eccleſiaſtica Sacramenta, & vt Virginum Deo ſacrarum Monaſteria diligentiſſimè cuſtodiantur, & viri aſſumantur idonei ad prædicationis officium ſalubriter exequendum. *Edita anno Dom. 1621*

§. 1. Sanè Tridentinæ Synodi decretis prouidè cautum eſt, nullum Presbyterum, etiam Regularem, poſſe confeſſiones Secularium, etiam Sacerdotum, audire, nec ad id idoneum reputari, niſi aut parochiale beneficium habeat, aut ab Epiſcopis per examen, ſi illis videbitur eſſe neceſſarium, aut aliàs idoneus iudicetur, & approbationem, quæ gratis detur, obtineat. *Con. Trid. ſeſſ. 23. de refor. c. 15.*

§. 2. Nec non vt in Monaſterijs, ſeu domibus

& ſeſſ. 25. de Regul. cap. 11. bus virorum, ſeu mulierum, quibus imminet animarum cura perſonarum Secularium præter eas, quæ ſunt de illorum Monaſterio, ſeu locorum familia, perſonæ tàm regulares, quàm ſeculares eiuſmodi curam exercentes ſubſint immediatè in ijs, quæ ad dictam Curam, & Sacramentorum adminiſtrationem pertinent, iuriſdictioni, viſitationi, & correctioni Epiſcopi, *& ſeſſ. 25. de Regul. cap. 5.* in cuius Diœceſi ſunt ſita; Itemque vt Epiſcopi vniuerſi ſub obteſtatione Diuini iudicij, & interminatione maledictionis æternæ in omnibus Monaſterijs ſibi ſubiectis ordinaria, in alijs verò Sedis Apoſtolicæ, authoritate, clauſuram Sanctimonialium, vbi violata fuerit, diligenter reſtitui, & vbi inuiolata eſt, conſeruari maximè procurent, inobedientes, atque contradictores per cenſuras eccleſiaſticas, aliaſque pœnas, quacunque appellatione poſtpoſita, compeſcentes.

§. 3. Atque vt Regulares in Eccleſijs ſuo- *& ſeſſ. 24. de reform. cap. 4.* rum Ordinũ prædicare volentes ſe coram Epiſcopis præſentare, & ab eis benedictionem petere teneantur; in Eccleſijs verò, quæ ſuorum Ordinum non ſunt, nullo modo prædicare poſſint ſine Epiſcopi licentia: contradicente autem Epiſcopo, nulli, etiam in ſuorum Ordinum Eccleſijs, prædicare præſumant.

§. 4. Verùm quia experientia compertum eſt, Eccleſiaſtici regiminis rationes poſtulare,

vt decretis eiuſmodi aliquid adiungatur; matura deliberatione noſtra, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac generali, ac perpetuò valitura Conſtitutione decernimus, ſtatuimus, & declaramus, vt deinceps tàm Regulares, quàm Seculares, quomodolibet exempti, ſiue animarum curam perſonarũ ſecularium Monaſterijs, ſeu domibus regularibus, aut quibuſuis alijs Eccleſijs, vel beneficijs, ſiue regularibus, ſiue ſecularibus incumbentẽ exerceant, ſiue aliàs eccleſiaſtica Sacramenta, aut vnum ex illis miniſtrent præuia Epiſcopi licentia, & approbatione, ſiue quoquo modo in dictæ curæ exercitio, aut in eorumdem Sacramentorum, vel alicuius ex illis adminiſtratione de facto, abſque vlla auctoritate ſe ingerant, in his, quæ eiuſmodi curam, ſeu adminiſtrationem concernunt, omnimodæ iuriſdictioni, viſitationi, & correctioni Diœceſani Epiſcopi, tanquam Sedis Apoſtolicæ delegati, plenè in omnibus ſubijciantur. Ad hæc tàm Regulares, quàm Seculares huiuſmodi nullis priuilegijs, aut exemptionibus tueri ſe poſſint, quo minùs, ſi deliquerint circa perſonas intra ſepta degentes, aut circa clauſuram, vel circa bonorum adminiſtrationem Monaſteriorum Monialium, etiam Regularibus ſubiectarum, ab Epiſcopo loci, ſimiliter tanquam ad hoc Sedis Apoſtolicæ dele-

gato, quoties, & quando opus fuerit, puniri,& corrigi valeant.

§. 5. Confeſſores verò ſiue Regulares, ſiue Seculares, quomodocunque exempti, tàm ordinarij, quàm extraordinarij, ad confeſſiones Monialium, etiam Regularibus ſubiectarum, audiendas, nullatenus deputari valeant, niſi priùs ab Epiſcopo Diœceſano idonei iudicentur, & approbationem, quæ gratìs concedatur, obtineant, ſed & adminiſtrantes bona ad eiuſmodi Monaſteria Sanctimonialium, vt præfertur, etiam Regularibus ſubiectarum, pertinentia, ſiue Regulares extiterint, ſiue Seculares quomodolibet exempti, Epiſcopo loci, adhibitis etiam Superioribus Regularibus, ſingulis annis rationes adminiſtrationis, gratìs tamen exigendas, reddere teneantur, ad idque iuris remedijs cogi, & compelli queant. Liceatque Epiſcopo ex rationabili cauſa Superiores Regulares admonere, vt eiuſmodi Confeſſores, atque Adminiſtratores amoueant, ijſque Superioribus id facere detrectantibus, aut negligentibus, habeat Epiſcopus facultatem prædictos Confeſſores, & Adminiſtratores amouendi, quoties, & quando opus eſſe iudicauerit. Ac ſimiliter poſſit Epiſcopus, vnà cum Superioribus Regularibus, quarumcunque Abbatiſſarum, Prioriſſarum, Præfectarum, vel Præpoſitarum eorumdem Monaſte-

naſteriorum, quocunque nomine appellentur, electionibus per ſe, vel per alium intereſſe, ac præſidere, abſque vlla tamen ipſorum Monaſteriorum impenſa.

§.6. Ac demum habeat Epiſcopus, tanquã dictæ Sedis Delegatus, auctoritatem coercendi, ac puniendi quoſcunque exemptos tàm Seculares, quàm Regulares, qui in alienis Eccleſijs, aut quæ ſuorum Ordinum non ſunt, abſque Epiſcopi licentia, & in Eccleſijs ſuis, aut ſuorum Ordinum, non petita illius benedictione, aut ipſo contradicente, prædicare præſumpſerint, ita vt Epiſcopi in ſuprascriptis caſibus in prænominatas perſonas in præmiſſis omnibus, & ſingulis, aut circa ea quoquo modo delinquentes, quoties, & quando opus fuerit, etiam extra viſitationem, per cenſuras, aliaſque pœnas, vti eiuſdem Sedis Delegati, procedere, omnemque Iuriſdictionem exercere liberè, & licitè valeant.

Decernentes &c.

CONSTITVTIO GREGORII XV.

In qua confirmatur, & ampliatur Conſtitutio Pij IV. contra ad turpia ſolicitantes in Confeſsionibus Sacramentalibus.

VNiuerſi Dominici gregis curam, quanquam immeriti, Cæleſti diſpoſitione gerentes, ſedulò inuigilare tenemur, vt ab omnibus prauis contagijs conſeruetur immunis, multoque maiori ſtudio prouidere, vt omnis peſtis ab ijs auertatur, quibus alios ſanandi officium eſt commiſſum, ne quod Euangelica ſcripta nos admonent, ſale infatuato, non ſit, in quo ſaliatur, & ad nihilum proſit vltra, niſi vt mittatur foras, & conculcetur ab hominibus.

Quoniam autem à Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, quibuſdam in locis prouiſum fuit, vt impium, ac nefandum ſcelus, quod non ſolum inter Chriſti fideles non eſſe, ſed nec etiam nominari debet, procul ab ijs arceatur, videlicet, vt aliquis Sacerdos ad Sacras audiendas Confeſſiones deputatus, Sacroſancto Poenitentiæ Sacramento, ſolicitando poenitentes ad turpia, abutatur; ac pro medicina venenum, pro pane aſpidem porrigat, & ex Coeleſti Medico infernalis veneficus, ex Patre ſpiri-

tuali

tuali proditor execrabilis Animarum reddatur: Idcircò Nos ea, quæ his pernicioſiſſimis Diaboli inſidijs arcendis certis locis ſalubriter conſtituta ſunt, vt nullibi deſiderentur, quantum ex alto conceditur, prouidendum duximus.

Aliàs ſiquidem à fel. record. Pio Papa IV. Prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis, videlicet. Pius Papa IV. Ven. Fratri Archiepiſcopo Hiſpalenſi in Regnis Hiſpaniarum hæreticæ prauitatis Inquiſitori Generali. Cum ſicut nuper, non ſine animi noſtri moleſtia accepimus, diuerſi Sacerdotes in Regnis Hiſpaniarum, atque etiam in eorum Ciuitatibus, & Dioeceſibus curam animarum habentes, ſiue eam pro alijs exercentes, aut aliàs audiendis confeſſionibus poenitentium deputati, in tantam proruperint iniquitatem, vt Sacramento poenitentiæ in actu audiendi confeſſiones abutantur, nec illi, &, qui id inſtituit, Domino Deo, & Saluatori noſtro Ieſu Chriſto iniuriam facere vereantur, Mulieres videlicet poenitentes ad actus inhoneſtos, dum earum audiunt confeſſiones, alliciendo, & prouocando, ſeu allicere, & prouocare tentando, & procurando, ac loco earum per Sacramentũ huiuſmodi Creatori noſtro reconciliationis, grauiori peccatorum mole eas onerando, & in manibus Diaboli tradendo, in Diuinæ Maieſtatis offenſam, & Animarum

marum perniciem, Chriſti fidelium ſcandalum non modicum; Nos in animum inducere nequeuntes, quod, qui de Fide Catholica rectè ſentiunt, Sacramentis in Eccleſia Dei inſtitutis abutantur, aut illis iniuriam faciant, Fraternitati tuæ, de cuius eximia pietate, virtute, atque doctrina plurimùm in Domino confidimus, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus per te, vel per alium, ſeu alios à te deputandum, ſeù deputandos, contra omnes, & ſingulos Sacerdotes dictorum Regnorum, ac illarum Ciuitatum, & Dioeceſum, de præmiſſis quomodolibet diffamatos tàm Seculares, quàm quorumuis etiam exemptorum, ac Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubiectorum Ordinum Regulares, cuiuſcumque dignitatis, ſtatûs, gradus, ordinis, conditionis, & præeminentiæ exiſtant, tam ſuper præmiſſis, quàm ſuper Fide Catholica, & quid de ea ſentiant, diligenter inquiras, & iuxta facultatum tibi contra Hæreticos, aut de hæreſi quouis modo ſuſpectos, à Sede Apoſtolica conceſſarum continentiam, & tenorem procedas, ac culpabiles repertos iuxta exceſſuum ſuorum qualitates, prout iuris fuerit, punias, eos etiamſi, & prout de iure fuerit faciendum, debita præcedente degradatione, ſecularis Iudicij arbitrio puniendos tradas. Non obſtantibus Cõſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis,

ac

ac Eccleſiarum, & Monaſteriorum, necnon Ordinum quorumlibet, quorum ipſi Sacerdotes fuerint, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis, etiam motu proprio, aut aliàs quomodolibet cõceſſis, etiam iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Dat. Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 16. Aprilis 1561. Pontificatus noſtri anno ſecundo. Igitur vt literæ prædictæ perpetuis futuris temporibus, & vbique locorum inuiolabiliter obſeruentur, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtra, ac de conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorũ S.R.E. Cardinalium contra hæreticam prauitatem Generalium Inquiſitorum, præinſertas literas huiuſmodi, ac omnia, & ſingula in eis contenta Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque omnibus, & ſingulis inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus: illaſque non ſolùm in prædictis Regnis Hiſpaniarum, ſed in quibuſuis Chriſtiani

ni Orbis partibus firmiter, & inuiolabiliter obſeruari præcipimus, & mandamus.

Ac præterea, ne in futurum de poena his delinquentibus imponenda, & de modo contra eoſdem procedendi, ab aliquo dubitari poſſit, ſtatuimus, decernimus, & declaramus, quod omnis,& ſinguli Sacerdotes tàm Seculares,quàm quorumuis etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubiectorum Ordinum, Inſtitutorum, Societatum, & Congregationum Regulares, cuiuſcumque dignitatis, & præeminentiæ, aut quouis priuilegio muniti exiſtant, qui perſonas, quæcunque illæ ſint, ad inhoneſta, ſiue inter ſe, ſiue cum alijs quomodolibet perpetranda, in actu Sacramentalis Confeſſionis, ſiue ante, vel poſt, immediatè, ſeu occaſione, vel prætextu confeſſionis huiuſmodi, etiam ipſa confeſſione non ſecuta, ſiue extra occaſionem confeſſionis in Confeſſionario, aut in loco quocumque, vbi confeſſiones Sacramentales audiantur, ſeu ad confeſſionem audiendam electo, ſimulantes ibìdem confeſſiones audire, ſolicitare, vel prouocare tentauerint, aut cum eis illicitos, & inhoneſtos ſermones, ſiue tractatus habuerint, in Officio Sanctæ Inquiſitionis ſeueriſſimè,vt infra,puniantur. Et præterea omnes hæreticæ prauitatis Inquiſitores, & locorum Ordinarios omnium Regnorum,

Pro-

Prouinciarum, Ciuitatum, Dominiorum, & locorum Vniuerſi Orbis Chriſtiani, in ſuis quemque Diœceſibus, & Territorijs, per has noſtras literas, etiam priuatiuè quoad omnes alios, ſpecialiter, ac perpetuò Iudices delegamus, vt ſupra his, contra prædictos ſimul, vel ſeparatim in omnibus, prout in cauſis Fidei, iuxta Sacrorum Canonum formam, necnon Officij Inquiſitionis huiuſmodi, Conſtitutiones, priuilegia, conſuetudines, & decreta diligenter inquirant, & procedant, & quos in aliquo ex huiuſmodi nefarijs exceſſibus culpabiles repererint, in eos pro criminum qualitate, & circumſtantijs, ſuſpenſionis ab executione Ordinis, priuationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcumque, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, nec non vocis actiuæ, & paſſiuæ, ſi Regulares fuerint, exilij, damnationis ad triremes, & carceres, etiam in perpetuùm, abſque vlla ſpe gratiæ, aliaſque pœnas decernant. Eos quoque, ſi pro delicti enormitate grauiores pœnas meruerint, debita præcedente degradatione, Curiæ ſeculari puniendos tradant.

Dantes etiam facultatem Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Generalibus Inquiſitoribus, ne delictum tàm enorme, & Eccleſiæ Dei tam pernicioſum remaneat ob probationum defe-

ctum impunitum, cum difficilis ſit probationis, teſtibus, etiam ſingularibus, concurrentibus præſumptionibus, indicijs, & alijs adminiculis, delictum probatum eſſe arbitrio ſuo iudicandi, & Curiæ ſeculari, vt præfertur, reum tradendum eſſe pronunciandi.

Non obſtantibus omnibus, quæ dictus Prædeceſſor in ſuis literis prædictis voluit non obſtare, cæteriſque contrarijs quibuſcumque: Mandantes omnibus Confeſſarijs, vt ſuos Pœnitentes, quos nouerint fuiſſe ab alijs, vt ſupra, ſolicitatos, moneant de obligatione denunciandi ſolicitantes, ſeu vt præfertur, tractantes, Inquiſitoribus, ſeu locorum Ordinarijs prædictis. Quod ſi hoc officium prætermiſerint, vel Pœnitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confeſſarios ſolicitantes, ſeu tractantes, vt ſupra, ijdem locorum Ordinarij, & Inquiſitores illos pro modo culpæ punire non negligant.

Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio, & extra vbique habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ: quodque eædem.

dem præſentes literæ, ſiue illarum exempla ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ affixæ, omnes ità arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die 30. Auguſti 1622. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

S.*Card.S.Suſannæ.*

quantumcunque incongrua, & exigua, ſiue ab vna, ſiue à pluribus perſonis collata fuerint, aut conferentur in futurum, Sacerdotibus, Eccleſijs, Capitulis, Collegijs, Hoſpitalibus, Societatibus, Monaſterijs, Conuentibus, Congregationibus, Domibus, ac locis pijs quibuſcunque, tàm ſecularibus, quàm regularibus, Sacra Congregatio, ſub obteſtatione Diuini Iudicij, mandat, ac præcipit, vt abſolutè tot Miſſæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleemoſynæ præſcriptæ fuerint; ita vt alioquin ij, ad quos pertinet, ſuæ obligationi non ſatisfaciant; quinimò grauiter peccent, & ad reſtitutionem teneantur.

Id verò, vt deinceps obſeruetur exactiùs, Sacra Congregatio eadem authoritate reuocat priuilegia, & indulta omnia quibuſuis perſonis, Eccleſijs, ac locis pijs tàm ſecularibus, quàm regularibus cuiuſcunque Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, quamcunque ob cauſam conceſſa, quibus indulgetur, vt certarum Miſſarum, vel Anniuerſariorum celebratione, aut aliquibus collectis, ſeu orationibus, plurium Miſſarum oneribus in futurum ſuſcipiendis ſatisfiat.

Ac ſimiliter, omne damnabile lucrum ab Eccleſia remouere volens, prohibet Sacerdoti, qui Miſſam ſuſcepit celebrandam cum certa

elee-

eleemoſyna, ne eandem Miſſam alteri, parte eiuſdem eleemoſynæ ſibi retenta, celebrandam committat.

Præterea, ne in Eccleſijs, in quibus onera Miſſarum in perpetuùm impoſita ſunt, Sacerdotes in eis, vt par eſt, adimplendis eò tepidiores, ac ſegniores reddantur, quòd onera huiuſmodi cum nulla, aut parua ſint vtilitate coniuncta, ſtatuit, atque decernit, vt pecuniæ, ac bona mobilia Eccleſijs, Capitulis, Collegijs, Hoſpitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monaſterijs, Conuentibus, ac locis omnibus, tàm ſecularibus, quàm regularibus, atque illorum perſonis in futurũ ſimpliciter acquirenda cum onere perpetuo Miſſarum celebrandarum, ab ijs, ad quos pertinet, ſub pœna Interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ ipſo facto incurrenda à die realis acquiſitionis, ſtatim deponi debeant penes Ædem Sacram, vel perſonam fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, ſeù illorum pretium quamprimùm inueſtiendi in bonis immobilibus fructiferis, cum expreſſa, & indiuidua mentione oneris, quod illis annexum reperitur; ac ſi eadem bona immobilia auctoritate Apoſtolica deinceps alienari contigerit, eorundem pretium ſub eadem pœna, vt ſupra, deponi, atque in alijs bonis ſtabilibus itidem fru-

fructiferis, cum eiuſdem oneris repetitione, atque annexione, conuerti debeat.

Ad hæc Sacra Congregatio quibuſuis Capitulis, Collegijs, Societatibus, & Congregationibus, necnon omnibus, & ſingulis Eccleſiarum, ac piorum locorum tàm ſecularium, quàm regularium Superioribus, vel alijs, ad quos pertinet, diſtrictè prohibet, ne in poſterum onera perpetua ſuſcipiant Miſſarum celebrandarum, Seculares quidem ſine Epiſcopi, vel eius Generalis Vicarij, Regulares verò ſine Generalis, vel Prouincialis conſenſu, & licentia in ſcriptis, & gratìs concedenda: alioquin Secularis, qui huius prohibitionis tranſgreſſor extiterit, ab ingreſſu Eccleſiæ interdictus ſit eo ipſo; Regularis verò pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, vociſque actiuæ, ac paſſiuæ, abſque alia declaratione incurrat. Eleemoſynas verò manuales, & quotidianas pro Miſſis celebrandis ita demum ijdem accipere poſſint, ſi oneribus antea impoſitis ita ſatisfecerint, vt noua quoque onera ſuſcipere valeant: alioquin omninò abſtineant ab huiuſmodi eleemoſynis, etiam ſpontè oblatis, in futurum recipiendis, & capſulas auferant ab Eccleſijs cum inſcriptione illa, *Eleemoſyna pro Miſſis*.

vel

vel alia ſimili, ſub iiſdem pœnis ipſo facto incurrendis, ne fideles hac ratione fruſtrentur. Epiſcopus verò, ſeu eius Vicarius, aut Generalis, vel Prouincialis, vbi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requiſiti, in ſingulis caſibus diligenter inquirant de ſingulis Miſſarum celebrandarum obligationibus cuique Eccleſiæ, Monaſterio, aut loco pio incumbentibus: nec antea aſſenſum huiuſmodi, aut licentiam præbeant, quàm eis legitimè conſtiterit, illius Sacerdotes tàm nouo oneri ſuſcipiendo, quàm antiquis iam ſuſceptis ſatisfacere poſſe: præcipuamque rationem habeant, vt redditus, qui Eccleſijs, & locis pijs relinquuntur, omninò reſpondeant oneribus adiunctis, ſecundum morem cuiuſque Ciuitatis, vel Prouinciæ, intelligantque, ſi in re tanti momenti deſides, aut negligentes fuerint, in Nouiſſimo die ſe huius prætermiſſi muneris rationem eſſe reddituros.

Poſtremò Illuſtriſſimi Patres, non ſine graui animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ regularem diſciplinam euertunt, ac præcipuè nimiam hanc facilitatem fouent in oneribus Miſſarum ſupra vires ſuſcipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex maiori Regularium numero, quàm ferant redditus, & eleemoſynæ cuiuſque Monaſterij, inhærentes Summorum Pontificum, ac Sac. Trid. Concil. Decretis hac de

re editis, Sanctiſs. D. N. authoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & ſingulis Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Guardianis, Vicarijs, & quibuſcunque alijs Superioribus Monaſteriorum, Conuentuum, ac Domorum regularium bona immobilia poſſidentium, vel non poſſidentium, cuiuſcunque Ordinis, Congregationis, & Inſtituti exiſtentium intra fines Italiæ, & Inſularum adiacentium, vt ſinguli, ad quos pertinet, in qualibet Prouincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus ſui Ordinis, vel Congregationis probatioribus, & rerum vſu peritioribus, bona immobilia, cenſus, redditus, & prouentus omnes, conſuetas item eleemoſynas, & obuentiones, tam communes Monaſteriorum, Conuentuum, & Domorum eiuſdem Prouinciæ, quàm etiam ſingularibus perſonis religioſis aſſignatas, ſeu permiſſas, in communem vſum deinceps conferendas, decem annorum immediatè præcedentium habita ratione, diligenter, & maturè recognoſcant, ijs omnibus detractis, quæ reparationes, præſtationes, grandines, ſterilitates, aliaue cuiuslibet generis onera conſueuerunt abſorbere, eaque omnia ſcripto fideliter exarata, idem Superior, cuius intereſt, in proximo Capitulo, ſeu Congregatione generali, vel prouinciali

ciali, coram tribus Iudicibus ab ipſomet Capitulo, ſeu Congregatione deligendis, proponat; qui computatis huiuſmodi redditibus, eleemoſynis, & obuentionibus vniuerſis, & oneribus, vt ſupra, detractis, ſedulò examinent quot religioſi homines, connumeratis etiam laicis, alijſque neceſſarijs ſeruientibus, in vnoquoque Monaſterio, Conuentu, & Domo regulari, iuxta regionis, & proprij inſtituti morem, victum, & veſtitum, & medicinalia in communi habentes, competenter valeant ſuſtentari. Tum eorumdem bonorum, redditwum, eleemoſynarum, & onerum præciſam notam ipſimet Capitulo, ſeu Congregationi exhibeant, vt in illo diligenter omnibus diſcuſſis, cuiuſque Familiæ, Monaſterij, Conuentus, ac Domus regularis in ſingula quaque Prouincia certus earum tantùm perſonarum numerus, Patrum capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemoſynis, & obuentionibus, vt ſuperiùs, ſufficienter ali poſſint. Ne verò Superiores, qui id præſtare debent, ſeriùs, aut remiſſiùs, quàm par eſt, ſuo muneri ſatisfaciant; mandat Sacra Congregatio, vt infra annum poſt proximum Capitulum generale, vel prouinciale computandum, omnia hoc de genere particulariter geſta in authenticam formam redacta ad Sacram ipſam Congregationem Concilij ſinguli

mittant, numerumque familiæ, ſingulorumque Conuentuum, Monaſteriorum, & Domorum huiuſmodi regularium, Capituli, ſeu Congregationis generalis, vel prouincialis ſententia, & auctoritate præfinitum, ijdem Superiores, tam Generales, & Prouinciales omnes, quàm locales, perpetuò ſeruare omninò teneantur, nec poſſint illum quoquo modo augere, etiam prætextu augmenti reddituum, abſque Sacræ ipſius Congregationis licentia. Superiores autem huiuſmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præſtiterint, vel numerum, vt ſupra præſcriptum quouis modo augere præſumpſerint, priuationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vociſque actiuæ, ac paſſiuæ, & ad omnia ſuæ Religionis officia, & gradus inhabilitatis, perpetuam pœnam eo ipſo incurrere, atque alijs etiam grauioribus à Sede Apoſtolica infligendis pœnis Sacra Congregatio ſubiacere voluit, & declarauit.

Deinceps verò Monaſterium, Conuentus, Domus, Congregatio, vel Societas Religioſorum, ſeu Regularium nullibi recipiatur, niſi, præter alia ad id requiſita, in ſingulis eiuſmodi locis duodecim ſaltem Fratres, aut Monachi, ſeu Religioſi degere, & ex redditibus, & conſuetis eleemoſynis, detractis omnibus, vt ſupra detrahendis, competenter ſuſtentari valeant,

ad præſcriptum decreti fel.record.Gregorij X V. hac de re editi. Alioquin Monaſteria, & loca huiuſmodi poſthac recipienda, in quibus duodecim Religioſi, vt ſupra, ſuſtentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitauerint, Ordinarij loci viſitationi, correctioni, atque omnimodæ iuriſdictioni ſubiecta eſſe intelligantur.

Porrò,ne vllo vnquam tempore hæc in obliuionem, ſeu deſuetudinem abeant, Superiores locales cuiuſque Monaſterij, Conuentus, ac Domus regularis curare, atque efficere teneantur, ſub pœna priuationis officij, vociſque actiuæ, & paſſiuæ ipſo facto incurrenda, vt in perpetuum, ſexto quoque menſe, ideſt feria ſecunda poſt primam Dominicam Aduentus, & feria ſexta poſt Octauam Corporis Chriſti, præſentes ordinationes in publica menſa perlegantur. Omnibus tàm Eccleſiaſticis perſonis, cuiuſcunque ſint Ordinis,conditionis, & gradus, quàm Laicis quocunque honore, ac poteſtate præditis, præſentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitùs interdicta.

Non obſtantibus, quoad ſupraſcripta omnia, & ſingula in præſentibus Decretis contenta,Cōſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in fauorem quarumcunque perſonarum, atque Ordinum, tàm Mendicantiūm, quàm non Mendican-

dicantium, Militiarum, etiam Sancti Ioannis Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum, ac cuiuslibet alterius Inſtituti, etiam neceſſariò, & in indiuiduo exprimendi, Eccleſiarum, Monaſteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Capitulorum, Hoſpitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tàm Secularium, quàm Regularium locorum, necnon illorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, etiam Mari magno, ſeu Bulla Aurea, aut aliàs nuncupatis, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus Decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſeruanda eſſet, tenores huiuſmodi

modi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus, quoad ea, quæ præſentibus aduerſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, Sacra Congregatio, Sanctitatis Suæ authoritate, ſpecialiter, & expreſsè derogat, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Et ne præmiſſorum ignorantia à quoquam prætendi poſſit &c.

Datum Romæ die 21. Iunij 1625.

DECLARATIONES ALIQVOT SAC. CONGREG. CONCILII.

Sanctiſs. D. N. Vrbani Papæ Octaui auctoritate editæ ſuper Decretis eiuſdem Congregationis de Celebratione Miſſarum.

SVper primo Sacræ Congregationis Decreto de celebratione Miſſarum, quo prohibetur, ne Epiſcopi in Diœceſana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quoquomodo, reducant onera vlla Miſſarum celebrandarum, aut poſt idem Concilium impoſita, aut in limine fundationis.

Quæritur, quid ſi legatum ſit ita tenue, vt non ſit, qui velit onus illi iniunctum ſubire, & ſi recurrendum ſit ad Sedem Apoſtolicam pro moderatione oneris, totum, aut ferè totum inſumendum ſit pro expenſis ad id neceſſarijs?

Et quid, ſi permittatur Epiſcopo in fundatione, vt poſſit huiuſmodi onera moderari?

Secundò, ſuper ſecundo eiuſdem Congregationis Decreto, quo cauetur, vt celebrentur tot Miſſæ, quot ad rationem tributæ eleemoſynæ præſcriptæ fuerint;

Quæritur, an verba illa (præſcriptæ fuerint) intelligenda ſint de præſcriptione facta ab offerenre, vel ab Ordinario.

Ter-

Tertiò, an, cum Ordinarius præſcripſerit eleemoſynam congruam iuxtà qualitatem loci, perſonarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes ſtipendium minus congruo teneantur Miſſas illis ab offerente præſcriptas celebrare?

Quartò, an Sacerdotes, qui tenentur Miſſas celebrare ratione Beneficij, ſeù Cappellæ, Legati, aut ſalarij, poſſint etiam manualem eleemoſynam pro Miſſis votiuis, aut Defunctorum recipere, & vnico Miſſæ ſacrificio vtrique oneri ſatisfacere?

Quintò, poſito, quòd Teſtator relinquat, vt celebrentur pro eius anima centum Miſſæ, abſque vlla præſcriptione eleemoſynæ: Quæritur, an liberum ſit hæredibus eleemoſynam ſibi bene viſam præſcribere, an verò eadem eleemoſyna præſcribenda ſit ab Ordinario?

Sextò, ſuper tertio Congregationis Decreto, in quo eadem Congregatio reuocat Priuilegia, quibus indulgetur, vt certarum Miſſarum, vel anniuerſariorum celebratione, aut aliquibus collectis, ſeu orationibus, plurium Miſſarum oneribus in futurum ſuſcipiendis ſatisfiat:

Quæritur, An verba (in futurum ſuſcipiendis) intelligenda ſint de oneribus ſuſcipiendis poſt Priuilegium?

Septimò, ſuper quarto eiuſdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui

Miſſam ſuſcepit celebrandam cum certa eleemoſyna, ne eandem Miſſam alteri, parte eiuſdem eleemoſynæ ſibi retenta, celebrandum committat:

Quæritur, An permittendum ſit adminiſtratoribus Eccleſiarum, vt retineant aliquam eleemoſynarum portionem pro expenſis manutentionis Eccleſiæ, Altarium, inſeruientium, paramentorum, luminum, vini, hoſtiæ, & ſimilium?

Octauò, An hoc Decretùm habeat locum in beneficijs, quæ conferuntur in titulum, ideſt, An Rector Beneficij, qui poteſt per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare ſtipendium ad rationem reddituum Beneficij?

Decimò, An Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemoſyna maior ſolita pro celebratione Miſſæ, debeant dare eandem integram eleemoſynam ijs, quibus Miſſas celebrandas committunt: An verò ſatis ſit, vt dent celebrantibus eleemoſynam conſuetam?

Vndecimò, ſuper quinto eiuſdem Congregationis Decreto, quo inter cætera ſtatuitur in hæc verba (eleemoſynas verò manuales, & quotidianas pro Miſſis celebrandis, ita demum ijdem accipere poſſint, ſi oneribus antea impoſitis ita ſatisfecerint, vt noua quoque onera obire valeant; Alioquin omninò abſtineant ab huiuſ-

huiuſmodi eleemoſynis, etiam ſpontè oblatis, in futurum recipiendis, & capſulas auferant, &c.)

Quæritur, An hoc Decretum prohibeat abſolutè, quò minùs accipiant nouas eleemoſynas ij, qui acceptis non ſatisfecerunt, & quid ſi congruo tempore poſſint omnibus ſatisfacere?

Duodecimò, quid, ſi offerens eleemoſynas, audito impedimento, conſentiat, vt Sacerdos Miſſam celebret cum primùm poterit?

Decimo tertiò, An pœna interdicti, & aliæ appoſitæ in eodem Decreto afficiant, tàm eos, qui accipiunt eleemoſynas contra formam ibi præſcriptàm, quàm eos, qui non auferunt capſulas ab Eccleſijs, vt ibidem præcipitur?

Decimoquartò, An in hoc Decreto comprehendantur illæ capſulæ, quæ apponi ſolent in Eccleſijs in die Commemorationis omnium Defunctorum, & vulgò dicuntur *Caſſe de' Morti*?

Decimoquintò, An Adminiſtratores Eccleſiæ magnæ deuotionis, & concurſus poſſint eleemoſynas pro Miſſis celebrandis accipere, ſi ijſdem Miſſis nonniſi poſt longum tempus ſatisfacere valeant, ne aliàs cultus Eccleſiæ, & deuotio, ac concurſus fidelium, vt aiunt, minuantur?

Decimoſextò, quia prohibitio dicti Decreti videtur aliquibus directa ſolis Capitulis, Colle-

gijs, Societatibus, Congregationibus, necnon omnibus, & ſingulis Eccleſiarum, & piorum locorum, tàm Secularium, quàm Regularium Superioribus, de quibus fit expreſſa mentio, non autem priuatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur ſub clauſula generali (& alijs ad quos pertinet) ſupplicatur pro opportuna declaratione.

Decimoſeptimo, ſuper ſeptimò eiuſdem Sacræ Congregationis Decreto, quo cauetur, vt in ſingulis Monaſterijs Religioſorum præfigatur numerus, qui ex conſuetis redditibus, aut eleemoſynis commodè poſſit ſuſtentari:

Quæritur, An vbi hæc præfixio facta iam fuit in vim ſimilis Decreti ſa.me.Pauli V. abſq; tamen computatione redduum cuiuſque Religioſi, ſit denuò facienda necne?

Decimo octauò, An Nouitij ad habitum Regularem admiſſi, poſſint admitti ad profeſſionem in Monaſterijs, in quibus, habita vt ſupra præfixione numeri, commodè ali non poſſunt?

Decimo nonò, ſuper vltimo, quo cauetur, vt nullibi recipiantur Conuentus Regularium, niſi, præter alia ad id requiſita, duodecim ſaltem Fratres in eis degere, & competenter ſuſtentari valeant; ita vt alioquin ſubſint Iuriſdictioni Ordinariæ:

Quæ-

Quæritur, an hoc Decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Miſſarum, comprehendat eas Religiones, quæ non conſueuerunt onera Miſſarum recipere, vt ſunt Religiones Capuccinorum, ac Societatis Ieſu?

Vltimò, An idem Decretum, vbi diſponit, vt nullibi recipiantur Monaſteria, niſi &c. habeat locum in Italia dumtaxat, ad quam eſt reſtrictum Decretum proximè antecedens, an verò etiam extra Italiam?

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, authoritate ſibi à Sanctiſs. D.N. attributa, ad ſingula dubia ſuperiùs propoſita ad hunc modum reſpondit, videlicet.

Ad primum, etſi legatum ſit adeò tenue, nihilominùs pro reductione oneris, vt ſupra, impoſiti, ab ijs, ad quos pertinet, Sedem Apoſtolicam eſſe adeundam, quæ abſque vlla impenſa id ſtatuet, quod magis in Domino è re eſſe iudicauerit; Veruntamen ſi in ipſa benefici erectione expreſsè cautum fuerit, vt liceat Epiſcopo iniunctum onus reducere, ac moderari, legem hanc fundationis, quam Decreta hac de re edita non ſuſtulerunt, eſſe validam, & obſeruandam.

Ad ſecundum, eſſe intelligenda de præ-

ſcriptione facta ab eo,qui eleemoſynam tribuit, non autem ab Ordinario. Quod ſi tribuens eleemoſynam numerum Miſſarum celebrandarum non præſcripſerit, tunc tot Miſſas celebrari debere, quot præſcripſerit Ordinarius ſecundùm morem ſuæ Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad tertium, teneri.

Ad quartum, Sacerdotes quibus diebus tenentur Miſſas celebrare ratione Beneficij, ſeù Cappellæ, Legati, aut ſalarij, ſi eleemoſynas pro alijs etiam Miſſis celebrandis ſuſceperint, non poſſe eadem Miſſa vtrique obligationi ſatisfacere.

Ad quintum, cenſuit, vbi nullam certam eleemoſynam teſtator reliquit, eſſe ab Epiſcopo præſcribendam eleemoſynam congruam, quæ reſpondeat oneribus Miſſarum celebrandarum, ſecundùm morem Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad ſextum, ita eſſe intelligenda.

Ad ſeptimum reſpondit, permittendum non eſſe, vt Eccleſiæ, ac loca pia, ſeu illorum Adminiſtratores,ex eleemoſynis Miſſarum celebrandarum vllam vtcunque minimam portionem retineant ratione expenſarum, quas ſubeunt in Miſſarum celebratione, niſi cum Eccleſia,& loca ipſa alios non habent redditus,quos in vſum earundem expenſarum erogare licitè poſſint, & tunc quam portionem retinebunt, nulla-

nullatenus debere excedere valorem expenſarum, quæ pro ipſomet tantùm Miſſæ ſacrificio neceſſariò ſunt ſubeundæ, & nihilominùs eo etiam caſu curandum eſſe, vt ex pecunijs, quæ ſuperſunt, expenſis, vt ſupra, deductis, abſolutè tot Miſſæ celebrentur, quot præſcriptæ fuerint ab offerentibus eleemoſynas.

Ad octauum, nõ habere locum, ſed ſatis eſſe, vt Rector beneficij, qui poteſt Miſſam per aliũ celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemoſynam congruam, ſecundùm morem Ciuitatis, vel Prouinciæ, niſi in fundatione ipſius beneficij aliud cautum fuerit.

Ad decimum, debere abſolutè integram eleemoſynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec vllam illius partem ſibi retinere poſſe.

Ad vndecimum reſpondit, non prohibere abſolutè: Ac propterea, etſi oneribus iam ſuſceptis non ſatisfecerint, poſſe tamen noua etiam onera ſuſcipere Miſſarum celebrandarum, dummodò infra modicum tempus poſſint omnibus ſatisfacere.

Ad duodecimum, quamuis onera ſuſcepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, ſi tamen tribuens eleemoſynam pro aliarum Miſſarum celebratione id ſciat, & conſentiat, vt illæ tunc demum celebrentur, cum ſuſceptis oneribus ſatisfactum fuerit, Decretum non prohibere,

ALIA DECLARATIO SACRÆ CONGREGATIONIS

Super Eleemoſyna Miſſarum.

CVM Auctores nonnulli ſcriptis ſuis typis editis aſſeruerint, Sacerdoti pro alio Miſſam, recepta eleemoſyna, celebranti licitum eſſe aliam eleemoſynam quoque accipere ab altero, cui partem illam fructus, ſeu valoris eiuſdem Sacrificij ipſimet celebranti debitam (ſpecialem nuncupatam) applicet, ac proinde hunc caſum ſub decreto Sacræ Congregationis Concilij, prohibente duplex pro vnica Miſſa ſtipendium, ſeù eleemoſynam recipi, non eſſe comprehenſum:

Propterea Sacra Congregatio &c. ſub die 25. Ianuarij 1659. cenſuit, nulli Sacerdoti licitum eſſe præfata ratione, ſiue prætextu, aliam eleemoſynam accipere, præter illam, quam accipit ab eo, pro quo Miſſam offerre tenetur; Ac proinde caſum hunc eſſe comprehenſum in decretis aliàs per eandem Sac. Congregationem Concilij editis, quibus prohibetur, ne duplex ſtipendium pro vnica Miſſa recipiatur.

DECRETVM DE CONFICIENDA *Tabella onerum perpetuorum Miſſarum, contentum in Epiſtola circulari de ordine Sacræ Congregationis locorum Ordinarijs ſcripta.*

REVERENDISSIME DOMINE.

CVM Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reuerendiſſimorum S.R.E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, non infrequentibus Chriſti fidelium querimonijs edocta, intelligat, quamplura onera Miſſarum ab illis, ſiue ab eorum maioribus titulo Beneficij fundata, aut pijs donationibus, ſeu conuentionibus conſtituta, aut vltima voluntate relicta, à Rectoribus beneficiorum, vel ab Eccleſiarum, locorumue piorum Adminiſtris, vel etiam à priuatis Sacerdotibus negligi, ita vt earundem Miſſarum celebrationi nullatenùs, aut diminutè, vel ſerò ſatisfiat; Eminentiſſimi Patres animaduertentes ad huiuſmodi incuriam, ſiue potiùs fraudem eliminandam, qua piæ teſtantium voluntates depereunt, obſtricta benefactoribus fides violatur, & diuinus cultus imminuitur, aliàs ſub die 21. Junij 1625. Decreta Generalia de celebratione Miſſarum iuſſu ſan. mem. Vrbani Octaui à ſe edita, ac typis impreſſa

preſſa fuiſſe, eorundem obſeruantiam, atque cuſtodiam in præſens magis, magiſque vrgendam, atque inculcandam cenſuerunt: Vtpotè quòd in ipſis decretis huic deterrimo abuſui eradicando, qui plerumque ex damnabilis lucri cupiditate, aut ex faciliori onerum acceptatione ſuboritur, prouidè conſultum eſt. Quapropter Sacra Congregatio, quamuis perſuadeat ſibi Amplitudinem tuam partes ſuas circa onerum Miſſarum adimplementum ſtudiosè procurandum diligenter obire, nihilominùs quia tanti momenti res nouum quotidie, atque exuberans ſtudium, & ſolicitudinem expoſcit; Eadem Sacra Congregatio, ſpeciali auctoritate per Sanctiſs. D. N. ſibi attributa, Amplitudini tuæ iniungit, vt ipſorum Decretorum cuſtodiam, atque obſeruantiam in ſua Diœceſi accuratè, & ſeriò procuret, atque aduerſus eorundem Violatores animaduertat, & quò faciliùs illorum negligentia, aut fraus detegatur, ſedulò perſpectis Teſtamentis, conuentionibus, alijſque ſcripturarum documentis, quibus onera Miſſarum vnicuique Eccleſiæ, ſiue loco Pio, aut priuatis Sacerdotibus incumbentia continentur, vocatis etiam omnibus illis, quorum interſit, Tabella conficiatur, in qua prædicta onera dilucidè, & diſtinctè adnotata ſint, & publicè in Sacriſtia eiuſdem Eccleſiæ exponatur; Atque ibidem liber quoti-

diano vſui paratus ſit, in quo ſinguli Sacerdotes, qui in ea Eccleſia Sacrificium obtulerint, Miſſam à ſe tali die celebratam adnotent, & cuius oneris ratione celebrauerint, propriæ manus ſubſcriptione teſtentur.

Quæ omnia ita diligenter ab Amplitudinis tuæ vigili prouidentia perficienda ſperant Eminentiſſimi Patres, vt ipſa, quòd huiuſmodi graue Miniſterium tepidè, ac perfunctoriè peregerit, coram Supremo Iudice Chriſto Domino redargui minimè poſſit; & Amplitudini tuæ copioſa diuinorum Chariſmatum incrementa ex animo precamur. Romæ 15. Decembris 1663.

S.D.N.

SANCTISSIMI D. N. CLEMENTIS

Diuina Prouidentia Papæ X.

Conſtitutio, in qua Regularium priuilegia quoad prædicationem Verbi Dei, & Sacramenti Pœnitentiæ adminiſtrationem declarantur.

Clemens Epiſcopus Seruus Seruorum Dei,
Ad perpetuam rei memoriam.

SVperna magni Patris familias præordinatione creditum Nobis vniuerſalis Eccleſiæ miſticum agrum circumſpecta prouidentia cuſtodire, atque excolere (quantùm ex alto conceditur) ſatagentes, animum in eas curas libenter intendimus, quibus valeant diſſidia inter villicos, & operarios componi, iurgia tolli, ſcandalis, atque offenſionibus aditus præcludi; vt quibus vna Fides, vna Mater Eccleſia, & vnus Dominus, qui charitas eſt, & pacis cogitans cogitationes; Fiat etiam cor vnum, atque anima vna; ſic etenim euulſis opportunè zizanijs, dum plantamus, & rigamus, incrementum dabit Deus; quo benedicente, meſſis multa fructu centeſimo cœleſte in horreum congregabitur.

Sanè

Sanè cum Sacri Concilij Tridentini decretis prouidè ſtatutum fuerit, vt Regulares cuiuſcunque Ordinis, niſi à ſuis Superioribus de vita, moribus, & ſcientia examinati, & approbati fuerint, ac de eorum licentia, etiam in Eccleſijs ſuorum Ordinum prædicare non poſſint; cum qua licentia perſonaliter ſe coram Epiſcopis præſentare, & ab eis benedictionem petere teneantur antequam prædicare incipiant; In Eccleſijs verò, quæ ſuorum Ordinum non ſunt, vltra licentiam ſuorum Superiorum, etiam Epiſcopi licentiam, gratìs ab eo dandam, habere teneantur, ſine qua in ipſis Eccleſijs non ſuorum Ordinum nullo modo prædicare poſſint; Atque vt nullus Secularis, ſiue Regularis, etiam in Eccleſijs ſuorum Ordinum, contradicente Epiſcopo, prædicare præſumat; Itidemque cum nullus Sacerdos Regularis poſſit Confeſſiones ſecularium, etiam Sacerdotum, audire, nec ad id idoneus reputari, niſi aut Parochiale beneficium obtineat, aut ab Epiſcopis per examen, ſi illis videbitur neceſſarium eſſe, aut aliàs idoneus iudicetur; Et approbationem, quæ gratìs detur, obtineat, priuilegijs, & conſuetudine quacunque non obſtantibus: Innotuit Nobis dubitationes nonnullas circa benedictionem, licentiam, contradictionem, examen, & approbationem eiuſmodi in aliquibus Diœceſibus excitatas fuiſſe; ex quibus

con-

controuerſiæ, & diſſentiones permultæ in diem ſubſequi poſſent occaſione priuilegiorum, quæ per Sedem Apoſtolicam religioſis Ordinibus conceſſa fuerunt.

Nos attendentes, quod alias diuerſis temporibus prædictæ dubitationes, & controuerſiæ nonnullis Prædeceſſorum noſtrorum Summorum Pontificum conſtitutionibus, earumque declarationibus definitæ fuerint; eiuſmodi definitiones in vnum collectas, vt magis, magiſque diſſentionum tollantur ſemina, & in poſterùm firmior in agro Dominico pax Chriſti floreat, pro ſummo, quo fungimur Apoſtolatus officio, nouis Apoſtolicis literis muniendas duximus, & roborandas. Itaque de conſilio nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, pietate, doctrina, & prudentia præſtantium, & matura deliberatione noſtra, atque ex certa ſcientia; hac generali, & perpetuò valitura conſtitutione decernimus, ac declaramus.

Regulares, qui in Eccleſijs ſui Ordinis prædicare voluerint, teneri ab Epiſcopo Dioeceſano benedictionem petere, prædicare tamen poſſe, quamuis illam non obtinuerint: Quod ſi Epiſcopus benedictionem nedùm non conceſſerit, ſed etiam contradixerit, nec in prædictis quidem

dem Eccleſijs licere Regularibus prædicare; Eoſque contrauenientes ab illo, tanquàm Sedis Apoſtolicæ delegato, cenſuris, alijſque pœnis eccleſiaſticis in vim Conſtitutionis fel. record. Gregorij XV. Prædeceſſoris noſtri, incipientis, *Inſcrutabili Dei prouidentia*, coerceri, & puniri poſſe: Epiſcopum tamen abſque iuſta, & rationabili cauſa contradicere non debere, & huiuſmodi benedictionem teneri etiam Regulares petere, ſi in quibuſcunque Oratorijs ſui Ordinis ſermonem coram populo, vel in Eccleſijs, aut ad Crates Monaſteriorum Sanctimonialium eorum Iuriſdictioni ſubiectarum, licet clauſis ianuis, & nullus ſecularis ibi interſit, habere voluerint; Poſſe autem Epiſcopum licentiam conceſſurum Regularibus, in Eccleſijs, quæ ſuorum Ordinum non ſunt, prædicare volentibus, illos, quamuis ab Vniuerſitatibus, aut à Magiſtratibus Laicis nominatos, etiamſi Epiſcopi Anteceſſores per tempus immemorabile hanc licentiam abſque examine concedere conſueuerint; quoad doctrinam examinare; ſi ita ipſius arbitrio, quod moderatum, & diſcretum eſſe debet, viſum fuerit: & licentiam prædicandi ſemel ijſdem conceſſam, ob rationabiles cauſas, licet occultas, prædicationem tamen concernentes, ſuſpendere: Non poſſe tamen Epiſcopum

gene-

generatim prohibere Regularibus, quin in Eccleſijs ſuorum Ordinum prædicent:

Ad hæc Religioſos ab Epiſcopo ad Confeſſiones Secularium in ſua Dioeceſi audiendas approbatos, non poſſe in alia Dioeceſi eas abſque Epiſcopi Dioeceſani approbatione audire, quanuis pœnitentes ſubditi ſint eius Epiſcopi, à quo ipſi Religioſi iam fuerant approbati, & generaliter approbatos ab Epiſcopo ad perſonarum ſecularium confeſſiones audiendas, nequaquam cenſeri approbatos ad audiendas Confeſſiones Monialium ſibi ſubiectarum, ſed egere quoad hoc ſpeciali Epiſcopi approbatione; Atque approbatos pro audiendis Confeſſionibus Monialium vnius Monaſterij minimè poſſe audire Confeſſiones Monialium alterius Monaſterij, itidemque Confeſſores extraordinarios ſemel deputatos, atque approbatos ab Epiſcopo ad Monialium Confeſſiones pro vna vice audiendas, haud poſſe, expleta deputatione, in vim approbationis huiuſmodi illarum Confeſſiones audire: Sed toties ab Epiſcopo eſſe approbandos, quoties caſus deputationis contigerit: Cæterùm in Monaſterijs, ac etiam Collegijs, vbi iuxta regularia inſtituta viuitur, poſſe tàm Prælatos Regulares, quàm Confeſſores Regularium eorumdem Monaſteriorum, ſeù Collegiorum, audire Confeſſiones illorum ſecularium, qui inibi

ſunt verè de familia, & continui commenſales, non autem illorum, qui tantùm ipſis deſeruiunt: Illos autem Religioſos, qui ad Confeſſiones audiendas idonei generaliter reperti fuerint, ab Epiſcopis generaliter quoque, & indiſtinctè, abſque aliqua limitatione temporis, certorumque locorum, aut generis perſonarum, in Dioeceſi propria admittendos: Quo ad cæteros verò, qui non adeò idonei reperientur, ſi petierint ſe admitti, arbitrio Ordinariorum relinqui ipſos cum limitata facultate, prout eiſdem Ordinarijs magis expedire videbitur, probare, & admittere; ſemel autem ſimpliciter approbatos poſſe in Dioeceſi Epiſcopi approbantis quouis anni tempore etiam Paſchali, & quorumcunque etiam Infirmorũ confeſſiones audire, abſque vlla Parochorum, vel ipſius Epiſcopi licentia: De qua tamen confeſſione teneri dictos Religioſos eorundem Infirmorum Parochum illicò certiorem reddere, & hoc poſſe illis ab Epiſcopo, ſub poena ſuſpenſionis à facultate audiendi confeſſiones, præcipi: ſufficere tamen, vt certioratio huiuſmodi fiat ſaltem per ſcripturam apud ipſum Infirmum relinquendam.

Et eos, qui dictis Religioſis ſimpliciter approbatis Paſchali tempore confeſſi fuerint, Conſtitutioni, quæ incipit, *Omnis vtriuſque ſexus*, quoad confeſſionem, dumtaxat ſatisfeciſſe cen-

ſendos

ſendos: Regulares verò ad eiuſmodi confeſſiones audiendas, præuio examine, ſimpliciter, & abſque vlla temporis præfinitione ab ipſomet Epiſcopo (ſecùs autem ſi ab eius Vicario, aut ab Anteceſſoribus Epiſcopis) approbatos, non poſſe ab eodem, qui ſic approbauit, iterum examinari, aut ab eiſdem confeſſionibus audiendis ſuſpendi, ſeu licentias illis conceſſas reuocari, niſi noua ſuperueniente cauſa, quæ ipſas confeſſiones concernat: De qua tamen haud neceſſarium eſſe, vt in actis conſtet, nec eam teneri Epiſcopum ipſis Regularibus ſignificare; ſed Sedi Apoſtolicæ dumtaxat, vbi eam ſibi aperiri poſtulauerit: Porrò ſi Regulares cum ſcandalo, aut alias inhoneſtè viuant; vel aliquod delictum committant, per quod rationabili Epiſcopi iudicio videantur à confeſſionibus ſuſpendi, in quo ipſius Epiſcopi conſcientiam oneratam eſſe volumus, cum præcipua Miniſtri Sacramenti Pœnitentiæ qualitas ſit vitæ integritas, ac morum honeſtas; vtique eam cauſam ad confeſſionis miniſterium pertinere, ac proinde nihil obſtare, quo minùs ob eam poſſit Epiſcopus Regulares à ſemetipſo approbatos ſuſpendere; aut repellere à confeſſionibus audiendis. Attamen confeſſiones audiendi facultatem omnibus ſimul vnius Conuentus Regularibus Confeſſoribus adimi ab Epiſcopo, inconſulta Sede Apo-

ſtolica, nullatenùs poſſe: Ex facultatibus per Mare magnum, aliaue priuilegia Regularibus cuiuſcunque Ordinis, Inſtituti, aut Societatis, etiam Ieſu, conceſſis, factam eis non eſſe poteſtatem abſoluendi in caſibus ab Epiſcopo ſibi reſeruatis: Et per confirmationes dictorum priuilegiorum, quas Regulares à Sede Apoſtolica poſt Sacrum Concilium Tridentinum obtinuerunt, nequaquam reuixiſſe priuilegia, priùs ab eodem Concilio, ac deinde Apoſtolicis etiam decretis ſublata, atque extincta, ſi quæ habebant, abſoluendi à caſibus Epiſcopo reſeruatis.

Et habentes facultatem abſoluendi ab omnibus caſibus Sedi Apoſtolicæ reſeruatis, non ideò à caſibus Epiſcopo reſeruatis poſſe abſoluere: Poſſe autem Regularem Confeſſorem in ea Dioeceſi, in qua eſt approbatus, confluentes ex alia Dioeceſi à peccatis in ipſa reſeruatis, non autem in illa, vbi idem Confeſſor eſt approbatus, abſoluere, niſi eoſdem pœnitentes nouerit in fraudem reſeruationis ad alienam Dioeceſim pro abſolutione obtinenda migraſſe: Vigore ſupradictorum priuilegiorum nequaquam licere Regularibus, etiam ſatisfacta parte, abſoluere pœnitentes à cenſuris quoad externum, & iudiciale forum, & abſolutos ab eis in foro pœnitentiali, vtique non cenſeri abſolutos in exteriori iudicio, & contentioſo: Quinimò cenſuris

eccle-

eccleſiaſticis irretitos, & denunciatos ab Epiſcopis, cogi poſſe gerere ſe pro talibus, etiamſi à Regularibus fuerint abſoluti. Quoties, exhibitis aliquibus Regularium Apoſtolicis priuilegijs coram Epiſcopo, ab eo iudicetur ipſa non ſuffragari caſui, de quo agitur, ſi dictorum priuilegiorum verba obſcura ſint, & ambigua, non eſſe ad Metropolitanum prouocandum, ſed cum eius ſit interpretari, cuius eſt condere, dictorum Priuilegiorum interpretationem Sedis Apoſtolicæ iudicio, prout aliàs Conſtitutione Prædeceſſoris noſtri fel.recor.Clem.IV. ſtatutum fuit, eſſe requirendam.

Decernentes ſic, & non aliàs per quoſcunque Iudices Ordinarios, vel delegatos, quauis auctoritate, & dignitate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S.R.E.Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Nuncios, & quoſuis alios, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere: Irritum quoque, & inane, quid quid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus quibuſuis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in fauorem quarũcunque perſonarum, atque quorumuis Ordinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendi-

cantium, Militiarum, etiam Sancti Ioannis Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum, etiam Ieſu, ac cuiuſuis alterius Inſtituti, etiam neceſſariò, & in indiuiduo exprimendi, Monaſteriorum, Conuentuum, Capitulorum, Eccleſiarum, & aliorum quorumcunque tàm Secularium, quàm Regularium locorum, nec non illorum etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, vel conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & priuilegijs, etiam in corpore iuris clauſis, aut ex cauſa, & titulo oneroſo, vel in limine fundationis conceſſis, etiam Mari magno, ſeù Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis; Conſeruatorum deputationibus, eorumque, atque alijs inhibitionibus, quibus Epiſcopi deferre minimè teneantur, & quibuſuis alijs ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, aut cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, nec non irritantibus, & aliis decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeu extentionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, quibus omnibus, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis,

cialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma àd hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata, inſerti forent, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, quoad ea, quæ eiſdem præſentibus aduerſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, harum ſerie ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Cæterùm quia difficile foret præſentes literas ad ſingula quæque loca deferri, vt eæ tamen omnibus innoteſcant, mandamus illas ad valuas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, atque Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ affigi, & publicari. Volentes, quod earundem præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu tamen alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Prælati, ſeù Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, in iudicio, & extra illud, vbi opus fuerit, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc pagi-

nam

nam noſtrorum decreti, declarationis, derogationis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationẽ Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo, vndecimo Kalendas Iulij, Pontificatus Noſtri anno primo.

INSTRVCTIO

Pro examine illorum Teſtium, qui inducuntur pro contrahendis Matrimonijs. Ex Decreto Sacræ Congregationis Sancti Officii, ſub die 21. Auguſti 1670.

IN primis, Teſtis moneatur de grauitate iuramenti, in hoc præſertim negotio pertimeſcendi, in quo Diuina ſimul & humana Maieſtas læditur, ob rei, de qua tractatur, importantiam,& grauitatem: & quod imminet pœna triremium,& fuſtigationis deponenti falſum.

Interrogetur de nomine, cognomine, patria, ætate, exercitio, & habitatione.

An ſit Ciuis, vel exterus; & quatenus ſit exterus, à quanto tempore eſt in loco, in quo Teſtis ipſe deponit.

An ad examen acceſſerit ſpontè, vel requiſitus: Si dixerit, acceſſiſſe ſpontè, à nemine requiſitum, dimittatur; quia præſumitur mendax. Si verò dixerit, acceſſiſſe requiſitum, interrogetur à quo, vel à quibus, vbi, quando, quomodo, coram quibus, & quoties fuerit requiſitus: & an ſciat adeſſe aliquod impedimentum inter contrahere volentes.

Interrogetur, an ſibi pro hoc teſtimonio ferendo fuerit aliquid datum, promiſſum, remiſſum, vel oblatum à contrahere volentibus, vel ab alio ipſorum nomine.

Interrogetur, an cognoſcat ipſos contrahere volentes, & à quanto tempore, in quo loco, qua occaſione, & cuius qualitatis, vel conditionis exiſtant.

Interrogetur, an contrahere volentes ſint Ciues, vel exteri: Si reſponderit eſſe exteros: ſuperſedeatur in licentia contrahendi, donec per literas Ordinarij ipſorum contrahere volentium, doceatur de eorum libero ſtatu, de eo tempore, quo permanſerunt in ſua Ciuitate, vel Diœceſi. Ad probandum verò eorumdem contrahere volentium ſtatum liberum pro reliquo temporis ſpatio, ſcilicet vſque ad tempus, quo volunt contrahere, admittantur Teſtes idonei, qui legitimè, & concludenter deponant ſtatum liberum contrahere volentium, & reddant ſufficientem rationem cauſæ eorum ſcientiæ, abſque eo quod teneantur deferre atteſtationes Ordinariorum locorum, in quibus contrahere volentes moram traxerunt.

Si verò reſponderit, contrahere volentes eſſe Ciues.

Interrogetur, ſub qua Parrochia hactenus contrahere volentes habitarunt, vel habitent de præſenti.

Item

Item, an ipſe Teſtis ſciat, aliquem ex prædictis contrahere volentibus quandoque habuiſſe vxorem, vel maritum, aut profeſſum fuiſſe in aliqua Religione approbata; vel ſuſcepiſſe aliquem ex Ordinibus Sacris, Subdiaconatum ſcilicet, Diaconatum, vel Presbyteratum; vel habere aliud impedimentum, ex quo non poſſit contrahi matrimonium.

Si verò Teſtis reſponderit, non habuiſſe vxorem, vel maritum, neque aliud impedimentum, vt ſupra;

Interrogetur de cauſa ſcientiæ, & an ſit poſſibile, quod aliquis ex illis habuerit vxorem, vel maritum, aut aliud impedimentum, &c. & quod ipſe Teſtis neſciat.

Si reſponderit affirmatiuè, ſuperſedeatur, niſi ex alijs Teſtibus probetur concludenter, non habuiſſe vxorem, vel maritum, neque vllum aliud impedimentum &c.

Si verò reſponderit negatiuè,

Interrogetur de cauſa ſcientiæ, ex qua deinde Iudex colligere poterit, an Teſti ſit danda fides.

Si reſponderit, contrahere volentes habuiſſe vxorem, vel maritum, ſed eſſe mortuos;

Interrogetur de loco, & tempore, quo ſunt mortui, & quomodo ipſe Teſtis ſciat fuiſse coniuges, & nunc eſse mortuos. Et ſi reſpondeat

mortuos fuiſse in aliquo Hoſpitali, vel vidiſse ſepeliri in certa Eccleſia, vel occaſione militiæ ſepultos fuiſſe à Militibus; non detur licentia contrahendi, niſi priùs recepto teſtimonio authentico à Rectore Hoſpitalis, in quo prædicti deceſserunt, vel à Rectore Eccleſiæ, in qua humata fuerunt eorum cadauera; vel, ſi fieri poteſt, à Duce illius Cohortis, in qua deſcriptus erat miles. Si tamen huiuſmodi teſtimonia haberi non poſſunt, Sacra Congregatio non intendit excludere alias probationes, quæ de iure communi poſsunt admitti, dummodò ſint legitimæ & ſufficientes.

Interrogetur, an poſt mortem dicti coniugis defuncti, aliquis ex prædictis contrahere volentibus tranſierit ad ſecunda vota.

Si reſponderit negatiuè;

Interrogetur, an eſse poſſit, quod aliquis ex illis tranſierit ad ſecunda vota, abſque eo quod ipſe Teſtis ſciat.

Si reſponderit affirmatiuè, ſuperſedeatur in licentia, donec producantur Teſtes, per quos negatiua coarctetur concludenter.

Si verò negatiuè,

Interrogetur de cauſa ſcientiæ, qua perpenſa, Iudex poterit iudicare, an ſit concedenda licentia, vel nè.

Si contrahentes ſunt vagi, non procedatur

ad

ad licentiam contrahendi, niſi doceant per fides Ordinariorum ſuorum eſſe liberos, & in alijs ſeruata forma Concilij Tridentini in cap. Multi, ſeſſ. 24.

Fides, aliaque documenta, quæ producuntur de partibus, non admittantur, niſi ſint munita ſigillo, & legalitate Epiſcopi Ordinarij, & recognita ſaltem per Teſtes, qui habeant notam manum, & ſigillum, & attentè conſideretur, quod fides, ſeù teſtimonia, benè & concludenter identificent perſonas, de quibus agitur.

Pro Teſtibus in hac materia recipiantur magis conſanguinei, quàm extranei; quia præſumuntur melius informati, & Ciues magis, quàm exteri: nec admittantur homines vagi, & milites, niſi data cauſa, & maturo conſilio: & Notarius exactè deſcribat perſonam Teſtis, quem ſi cognoſcit, vtatur clauſula, *mihi bene cognitus*, ſin minùs, examen non recipiat, niſi vnacum perſona Teſtis aliqua alia compareat, cognita Notario, & quæ atteſtetur de nomine, & cognomine ipſius Teſtis, necnon de idoneitate eiuſdem ad teſtimonium ferendum. Et huiuſmodi examinibus debent intereſſe in Vrbe, vltra Notarium, Officiales ſpecialiter deputandi ab Eminentiſſimo Vicario: & extra Vrbem, vel Vicarius Epiſcopi, vel aliqua alia perſona inſignis, & idonea, ab Epiſcopo ſpecialiter deputan-

putanda ; aliàs puniatur Notarius arbitrio Sacræ Congregationis, & Ordinarius non permittat fieri publicationes.

Ordinarij præcipiant omnibus, & ſingulis Parochis in eorum Diœceſibus exiſtentibus, vt pro Matrimonijs cum exteris contrahendis non faciant publicationes in eorum Eccleſijs, niſi certiorato Ordinario, à quo, vel eius Generali Vicario, priùs teneantur authenticã reportare, quod pro tali Matrimonio fuerunt examinati Teſtes in eorum Tribunali, qui probant ſtatum liberum contrahere volentium &c.

Contrauenientes autem ſeuerè punientur.

Feria v. die 2. Martij 1679.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Vaticano coram Sanctiſs. D. N. D. Innocentio Diuina prouidentia Papa XI. ac Eminentiſs. & Reuerendiſs. Dominis S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Chriſtiana contra hæreticam prauitatem Generalibus Inquiſitoribus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

SAnctiſs. D. N. Innocentius Papa XI. prædictus ouium ſibi à Deo creditarum ſaluti ſedulò incumbens, & ſalubre opus in ſegregandis noxijs doctrinarum paſcuis ab innoxijs à fel. record. Alexandro VII. Prædeceſſore ſuo inchoatum proſequi volens, plurimas propoſitiones partim ex diuerſis vel libris, vel theſibus, ſeù ſcriptis excerptas, & partim nouiter adinuentas Theologorum plurium examini, & deinde Eminentiſs. & Reuerendiſs. DD. Cardinalibus contra hæreticam prauitatem Generalibus Inquiſitoribus ſubiecit. Quibus propoſitionibus ſedulò, & accuratè ſæpiùs diſcuſſis, eorundem Eminentiſſimorum Cardinalium, & Theologorum votis per Sanctitatem Suam auditis; Idem Sanctiſs. D. N. re poſtea maturè conſiderata, ſtatuit,

& de-

& decreuit pro nunc ſequentes propoſitiones, & vnamquamque ipſarum, ſicut iacent, vt minimùm tanquam ſcandaloſas, & in praxi pernicioſas, eſſe damnandas, & prohibendas, ſicuti eas damnat, & prohibet. Non intendens tamen Sanctitas Sua per hoc Decretum alias propoſitiones in ipſo non expreſſas, & Sanctitati Suæ quomodolibet, & ex quacumque parte exhibitas, vel exhibendas, vllatenùs approbare.

1. Non eſt illicitum in Sacramentis conferendis ſequi opinionem probabilem de valore Sacramenti, relicta tutiore, niſi id vetet lex, conuentio, aut periculum grauis damni incurrendi. Hinc ſententia probabili tantùm vtendum non eſt in collatione Baptiſmi, Ordinis Sacerdotalis, aut Epiſcopalis.

2. Probabiliter exiſtimo, Iudicem poſſe iudicare iuxtà opinionem etiam minùs probabilem.

3. Generatim dum probabilitate, ſiue intrinſeca, ſiue extrinſeca quantumuis tenui, modo à probabilitatis finibus non exeatur, confiſi aliquid agimus, ſemper prudenter agimus.

4. Ab infidelitate excuſabitur infidelis non credens ductus opinione minùs probabili.

5. An peccet mortaliter, qui actum dilectionis Dei ſemel tantùm in vita eliceret, condemnare non audemus.

6. Probabile eſt, ne ſingùlis quidem rigoroſè quin-

quinquennijs per ſe obligare præceptum charitatis erga Deum.

7. Tunc ſolùm obligat, quando tenemur iuſtificari, & non habemus aliam viam, qua iuſtificari poſſumus.

8. Comedere, & bibere vſque ad ſatietatem, ob ſolam voluptatem non eſt peccatum, modò non obſit valetudini, quia licitè poteſt appetitus naturalis ſuis actibus frui.

9. Opus Coniugij ob ſolam voluptatem exercitum omni penitùs caret culpa, ac defectu veniali.

10. Non tenemur proximum diligere actu interno, & formali.

11. Præcepto proximum diligendi ſatisfacere poſſumus per ſolos actus externos.

12. Vix in Secularibus inuenies, etiam in Regibus ſuperfluum ſtatui. Et ita vix aliquis tenetur ad eleemoſynam, quando tenetur tantùm ex ſuperfluo ſtatui.

13. Si cum debita moderatione facias, potes abſque peccato mortali de vita alicuius triſtari, & de illius morte naturali gaudere, illam inefficaci affectu petere, & deſiderare; non quidem ex diſplicentia perſonæ, ſed ob aliquod temporale emolumentum.

14 Licitum eſt abſoluto deſiderio cupere mortem Patris, non quidem, vt malum Patris, ſed

vt bonum cupientis, quia nimirùm ei obuentura eſt pinguis hæreditas.

15. Licitum eſt filio gaudere de parricidio Parentis à ſe in ebrietate perpetrato propter ingentes diuitias inde ex hæreditate conſecutas.

16. Fides non cenſetur cadere ſub præceptum ſpeciale, & ſecundùm ſe.

17. Satis eſt, actum fidei ſemel in vita elicere.

18. Si à poteſtate publica quis interrogetur, fidem ingenuè confiteri, vt Deo, & fidei glorioſum conſulo, tacere, vt peccaminoſum per ſe non damno.

19. Voluntas non poteſt efficere, vt aſſenſus fidei in ſeipſo ſit magis firmus, quàm mereatur pondus rationum ad aſſenſum impellentium.

20. Hinc poteſt quis prudenter repudiare aſſenſum, quem habebat ſupernaturalem.

21. Aſſenſus fidei ſupernaturalis, & vtilis ad ſalutem ſtat cum notitia ſolùm probabili reuelationis; immò cum formidine, qua quis formidet, ne non ſit locutus Deus.

22. Nonniſi fides vnius Dei neceſſaria videtur neceſſitate medij, non autem explicita Remuneratoris.

23. Fides latè dicta ex Teſtimonio Creaturarum, ſimiliuè motiuo ad iuſtificationem ſufficit,

24. Vocare Deum in Teſtem mendacij leuis non eſt tanta irreuerentia, propter quam velit,

aut

aut poſſit damnare hominem.

25. Cum cauſa licitum eſt iurare ſine animo iurandi, ſiue res ſit leuis, ſiue grauis.

26. Si quis, vel ſolus, vel coram alijs, ſiue interrogatus, ſiue propria ſponte, ſiue recreationis cauſa, ſiue quocunque alio fine iuret, ſe non feciſſe aliquid, quod reuera fecit, intelligendo intra ſe aliquid aliud, quod non fecit, vel aliam viam ab ea, in qua fecit, vel quoduis aliud additum verum, reuera non mentitur, nec eſt periurus.

27. Cauſa iuſta vtendi his amphibologijs eſt, quoties id neceſſarium, aut vtile eſt ad ſalutem corporis, honorem, res familiares tuendas, vel ad quemlibet alium virtutis actum, itaut veritatis occultatio cenſeatur tunc expediens, & ſtudioſa.

28. Qui mediante commendatione, vel munere ad Magiſtratum, vel Officium publicum promotus eſt, poterit cum reſtrictione mentali præſtare iuramentum, quod de mandato Regis à ſimilibus ſolet exigi, non habito reſpectu ad intentionem exigentis, quia non tenetur fateri crimen occultum.

29. Vrgens metus grauis eſt cauſa iuſta Sacramentorum adminiſtrationem ſimulandi.

30. Fas eſt viro honorato occidere inuaſorem, qui nititur calumniam inferre; ſi aliter hæc ignominia vitari nequit; idem quoque dicendum, ſi quis impingat alapàm, vel fuſte percu-

 tiat,

tiat, & poſt impactam alapam, vel ictum fuſtis fugiat.

31. Regulariter occidere poſſum furem pro conſeruatione vnius aurei.

32. Non ſolùm licitum eſt defendere defenſione occiſiua, quæ actu poſſidemus, ſed etiam ad quæ ius inchoatum habemus, & quæ nos poſſeſſuros ſperamus.

33. Licitum eſt tàm hæredi, quàm legatario contra iniuſtè impedientem, ne vel hæreditas adeatur, vel legata ſoluantur, ſe taliter defendere, ſicut & ius habenti in Cathedram, vel Præbendam contra eorum poſſeſſionem iniuſtè impedientem.

34. Licet procurare abortum ante animationem fœtus, ne Puella deprehenſa grauida occidatur, aut infametur.

35. Videtur probabile omnem fœtum, quamdiù in vtero eſt, carere anima rationali, & tunc primùm incipere eamdem habere, cum paritur, ac conſequenter dicendum erit in nullo abortu homicidium committi.

36. Permiſſum eſt furari, non ſolùm in extrema neceſſitate, ſed etiam in graui.

37. Famuli, & famulæ domeſticæ poſſunt occultè heris ſuis ſurripere ad compenſandam operam ſuam, quam maiorem iudicant ſalario, quod recipiùnt.

Non

38. Non tenetur quis ſub pœna peccati mortalis reſtituere quod ablatum eſt per pauca furta, quantuncunque ſit magna ſumma totalis.

39. Qui alium mouet, aut inducit ad inferendum graue damnum tertio, non tenetur ad reſtitutionem iſtius damni illati.

40. Contractus Mohatra licitus eſt, etiam reſpectu eiuſdem Perſonæ, & cum contractu retrouenditionis præuiè inito, cum intentione lucri.

41. Cum numerata pecunia pretiòſior ſit numeranda, & nullus ſit, qui non maioris faciat pecuniam præſentem, quàm futuram, poteſt creditor aliquid vltra ſortem à mutuatario exigere, & eo titulo ab vſura excuſari.

42. Vſura non eſt dum vltra ſortem aliquid exigitur, tamquam ex beneuolentia, & gratitudine debitum, ſed ſolùm ſi exigatur tanquam ex iuſtitia debitum.

43. Quidni nonniſi veniale ſit detrahentis auctoritatem magnam ſibi noxiam falſo crimine elidere?

44. Probabile eſt non peccare mortaliter qui imponit falſum crimen alicui, vt ſuam iuſtitiam, & honorem defendat. Etſi hoc non ſit probabile, vix vlla erit opinio probabilis in Theologia.

45. Dare temporale pro ſpirituali non eſt

ſimonia,quando tèmporale non datur tanquàm pretium, ſed dumtaxat tamquam motiuum conferendi, vel efficiendi ſpirituale, vel etiam quando temporale ſit ſolùm gratuita compenſatio pro ſpirituali, aut è contra.

46. Et id quoque locum habet, etiamſi temporale ſit principale motiuum dandi ſpirituale; immò etiamſi ſit finis ipſius rei ſpiritualis, ſic vt illud pluris æſtimetur, quàm res ſpiritualis.

47. Cum dixit Concilium Tridentinum eos alienis peccatis communicantes mortaliter peccare, qui niſi quos digniores, & Eccleſiæ magis vtiles ipſi iudicauerint, ad Eccleſias promouent, Concilium, vel primò videtur per hoc digniores non aliud ſignificare velle, niſi dignitatem eligendorum ſumpto comparatiuo pro poſitiuo; vel ſecundò locutione minùs propria ponit digniores, vt excludat indignos, non verò dignos, vel tandem loquitur tertiò quando ſit concurſus.

48. Tam clarum videtur, fornicationem ſecundum ſe nullam inuoluere malitiam, & ſolùm eſſe malam, quia interdicta, vt contrarium omninò rationi diſſonum videatur.

49. Mollities iure natura prohibita non eſt. Vnde ſi Deus eam non interdixiſſet, ſæpè eſſet bona, & aliquando obligatoria ſub mortali.

50. Copula cum coniugata, conſentiente marito,

rito, non eſt adulterium; adeòque ſufficit in confeſſione dicere, ſe eſſe fornicatum.

51. Famulus, qui ſubmiſſis humeris ſcienter adiuuat herum ſuum aſcendere per feneſtras ad ſtuprandum virginem, & multoties eidem ſubſeruit deferendo ſcalam, aperiendo ianuam, aut quid ſimile cooperando, non peccat mortaliter, ſi id faciat metu notabilis detrimenti, puta ne à Domino malè tractetur, ne toruis oculis aſpiciatur, ne domo expellatur.

52. Præceptum ſeruandi feſta non obligat ſub mortali, ſepoſito ſcandalo, ſi abſit contemptus.

53. Satisfacit præcepto Eccleſiæ de audiendo Sacro qui duas eius partes, immò quatuor ſimul à diuerſis Celebrantibus audit.

54. Qui non poteſt recitare Matutinum, & Laudes, poteſt autem reliquas Horas, ad nihil tenetur, quia maior pars trahit ad ſe minorem.

55. Præcepto Communionis annuæ ſatisfit per ſacrilegam Domini manducationem.

56. Frequens Confeſſio, & Communio, etiam in his, qui gentiliter viuunt, eſt nota prædeſtinationis.

57. Probabile eſt, ſufficere attritionem naturalem, modò, honeſtam.

58. Non tenemur Confeſſario interroganti fateri peccati alicuius conſuetudinem.

Licet

59. Licet ſacramentaliter abſoluere dimidiatè tantùm confeſſos ratione magni concurſus Poenitentium, qualis v.g. poteſt contingere in die magnæ alicuius feſtiuitatis, aut Indulgentiæ.

60. Pœnitenti habenti conſuetudinem peccandi contra legem Dei, Naturæ, aut Eccleſiæ, etſi emendationis ſpes nulla appareat, nec eſt neganda, nec differenda abſolutio; dummodò ore proferat, ſe dolere, & proponere emendationem.

61. Poteſt aliquando abſolui qui in proxima occaſione peccandi verſatur, quam poteſt, & non vult omittere, quinimmò directè, & ex propoſito quærit, aut ei ſe ingerit.

62. Proxima occaſio peccandi non eſt fugienda, quando cauſa aliqua vtilis, aut honeſta non fugiendi occurrit.

63. Licitum eſt quærere directè occaſionem proximam peccandi pro bono ſpirituali, vel temporali noſtro, vel proximi.

64. Abſolutionis capax eſt homo quantumuis laboret ignorantia Myſteriorum Fidei, & etiam ſi per negligentiam, etiam culpabilem, neſciat Myſterium Sanctiſſimæ Trinitatis, & Incarnationis Domini Noſtri Ieſu Chriſti.

65. Sufficit illa Myſteria ſemel crediſiſſe.

Qui-

Quicumque autem cuiuſuis conditionis, ſtatus, & dignitatis illas, vel illarum aliquam coniunctim, vel diuiſim defenderit, vel ediderit, vel de eis diſputatiuè, publicè, aut priuatim tractauerit, vel prædicauerit, niſi forſan impugnando, ipſo facto incidat in excommunicationem latæ ſententiæ, à qua non poſſit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fulgente, niſi pro tempore exiſtente Romano Pontifice, abſolui.

Inſuper diſtrictè in virtute Sanctæ Obedientiæ, & ſub interminatione Diuini Iudicij, prohibet omnibus Chriſti fidelibus, cuiuſcumque conditionis, dignitatis, & ſtatus, etiam ſpeciali, & ſpecialiſſima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipſarum ad praxim deducant.

Tandem, vt ab iniurioſis contentionibus Doctores, ſeu Scholaſtici, aut alij quicumque impoſterum ſe abſtineant, & vt paci, & charitati conſulatur, idem Sanctiſſimus in virtute Sanctæ Obedientiæ eis præcipit, vt tam in Libris imprimendis, ac manuſcriptis, quàm in Theſibus, Diſputationibus, ac Prædicationibus, caueant ab omni cenſura, & nota, necnon à quibuſcumque conuicijs contra eas propoſitiones, quæ adhuc inter Catholicos hinc indè contro-

trouertuntur, donec à Sancta Sede recognita ſuper ijſdem propoſitionibus iudicium proferatur.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo nono, Indictione ſecunda, die verò 4. Menſis Martij, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Innocentij diuina Prouidentia Papæ Vndecimo, Anno Tertio.

FINIS.

ERRATA, ſi quæ irrepſerint, beneuoli Lectoris humanitati corrigenda remittuntur.

Vbique tamen, loco-Meleuitana-*Corrige*-Meliuetana
Et pag.83. lin.12. loco - Ordinem ſuſcepto - *Corrige* Ordine ſuſcepto.
Poſt pag. 176. nihil deeſt, etſi errore impreſſionis ſequitur numerus 185.